

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2022

การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง The Council of Animals ของ Nick McDonell

ชฎาดา แก้วทอง
คณะอักษรศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Recommended Citation

แก้วทอง, ชฎาดา, "การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง The Council of Animals ของ Nick McDonell" (2022). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 8271.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/8271>

This Independent Study is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวน
นิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการแปลและการล่าม สาขาวิชาการแปลและการล่าม
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF ONOMATOPOEIA TRANSLATION METHODS AND APPLICATION IN
TRANSLATING *THE COUNCIL OF ANIMALS* BY NICK MCDONELL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Translation and Interpretation
Field of Study of Translation and Interpretation

FACULTY OF ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ
(Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยาย
เรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell

โดย

น.ส.ปภาดา แก้วก่อง

สาขาวิชา

การแปลและการล่าม

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.แพร จิตติพลังศรี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ศรีวรกานต์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปกาดา แก้วก่อง : การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell. (A STUDY OF ONOMATOPOEIA TRANSLATION METHODS AND APPLICATION IN TRANSLATING *THE COUNCIL OF ANIMALS* BY NICK MCDONELL) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell สมมติฐานในการวิจัยคือการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาปลายทางมากที่สุด ตามด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ การถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล (omission) ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของคลังข้อมูลต้นฉบับและบทแปลนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ จำนวน 4 เรื่อง พบว่า กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia words) และ คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) มีทั้งหมด 4 วิธีเรียงตามสัดส่วนที่พบจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ (ก) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ (ข) การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (ค) การแปลด้วยการถอดความ และ (ง) การละไม่แปล เมื่อนำมาปรับใช้กับการแปลตัวบทคัดสรรโดยยึดหลักเกณฑ์การวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีประเด็นสัมพันธ์ (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) พบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติทุกคำใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งหมดเนื่องจากที่มีองค์ประกอบด้านการแสดงมากกว่าการพูด และคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมากที่สุด ตามด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ ตามลำดับ เนื่องจากคำส่วนใหญ่มีองค์ประกอบด้านการแสดงมากกว่าการพูด เพราะตัวบทคัดสรรให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบทางเสียง ทั้งนี้การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้ง 2 ประเภทไม่พบกลวิธีการถอดความและการละไม่แปล แต่พบกลวิธีย่อยประเภทอื่น คือ กลวิธีทางเสียง ได้แก่ การผันวรรณยุกต์ การเพิ่มจำนวนพยัญชนะ และการใช้คำซ้ำ

สาขาวิชา การแปลและการล่าม
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6388037622 : MAJOR TRANSLATION AND INTERPRETATION

KEYWORD: onomatopoeia, translation techniques

Paphada Kaewkong : A STUDY OF ONOMATOPOEIA TRANSLATION METHODS AND APPLICATION IN TRANSLATING *THE COUNCIL OF ANIMALS* BY NICK MCDONELL. Advisor: Asst. Prof. Tongtip Poonlarp, Ph.D.

This study aims at exploring translation techniques used in transferring onomatopoeia and its application in translating Nick McDonell's *The Council of Animals*. It is hypothesized that in translating onomatopoeia, translators generally use equivalent onomatopoeic expressions in the target language, followed by non-onomatopoeic words, paraphrase and omission respectively.

The results of the study reveal 4 translation techniques found in the corpus of 4 selected animal fiction translations: (a) the use of equivalent onomatopoeic words in the target language, (b) the use of non-onomatopoeic words, (c) paraphrase, and (d) omission. The use of equivalent onomatopoeic words is found in the selected translations of onomatopoeic words. 2 techniques are found in the translation of onomatopoeic verbs: (a) the use of equivalent onomatopoeic words and (b) the selection of non-onomatopoeic words. In translating onomatopoeia in *The Council of Animals*, Relevance-Theoretic Analysis of onomatopoeic words, as proposed by Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson, is applied, and it is found that onomatopoeic words consist in 'showing' rather than 'saying' elements, and are therefore translated with equivalent onomatopoeic expressions in the target language, followed by non-onomatopoeic items. Paraphrase and omission are not employed, as the selected text is viewed as focusing on onomatopoeic elements. Other techniques that are used with equivalent onomatopoeic words to preserve the 'showing' element: (a) the use of Thai tone marks, (b) addition of consonants, and (c) reduplication.

Field of Study:	Translation and Interpretation	Student's Signature
Academic Year:	2022	Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทองทิพย์ พูลลาภ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้กรุณาให้คำปรึกษาและกำลังใจตั้งแต่เริ่มงานวิจัยตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้สารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมุ่งมั่นตั้งใจทำสารนิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้นำเสนอสารนิพนธ์และชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัย และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ศิริพร ศรีวรกานต์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ช่วยตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์ และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์มิ่ง ปัญหา ผู้อ่านสารนิพนธ์ ที่สละเวลาในการประเมินสารนิพนธ์เล่มนี้ รวมถึงให้คำแนะนำและความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่งานวิจัย

ขอขอบพระคุณน.ส. ณัฐกานต์ จินดาบริรักษ์ และดร. นิภาพร อางควนิช เจ้าหน้าที่หน่วยบริหารหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลและการล่าม ที่คอยตอบข้อสงสัยและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ

ขอขอบคุณเพื่อนการแปลฯ รุ่นที่ 21 ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตั้งแต่ปีแรกจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณครอบครัวแก้วก่องที่คอยเป็นกำลังใจและผลักดันให้ผู้วิจัยเชื่อมั่นในตนเองจนทำสารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงลงได้ และขอขอบคุณตนเองที่ไม่ยอมแพ้ในระหว่างทาง และน้อมรับทุกคำแนะนำมาปรับใช้จนเกิดประโยชน์

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ และหากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว ผู้วิจัยขอส่งต่อกำลังใจแก่ผู้ที่สนใจศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องให้ทำการวิจัยลุล่วงได้ด้วยดี

ปภาดา แก้วก่อง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	12
1.1 หลักการและเหตุผล	12
1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย	16
1.3 สมมติฐานการวิจัย	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	16
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	18
1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย	18
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 คำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ การแปล และแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	20
2.1 คำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ	20
2.1.1 คำนิยามคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ	20
2.1.2 หน้าที่ของคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ.....	22
2.1.3 การศึกษาคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ	22
2.1.4 ประเภทของคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ.....	24

2.1.5 คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษ.....	26
2.1.6 คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย.....	26
2.1.7 แนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson).....	27
2.2 แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ	30
2.2.1 การแปลด้วยทฤษฎี Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore)	30
2.2.2 แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาต่าง ๆ	33
2.2.3 การใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียง	37
2.3 นวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene)	39
2.4 การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวนแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy).....	42
2.4.1 นวนิยายแนวนแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy)	42
2.4.2 คำนิยามของ Anthropomorphism	43
2.4.3 ประเภทของสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์.....	44
2.4.4 การวิเคราะห์ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์.....	45
2.4.5 การจัดการกับการแปลบริบทสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์.....	46
2.5 การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)	47
2.5.1 องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual factors)	47
2.5.2 องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual factors).....	49
บทที่ 3 การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์	53
3.1 คลังข้อมูลภาษา.....	53
3.2 การเลือกหนังสือเพื่อเก็บข้อมูล	54

3.3 ขอบเขตของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ใช้เก็บข้อมูล	55
3.4 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ	55
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
3.6 ผลการวิจัย	60
3.6.1 ผลการวิจัยกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words)	60
3.6.2 ผลการวิจัยกลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs)	65
3.7 สรุปผลการวิจัย	69
บทที่ 4 การวิเคราะห์ตัวบท ปัญหาการแปลและการวางแผนการแปล	71
4.1 การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)	71
4.1.1 การวิเคราะห์ห้วงคำประกอบภายนอก	71
4.1.2 การวิเคราะห์ห้วงคำประกอบภายใน	74
4.2 การวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง <i>The Council of Animals</i>	81
4.3 การแปลตัวบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore)	86
4.4 การวางแผนการแปล	86
บทที่ 5 ต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล	88
5.1 การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ในนวนิยายเรื่อง <i>The Council of Animals</i>	90
5.1.1 การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	90
5.2 การแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ในนวนิยายเรื่อง <i>The Council of Animals</i>	104
5.2.1 การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	104
5.2.1.1 คำเลียนเสียงธรรมชาติ	105

5.2.1.3 คำกริยา.....	106
5.2.2 การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	117
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	122
6.1 การทบทวนวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย.....	122
6.1.1 ทบทวนวัตถุประสงค์การวิจัย	122
6.1.2 ทบทวนสมมติฐานการวิจัย	123
6.2 รายงานและอภิปรายผลการวิจัย	124
6.2.1 การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในกรณีศึกษา	124
6.2.2 การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวอย่างที่คัดสรร	126
6.3 ข้อเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	138
ภาคผนวก ก	139
ภาคผนวก ข	150
ประวัติผู้เขียน	167

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) ในนวนิยายเรื่อง The Council of Animals	17
ตารางที่ 2 กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติคู่ภาษาต่าง ๆ	55
ตารางที่ 3 ตารางเก็บข้อมูลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words)	58
ตารางที่ 4 ตารางเก็บข้อมูลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs)	58
ตารางที่ 5 จำนวนคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องที่พบในกลวิธีการแปลแต่ละประเภท	89

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ลักษณะระดับเสียงวรรณยุกต์	38
ภาพที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่เป็นร้อยละของกลวิธีการเปล่งเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ในกลุ่มตัวอย่าง	60
ภาพที่ 3 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่เป็นร้อยละของกลวิธีการเปล่งเสียงแสดงอาการส่งเสียงที่ เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ในกลุ่มตัวอย่าง	65
ภาพที่ 4 ขบวนการแบ่งในเรื่อง The Council of Animals	78
ภาพที่ 5 ตัวอักษรที่แสดงถึงบทพูดของกิ้งก่ายักษ์	81
ภาพที่ 6 แนวต่อเนื่องแสดงชั่วของการแสดงและการพูด (showing-saying continuum)	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

คำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) คือรูปภาษาที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติหรือเสียงที่คล้ายกับความหมายที่ใช้อ้างอิง อาจกล่าวได้ว่ารูปภาษาของคำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับความหมายในแง่ของเสียงอ่าน และเสียงดังกล่าวทำให้ผู้อ่านเกิดภาพและความรู้สึกนึกถึงความหมายของคำนั้นได้ (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 2) เช่น โห่ (ว.) หมายถึงเสียงหมาเห่ากระโชก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออนไลน์) และ *meow* หมายถึง เสียงร้องของแมว (Merriam-Webster Online Dictionary) เป็นต้น ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาและความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นแบบสมมุติมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับระดับของความเป็นสัญลักษณ์ (iconicity) เนื่องจากคำเลียนเสียงธรรมชาติแตกต่างจากคำทั่วไปที่ความสัมพันธ์ของรูปภาษา (Signifier) และความหมาย (Signified) เป็นแบบสมมุติ (Arbitrariness) (Saussure, 1959, p. 67) กล่าวคือรูปภาษาของคำทั่วไปไม่มีเสียงหรือสัญลักษณ์ใดที่สัมพันธ์กัน ตัวอย่างคำทั่วไปที่เสียงอ่านหรือสัญลักษณ์ของรูปภาษาไม่ได้สื่อถึงความหมาย เช่น หนังสือ (น.) หมายถึง ข้อความที่พิมพ์หรือเขียนแล้วรวมเป็นเล่ม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออนไลน์) เสียงอ่านของคำว่า /หนังสือ/ ไม่สัมพันธ์กับความหมายของคำ และตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำว่า ‘หนังสือ’ ก็ไม่ได้สื่อถึงความหมายของคำเช่นกัน คำเลียนเสียงธรรมชาติพบได้ในสื่อชนิดต่าง ๆ เช่น บทสนทนา ภาพยนตร์ หนังสือการ์ตูน หนังสือนิยาย และวรรณกรรมเยาวชน และพบได้ในทุกภาษา (Azari & Sharififar, 2017, p. 1)

ในแต่ละภาษาและวัฒนธรรมมีรูปแบบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่แตกต่างกันออกไปแม้ว่าความหมายของคำจะเป็นสากล เช่น *buzz* หมายถึง to make a low continuous humming sound like that of a bee (Merriam-Webster Online Dictionary) และ หึ่ง หมายถึง เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงข้อง เสียงผึ้งหรือแมลงภู่ เป็นต้นบิน เช่น เสียงข้องดังหึ่ง เสียงผึ้งบินหึ่ง ๆ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออนไลน์) ทั้ง *buzz* และ หึ่ง มีความหมายเทียบเคียงกัน หมายถึงเสียงดังคล้ายเสียงของผึ้ง แต่รูปแบบการเขียนของทั้งสองภาษานั้นแตกต่างกัน ทว่าอาจมีบางคำที่รูปแบบการเขียนและการอ่านมีลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน เช่น เสียงขันของไก่ตัวผู้ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนคำและจังหวะการออกเสียงคล้ายคลึงกัน ในภาษาไทยคือ ‘เอ้กเอ้กเอ้กเอ้ก’ (พจนานุกรมแปล ไทย-อังกฤษ อ. สอ เสถบุตร ออนไลน์) และในภาษาอังกฤษคือ ‘cock-a-doodle-doo’ (The Oxford Advanced Learner's Dictionary) นอกจากรูปภาษาของคำเลียนเสียงธรรมชาติในแต่ละภาษาจะแตกต่างกันแล้วประเภทของคำก็ต่างเช่นกัน

คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อยู่ในรูปคำกริยาและคำนาม (Azari & Sharififar, 2017, p. 3) ส่วนภาษาไทยอยู่ในรูป คำวิเศษณ์ ทำหน้าที่ขยายกริยา (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 16) เป็นต้น

สืบเนื่องจากความหลากหลายของคำเลียนเสียงธรรมชาติ จึงมีการแบ่งประเภทตามลักษณะของคำ เช่น 1) แบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติตามความเป็นศัพท์ ได้แก่ คำที่เป็นศัพท์ (lexical) คือคำที่ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์แทนความหมายที่อ้างอิง และเป็นที่รู้จักในภาษานั้น เช่น *crack, slurp* และ *buzz* เป็นต้น และคำที่ไม่เป็นศัพท์ (non-lexical) คือกลุ่มของเสียงที่ไม่จัดอยู่ในโครงสร้างของภาษาใด เช่น *vroom vroom, brrrrm brrrrm* แทนเสียงของรถยนต์ (Simpson, 2014, p. 67) และ 2) แบ่งตามความหมาย (Semantic) ซึ่งมีการจัดชั้นของคำเลียนเสียงธรรมชาติตามการบัญญัติเป็นศัพท์ (Lexicalisation) จากความเป็นศัพท์ระดับมากคือ คำที่มีคำนิยามในพจนานุกรมชัดเจนและหลากหลายหรือได้รับการบัญญัติเป็นศัพท์มาเป็นเวลานาน เช่น *roar* ถัดมาเป็นความเป็นศัพท์ระดับกลางคือ คำที่มีคำนิยามในพจนานุกรมแต่ไม่หลากหลายเท่าคำที่มีความเป็นศัพท์มาก เช่น *buzz* และสุดท้ายความเป็นศัพท์ระดับน้อยคือ คำที่ไม่มีคำนิยามในพจนานุกรม หรืออาจเป็นคำสร้างใหม่ เช่น *HunhnnnnhAARR* (Flyxe, 2002, p. 56) และ 3) แบ่งตามวงศ์ความหมายในภาษาไทย ได้แก่ คน สัตว์ สิ่งของ และธรรมชาติ เป็นต้น (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ 2550, น. ๙) เนื่องด้วยความแตกต่างทางภาษาและความหลากหลายของคำเลียนเสียงธรรมชาติ เมื่อต้องทำการแปลจึงต้องศึกษารูปแบบของคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง

การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติซึ่งมีลักษณะทางรูปภาษาที่แตกต่างจากคำทั่วไปให้เข้ากับวัฒนธรรมปลายทางนั้นเป็นเรื่องที่ท้าทาย เนื่องจากความแตกต่างในหลายด้านของแต่ละภาษา จึงหาคำเทียบเคียงออกมาได้ยาก แม้บางความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติจะมีความเป็นสากลกล่าวคือทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ว่าเป็นเสียงดังที่เกิดจากการกระทำหรือมีแหล่งกำเนิดมาจากสิ่งมีชีวิตหนึ่งทว่าในแต่ละภาษาและวัฒนธรรมมีการรับรู้ของเสียงประเภทต่าง ๆ ระดับภาษา รูปแบบการเขียน การออกเสียงคำ วาจนาลีลา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบจำนวนคำเลียนเสียงธรรมชาติกับคำประเภทอื่น ๆ ในภาษาเดียวกัน พบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติมีจำนวนน้อยกว่าในทุกภาษา เนื่องจากการศึกษาเรื่องคำเลียนเสียงธรรมชาติมักจัดอยู่ในแนวชายขอบทำให้นักแปลประสบปัญหาขาดแหล่งอ้างอิงที่หลากหลาย (Casas-Tost, 2014, p. 41) นอกจากนี้ยังมีนักภาษาศาสตร์บางท่าน เช่น สตีเวน พิงเกอร์ (Pinker, 1994, p. 152) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติไม่สำคัญมากพอที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่ค้นคว้าเกี่ยวกับคำเลียนเสียงธรรมชาติ และการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในหลายคู่ภาษา เช่น อังกฤษ – เปอร์เซีย สเปน – อังกฤษ อาหรับ – อังกฤษ และญี่ปุ่น – ไทย เป็นต้น สำหรับกลวิธีใน

การแก้ปัญหาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นมีหลายวิธีแตกต่างกันไปตามคู่ภาษา เช่น กรณีศึกษาตัวอย่างจากการเก็บข้อมูลเป็นคลังคำและวิเคราะห์กลวิธีการแปลในคู่ภาษาเปอร์เซีย – อังกฤษ พบกลวิธีการแปลหลายกลวิธี เช่น ใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ ใช้คำประเภทอื่นที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ ใช้การถอดความ ใช้สรพนาม ละไม่แปล และแปลโดยการยืมคำทั้งแบบที่มีคำอธิบายและไม่มีคำอธิบาย เป็นต้น (Azari & Sharififar, 2017, p. 5)

สำนักพิมพ์ Henry Holt and Co. ตีพิมพ์ *The Council of Animals* ของ Nick McDonell เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2021 เป็นครั้งแรก เรื่องนี้เป็นนวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopian Fiction) ที่บอกเล่าด้วยการสมมุติเหตุการณ์หายนะที่เกิดขึ้นกับโลก ในนวนิยายนำเสนอความเป็นอยู่ซึ่งมีสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์สถาปนาตนขึ้นเป็นใหญ่ในมนุษยสมัย (Anthropocene) เป็นยุคสมัยที่กิจกรรมของมนุษย์ส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศและระบบนิเวศ¹ ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม การบรรยายในเรื่องใช้ตัวละครสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ซึ่งมักพบในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) เป็นผู้ดำเนินเรื่อง

เนื้อหากล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตหลังจากเกิดภัยพิบัติบางอย่างที่ตัวละครในนวนิยายเรียกว่า The Calamity ซึ่งเป็นภัยพิบัติที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ทำให้มนุษย์เกือบทั้งโลกหายไปและสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ บางชนิดเกิดการกลายพันธุ์ หลังจากเหตุการณ์นั้นสัตว์ต่าง ๆ ได้ขึ้นมาเป็นใหญ่แทนมนุษย์ และต่อมาไม่นานสัตว์บางตัวพบว่ามนุษย์จำนวนหนึ่งรวมตัวกันอยู่ ซึ่งเป็นมนุษย์กลุ่มสุดท้ายที่มีชีวิตรอดบนโลก จึงทำให้สัตว์ทั้งหลายรวมตัวกันจัดตั้งสภาสัตว์ขึ้นมาเพื่อลงคะแนนตัดสินชะตาชีวิตของมนุษย์กลุ่มสุดท้าย ว่าเห็นสมควรปล่อยให้มีชีวิตอยู่ต่อไปหรือฆ่าให้สูญพันธุ์ สัตว์ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการลงคะแนนตัดสินมีทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ ลิงบาบูน หมี แมว สุนัข ม้า อีเกอ และโกด้า (สัตว์ในตำนาน) ถึงแม้สัตว์ทั้งเจ็ดตัวจะถือว่าตนเองเป็นตัวแทนของสัตว์ทั้งปวง แต่แมวและหนูที่ถูกจัดว่าเป็นสัตว์อันดับขั้นต่ำกว่าก็มีส่วนชักจูงการตัดสินใจอย่างลับ ๆ ที่ท้ายที่สุดผลการลงคะแนนออกมาว่าให้ฆ่ามนุษย์ที่มีชีวิตรอดกลุ่มสุดท้าย ทว่าแมว สุนัข และหมีกลับไม่ยอมจำนนต่อเสียงข้างมากจึงได้หาทางไปเตือนมนุษย์ และพบว่ามีเด็กผู้ชายคนหนึ่งสามารถพูดภาษา grak ซึ่งเป็นภาษาที่สัตว์ใช้คุยกันได้ สัตว์ทั้งสามจึงพาเด็กชายไปเจรจาเสนอข้อแลกเปลี่ยนกับสัตว์ชนิดอื่น ทำให้สัตว์เหล่านั้นปล่อยให้มนุษย์มีชีวิตอยู่รอดต่อไป แต่ต้องอาศัยอยู่ในกรงที่เป็นเหมือนสวนสัตว์มนุษย์ให้เหล่าสัตว์อื่นแะมาดูแล จากเนื้อหาและมุมมองการเล่าเรื่องพบว่าส่วนใหญ่เล่าในมุมมองสัตว์ และมีการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นจำนวนมากเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดภาพและอารมณ์ตามเจตนาของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดบริบทต่าง ๆ ให้ออกมาเป็นธรรมชาติและระบุธรรมชาติ หนังสือเล่มนี้มีลักษณะคล้ายกับวรรณกรรมเด็ก กล่าวคือใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่ายและมีรูปแบบการเขียนสื่อความหมายที่ค่อนข้าง

¹ อ้างอิงจาก <https://education.nationalgeographic.org/resource/anthropocene>

ตรงไปตรงมา นอกจากนี้ ยังพบคำศัพท์ด้านการเมือง การเล่นคำ และคำเสียดสีในนวนิยาย ซึ่งสื่อถึงการที่สัตว์เป็นตัวแทนของมนุษย์ประเภทต่าง ๆ ในบริบทการเมือง ลักษณะดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้นักวิจารณ์อย่าง Lydia Millet (2021) และ Jason Heller (2021) ให้ความเห็นว่าหนังสือเล่มนี้คล้ายวรรณกรรมเด็กของโรอัลด์ ดาห์ล ผสมผสานกับนวนิยายที่มีเนื้อหาวิพากษ์การเมืองและมีตัวละครหลักเป็นสัตว์ดังเช่นเรื่อง *Animal Farm* ของจอร์จ ออร์เวลล์ (George Orwell)

ตัวบทที่ผู้วิจัยนำมาศึกษานั้นน่าสนใจ เนื่องจากมีคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) จำนวนหนึ่ง ซึ่งจำแนกตามบริบทได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง ยกตัวอย่างเช่น *KABANG* และ *Buzz* เป็นต้น และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ ยกตัวอย่างเช่น *squeak* นอกจากนี้ยังแบ่งตามรูปภาษาได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำที่เป็นศัพท์ (lexical) เช่น *caw* และคำที่ไม่เป็นศัพท์ (non-lexical) หรือคำสร้างใหม่ เช่น *MEYAAHAOW* คำเลียนเสียงธรรมชาติจัดว่าเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างคำใหม่ ช่วยพัฒนาภาษาให้มีความเพิ่มขึ้นด้วยการเลียนแบบเสียงของการกระทำ สิ่งของ และสัตว์ (Tiwiyanti, 2017, p. 41) และยังเป็นการแสดงออกทางด้านภาษาเพื่อให้ดูน่าสนใจและดึงดูดผู้อ่าน (Chang & Rufinus, 2018, p. 1) ทั้งนี้ ความสอดคล้องกับความหมาย (iconic) ของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่โดดเด่นแตกต่างจากคำทั่วไปคือ ลักษณะการซ้ำคำ (reduplication) ซึ่งพบบ่อยเป็นพิเศษ (Casas-Tost, 2014) ดังนั้นจึงต้องศึกษาและวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในหลายมิติ ทั้งในแง่ของความหมายด้านการสื่อสารผ่านทฤษฎีประเด็นสัมพันธ์ (Sasamoto & Jackson, 2016) เพื่อให้สามารถแปลและถ่ายทอดตัวบทได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนให้ใกล้เคียงมากที่สุด และแง่ของปัจจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการถ่ายทอดคำเลียนเสียงธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ผู้แปลต้องศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ในตัวบทและวิเคราะห์เปรียบเทียบกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการแปลที่เหมาะสม และทำให้ผู้อ่านภาษาปลายทางสามารถจินตนาการภาพและได้รับอารมณ์สคล้ายคลึงกับผู้อ่านภาษาต้นทาง

การทบทวนวรรณกรรมและการศึกษาเพิ่มเติมจากกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ และการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่พบในนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาแนวทางการแปลที่เหมาะสมและประยุกต์ใช้กับการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell ได้ ดังนั้นเพื่อถ่ายทอดบทแปลออกมาให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด การหากลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่เหมาะสมจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

1. เพื่อศึกษาทฤษฎีและแนวทางการแปลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำเลียนเสียงธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาลักษณะและประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
3. เพื่อประยุกต์ใช้แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในฉันทประเพณีนิยายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
4. เพื่อแปลส่วนหนึ่งของฉันทประเพณีนิยายที่คัดสรรจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาปลายทางมากที่สุด ตามด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ การถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล (omission) ตามลำดับ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยคัดเลือกคำเลียนเสียงธรรมชาติจากนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell มาทั้งหมด 42 คำที่ไม่ซ้ำกัน หรือ 47 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ทุกคำที่เป็นศัพท์บัญญัติ (lexical) มีประวัติของคำเป็นคำเลียนแบบ (Imitative) หรือระบุต้นกำเนิดมาจากการเลียนแบบ (Imitative origin) อ้างอิงข้อมูลจาก Merriam-Webster Online Dictionary และคำที่ไม่ใช่ศัพท์บัญญัติ (non-lexical) เป็นคำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติ หรือมีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ

ผู้วิจัยแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติออกเป็น 2 ประเภท โดยอ้างอิงตามบริบทในนวนิยาย จำนวน 19 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง แบ่งออกเป็นศัพท์บัญญัติ (เช่น *splash*) จำนวน 3 คำ และคำสร้างใหม่ (เช่น *SCHRUMPF*) จำนวน 16 คำ และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ (เช่น *mutter*) จำนวน 28 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ดังตารางด้านล่างโดยเรียงลำดับจากตัวอักษร A-Z

ตารางที่ 1 คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) ในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals*

คำเลียนเสียงธรรมชาติ				คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง	
ลำดับ	ศัพท์บัญญัติ	ลำดับ	คำสร้างใหม่	ลำดับ	
1	caw	1	Aaaoooooooo	1	boom
2	splash	2	ACHOO	2	bump
3	whoosh	3	BANGCRRACKWHOOSH	3	buzz
		4	Buzzzzzzzz...	4	caw
		5	Caaw	5	clatter
		6	Du dum du dum du dum	6	click (พบ 2 ครั้ง)
		7	Hunhnn	7	coo
		8	HunhnnnnhnAARR	8	creak
		9	KABANG	9	croak
		10	MEYAAHAOW	10	grunt
		11	SCHRUMPF	11	hiss
		12	SCREEAFWOOSH	12	hoot
		13	Shh	13	huff
		14	Shhh	14	mutter
		15	SHRUSSH	15	puff
		16	WHMUPF	16	purr (พบ 2 ครั้ง)
				17	shush
				18	squeak (พบ 3 ครั้ง)
				19	swish
				20	whimper
				21	whinnied
				22	whoop
				23	zip
				24	zoom

ทั้งนี้คำที่จัดอยู่ในทั้งสองประเภท ได้แก่ *caw* พบทั้งในบริบทที่เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง และคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง เป็นคำประเภทเดียวกันที่ใช้กลวิธีการแปลต่างกันในแต่ละบริบท ได้แก่ *click*, *purr* และ *squeak*

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัยจากเอกสารทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และคัดเลือกตัวบทที่มีตัวละครสัตว์ พบคำเลียนเสียงธรรมชาติ และมีฉบับแปลเป็นภาษาไทย จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ *A Dog's Purpose* ฉบับแปลคือ *หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม* *Alice's Adventure in Wonderland* ฉบับแปลคือ *อลิซในดินแดนพิศวง* *Animal Farm* ฉบับแปลคือ *แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกฎของสรรพสัตว์* และ *Watership Down* ฉบับแปลคือ *ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป*

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพโดยอาศัยกระบวนการทัศน์การวิจัยแบบอุปนัย ซึ่งนำเอากรณีศึกษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์เพื่อสรุปแนวทางการแปลที่เหมาะสมกับตัวบท และนำมาวิจัยแบบนิรนัย ผู้วิจัยศึกษานำข้อสรุปที่สังเคราะห์ได้มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการแปล

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี การแปลโดยอาศัยหลัก *Scenes-and-Frames Semantics* ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) และการใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียง
2. ศึกษานวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษย์สมัย (Anthropocene) การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) และการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)
3. ศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
4. ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีประเด็นสัมพันธ์ (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบกกา แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson)
5. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในเอกสารงานวิจัยการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในคู่ภาษาต่าง ๆ

6. คัดเลือกต้นฉบับและบทแปลเรื่อง *A Dog's Purpose* ฉบับแปลคือ *หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม* *Alice's Adventure in Wonderland* ฉบับแปลคือ *อลิซในดินแดนพิศวง* *Animal Farm* ฉบับแปลคือ *แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกฎของสรรพสัตว์* และ *Watership Down* ฉบับแปลคือ *ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป* เพื่อเก็บข้อมูลการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ และสังเคราะห์ข้อมูลให้ทราบว่า ตัวบทดังกล่าวมีแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติอย่างไร
7. วิเคราะห์ตัวบทประเภทนวนิยายโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับนวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene) การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) และการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)
8. วิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทที่คัดสรร
9. วางแผนการแปลที่เหมาะสมกับการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในบริบทของนวนิยาย
10. แปลตัวบท และคำเลียนเสียงธรรมชาติที่คัดสรรจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
11. สรุปและรายงานผลการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและแนวทางการแปลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ได้รับความรู้เรื่องลักษณะและประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติ และแนวทางที่เหมาะสมในการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติของตัวบทประเภทนวนิยายจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
3. ผู้ที่สนใจสามารถประยุกต์ใช้แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยกับตัวบทอื่น ๆ ที่มีคำเลียนเสียงธรรมชาติได้

บทที่ 2

คำเลียนเสียงธรรมชาติ การแปล และแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมเรื่องคำเลียนเสียงธรรมชาติ แนวทางการแปล คำเลียนเสียงธรรมชาติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene) การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) และการวิเคราะห์ตัวบทของ คริสตินา นอร์ด (Christiane Nord) เพื่อเป็นแนวทางในการแปลตัวบทคัดสรร

2.1 คำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) เป็นคำที่มีความหมายส่งเสียงเลียนแบบหรือเป็น คำที่แสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทตามลักษณะรูปร่างได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำที่เป็นศัพท์ (lexical) และคำที่ไม่เป็นศัพท์ (non-lexical) (Flyxe, 2002, p. 56)

2.1.1 คำนิยามคำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำเลียนเสียงธรรมชาติคือรูปภาษาหรือคำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงของสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต (Fromkin, 2010, p. 587) อาจกล่าวได้ว่ารูปภาษาของ คำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับความหมายในแง่ของเสียงอ่าน หรือมีการออกเสียงที่ เกี่ยวข้องกับรูปภาษา (The Oxford Advanced Learner's Dictionary) เสียงดังกล่าวทำให้ผู้อ่าน เกิดภาพ (Sugahara, 2011, p. 1) และนึกถึงความหมายของคำหรือกระตุ้นอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ความหมายนั้นได้ (Sasamoto, 2019, p. 3) เช่น การจินตนาการภาพเคลื่อนไหวของหมาเห่ากระโชก จากคำว่า โห่ อีกทั้งยังพบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติบางคำมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมนุษย์ เนื่องจาก เกิดจากการกระทำของมนุษย์ (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 37) โดยใช้เป็นตัวแทนเสียงหรือ การกระทำที่เกิดขึ้น (Leonardi, 2013, p. 2 อ้างใน Chang & Rufinus, 2018, p. 2) เช่น เสียงแสดงอาการเจ็บปวดดัง โอ๊ย (Ouch) เสียงที่เลียนแบบโทรศัพท์ดัง กริ่ง กริ่ง (ring ring) หรือ เสียงบีบแตร ปรี๊ด ปรี๊ด (toot! toot!) ซึ่งสองเสียงสุดท้ายเป็นเสียงที่ตั้งมาจากสิ่งไม่มีชีวิตจึงเลียนแบบ ได้ยาก เนื่องจากไม่ได้มาจากระบบเสียงของสิ่งมีชีวิตทำให้ต้องใช้ความพยายามในการเลียนเสียงนั้น ๆ มากกว่าการเลียนเสียงสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ (Assaneo & Nichols, 2011, p. 4) เสียงเหล่านี้เป็นตัวแทนรูป ภาษาแบบไม่สมมุติ หรือก็คือเป็นเสียงที่มีแหล่งอ้างอิง ซึ่งแตกต่างจากคำทั่วไปที่มีความสัมพันธ์ ระหว่างรูปภาษา (signifier) และความหมาย (signified) เป็นแบบสมมุติ (Saussure, 1959, p. 67) ดังนั้นทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาและความหมายแบบสมมุติของ Saussure (1959)

นำมาใช้กับคำเลียนเสียงธรรมชาติไม่ได้ เนื่องจากรูปภาษามาจากการเลียนเสียงถึงความหมายที่ต้องการจะสื่อ อย่างไรก็ตามคำเลียนเสียงธรรมชาติหลายคำที่เริ่มมาจากการเลียนแบบหรือล้อเสียง มีการนำมาใช้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเหมือนกับคำธรรมดาอื่น ๆ (Bredin, 1996, p. 565 อ้างใน Dofs, 2008, p. 1) และพัฒนาจนมีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและความหมายเป็นแบบสมมุติหรือมีความหมายเป็นนามธรรมมากขึ้น และมีความเป็นสัญลักษณ์ (degree of iconicity) หรือรูปธรรมน้อยลง

คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นตัวแทนเสียงที่มาจาก การได้ยินเท่านั้น ซึ่งมีโครงสร้างการออกเสียงภาษา (phonetic structure) ประกอบด้วยหน่วยเสียงพูดที่มีสระ และพยัญชนะแตกต่างกันไป (Walter, 2005, p. 480 อ้างใน Assaneo & Nichols, 2011, p. 8) คำเลียนเสียงธรรมชาติพบได้ในทุกภาษา (Azari & Sharififar, 2017, p. 1) บางภาษาอาจสอดคล้องกับเสียงที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าภาษาอื่น เนื่องจากในแต่ละภาษามีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น หน่วยเสียง (phonemes) (Dofs, 2008, p. 4) ความถี่ในการใช้ อย่างภาษาญี่ปุ่นที่ใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติถี่กว่าในภาษาอื่น ๆ ประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาต่าง ๆ และลักษณะของคำ อย่างภาษาอาหรับที่มักจะเป็นคำกริยาที่ซ้ำกันสองครั้งหรือหลายครั้ง (Dickins et al., 2002 อ้างใน Azari & Sharififar, 2017) อาจกล่าวได้ว่า คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นตัวแทนทางด้านภาษาและวัฒนธรรมของพื้นที่ (Taitz et al., 2018 อ้างใน Munoz-Luna, 2019, p. 75) เช่น ในฝรั่งเศสเสียงเห่าของสุนัขคือ *wouah* (Chang & Rufinus, 2018, p. 9) ซึ่งแตกต่างกับของไทยคือ *โห่* และเสียงของรถไฟของประเทศอินโดนีเซียเลียนเสียงรถไฟจากเสียงของปล่องควัน แต่ประเทศเกาหลีเลียนเสียงรถไฟจากเสียงการเคลื่อนไหวนของล้อรถไฟ (Firdaus et al., 2021, p. 249) เป็นต้น คำเลียนเสียงธรรมชาติพบได้ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด ทั้งในบทกวี และหนังสือการ์ตูน (Firdaus et al., 2021, p. 248) นอกจากนี้ ยังพบในโฆษณา นิตยสาร นวนิยาย (Firdaus et al., 2021, p. 255) และในบทสนทนาที่ไม่เป็นทางการ เช่น บทสนทนาของเด็ก แต่จะไม่ค่อยพบในงานเขียนที่เป็นทางการมากนัก เช่น งานเขียนทางวิชาการ (Sugahara, 2011, p. 15) ถึงแม้ในแต่ละภาษาจะมีลักษณะและปริมาณของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่แตกต่างกัน แต่ก็มีบางลักษณะที่อาจคล้ายกันได้ เนื่องจากมนุษย์มีกลไกการได้ยินเสียงที่คล้ายคลึงกัน (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 9) จึงพบรูปแบบการเขียนของบางภาษาที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น เสียงขันของไก่ตัวผู้ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีจำนวนคำ และจังหวะการออกเสียงใกล้เคียงกัน โดยในภาษาไทยคือ ‘เอ้กเอ้เอ้เอ้ก’ (พจนานุกรมแปล ไทย-อังกฤษ อ. สอ เสถบุตร) และในภาษาอังกฤษคือ ‘cock-a-doodle-doo’ (The Oxford Advanced Learner's Dictionary) รูปแบบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มนุษย์รับรู้ได้ทั่วไปนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น คำซ้ำ อาทิ โห่ โห่ และ bow-wow เป็นต้น แม้คำเลียนเสียงธรรมชาติสร้างขึ้นจากเสียงที่พบได้ในทุกภาษา แต่เมื่อเทียบกับคำทั่วไปยังมีจำนวน

ไม่มากนัก (Firdaus et al., 2021, p. 250) เนื่องจากบางคำเป็นคำที่คนไม่เคยได้ยินมาก่อนจึงไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นรูปภาษาได้

2.1.2 หน้าที่ของคำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นคำที่มีหน้าที่ใช้สื่อสารแสดงอาการเลียนแบบ ความรู้สึกภายใน ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในสังคม และลักษณะเด่นของวัตถุหรือกิจกรรมหนึ่ง ๆ และยังถือเป็นคำที่แสดงลักษณะเสียงในประโยคได้ (Hinton et al., 1995, pp. 10–11 อ้างใน Sasamoto, 2019, p. 2) คำประเภทนี้มีเสียงและจังหวะที่มีความไพเราะในตัวเอง เป็นส่วนเติมเต็มในด้านลีลาและหน้าที่เชิงสุนทรียภาพให้กับเนื้อความ (Casas-Tost, 2014, p. 41) เช่น คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของภาษาในหนังสือการ์ตูนที่ใช้ใช้อธิบายเหตุการณ์และโมหาคติ (delusion) นักเขียนหนังสือการ์ตูนและนักอ่านมักจะเรียกคำเลียนเสียงธรรมชาติว่า เป็นเสียงประกอบฉาก (sound effect) (Chang & Rufinus, 2018, p. 2)

คำเลียนเสียงธรรมชาติมีทั้งคำศัพท์บัญญัติ และคำสร้างใหม่ ซึ่งในแต่ละภาษามีการจัดประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติแตกต่างกัน เช่น ในภาษาอังกฤษ คำเลียนเสียงธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำนาม ซึ่งสัดส่วนของคำกริยามากกว่าคำนาม (Sugahara, 2011, p. 10) ในภาษาไทย คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นคำวิเศษณ์ ในภาษาจีนเป็นคำกริยาวิเศษณ์ ในภาษาสเปนเป็นคำนามและคำอุทาน (Casas-Tost, 2014, p. 40) และในภาษาญี่ปุ่นเป็นคำแสดงอาการที่เสมือนเป็นคำกริยาวิเศษณ์ (Inose, 2008) เป็นต้น

2.1.3 การศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติ

การศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในหลายสาขานั้นทำขึ้นเพื่อจัดประเภท โดยศึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในแง่ **วาทวิทยา (pragmatics)** ที่พิจารณาในด้านการสื่อสาร **อรรถศาสตร์ (semantics)** ที่ศึกษาในด้านภาษาที่สัมพันธ์กับการรับรู้ด้านความหมายของภาษา และ **สัญศาสตร์ (semiotics)** ที่ศึกษาในด้านสัญลักษณ์และความหมาย (Kita, 1997, p. 80 อ้างใน Sasamoto, 2019, p. 38) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาด้านซินเนสทีเซีย (Synaesthesia) ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยที่เล็กที่สุดของระบบการเขียน (grapheme) และหน่วยย่อยที่สุดของเสียงในภาษาพูด (phoneme) กับการรับรู้ภาพซึ่งไปกระตุ้นประสาทสัมผัสหรือการตอบสนองต่าง ๆ (Sasamoto, 2019, p. 39) อาจกล่าวได้ว่าเป็นระบบที่สัมพันธ์กันระหว่างการได้ยินและการรับรู้ภาพหรือกับประสาทสัมผัสต่าง ๆ ซึ่งนำมาใช้อธิบายเรื่องของสัท-สัญลักษณ์ (Sound symbolism) (Dofs, 2008 p. 5)

ในมุมมองของวาทวิทยา นิยมศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติจากสถานการณ์ที่มีการสนทนาจริง และพิจารณาความหมายจากในบริบท เมื่อนำแนวคิดทฤษฎีการตรงประเด็น

(Relevance Theory) มาใช้พบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีการพัฒนาจนบัญญัติเป็นศัพท์แล้วนั้น มีคุณสมบัติของการเป็นคำพูด (saying) มากกว่าคำที่สร้างใหม่ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำที่แสดงให้เห็น (showing) มากกว่าการสื่อสารของมนุษย์ที่มีคำเลียนเสียงธรรมชาติอยู่ในบทสนทนานั้นพบได้ทั้งในส่วนของวัจนภาษา (verbal) และอวัจนภาษา (non-verbal) อย่างเช่น ท่าทางหรือเสียงประกอบคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้น (Sasamoto, 2019, p.8) ดังนั้น การตีความคำเลียนเสียงธรรมชาติในแง่ของวัจนปฏิบัติศาสตร์จึงต้องอาศัยบริบทเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจสถานการณ์ เนื่องจากคำเลียนเสียงธรรมชาติหนึ่งคำอาจมีความเป็นทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา

ส่วนในมุมมองของบรรณศาสตร์มีการศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในด้านสัท-สัญลักษณ์ (Sound symbolism) หรือเสียงที่สื่อถึงความหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ของระบบเสียงและความหมาย (Sasamoto, 2019, p. 17) เนื่องจากคำประเภนี้มีเสียงอ่านซึ่งมีความหมายในตัวเอง ความสัมพันธ์เช่นนี้เกี่ยวเนื่องกับความเป็นสัญลักษณ์ (iconicity) และสามารถนำมาอธิบายในแง่ที่ว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นการทำสัญลักษณ์ให้กับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของขนาดต่าง ๆ ความสว่างหรือแม้แต่เสียงของสัตว์ เมื่อนำทฤษฎีนี้มาอธิบายแล้วจึงเข้าใจได้ว่าเสียงจากคำหนึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้นึกถึงความหมายที่เสียงนั้นเป็นตัวแทนได้ เช่น คำที่มีโทนเสียงต่ำสื่อถึงเสียงวู่ววที่มีขนาดตัวใหญ่ (Dofs, 2008, p. 16) และคำที่ใช้พยัญชนะเสียงเสียดแทรก (fricatives) ซ้ำกันจะมีความหมายสื่อถึงความเร็ว (Hinton et al., 1995a, pp. 8–10 อ้างใน Sasamoto, 2019, p. 19) เช่น พื้ว ๆ หมายถึงเสียงรถวิ่งผ่านไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษ (Sound symbolic words) มีความสัมพันธ์กับเสียงที่เกิดขึ้นจริงในธรรมชาติ และเป็นตัวอย่างในประเด็นเรื่องธรรมชาติและภาษา เนื่องจากมีการกำหนดคำเรียกสิ่งหนึ่งซึ่งมีการอ่านออกเสียงตามธรรมชาตินั้นจริง และมีการอ้างถึงว่าตัวอักษรในคำนั้นแสดงถึงเสียงของธรรมชาติ เช่น เสียง /l/ ในคำว่า liquid ที่แสดงถึงธรรมชาติของความเป็นของเหลวลื่นไหล (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2564, น. 18) นอกจากจะสัมพันธ์กับธรรมชาติโดยรอบแล้วยังอาจสัมพันธ์กับการเปล่งเสียง รวมถึงขนาดและรูปร่างของช่องกักลมในปากและอวัยวะที่ใช้ในการเปล่งเสียง เช่น ภาษาตระกูลมอญ-เขมรที่ใช้สระเสียงสูงในการสื่อความหมายถึงวัตถุขนาดใหญ่ สระเสียงต่ำสื่อขนาดเล็ก ดังนั้นจึงตั้งสมมุติฐานได้ว่าเสียงบางกลุ่มในภาษาอาจใช้ในการสื่อความหมายบางประเภทอย่างเป็นระบบ (Joseph et al., 1994) และเมื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ของรูปภาษากับความหมายแล้วพบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติจัดอยู่ในคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีการเลียนแบบ (Imitative Sound Symbolism) หมายถึงรูปภาษาแสดงถึงเสียงที่เกิดขึ้นจริงในธรรมชาติ (Hinton, Nichols, and Ohala, 1994 อ้างใน สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 7-8) เป็นรูปภาษาที่มนุษย์เลือกเสียงบางเสียงมาใช้และสร้างระบบตัวเขียนสำหรับกลุ่มคำดังกล่าวโดยและเป็นที่ยอมรับกันในสังคม

การจัดประเภทดังกล่าวนี้ถือเป็นการสนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าเสียงในภาษามีการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ

ในแง่ของสัญศาสตร์นั้นได้ศึกษาเรื่องความเป็นสัญลักษณ์ (Iconicity) ซึ่งหมายถึงการที่เสียงและความหมายนั้นเหมือนกันทุกประการ คำที่มีความเป็นสัญลักษณ์สูงสุดเป็นคำที่คนทั่วทั้งโลกสามารถเข้าใจได้ถึงแม้จะใช้คนละภาษา (Dofs, 2008, p. 1) คำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นจัดเป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับความหมาย (iconic) เนื่องจากเป็นวัตถุที่มีชื่อตามเสียงที่สร้างขึ้น ดังนั้นจึงถือเป็นต้นกำเนิดของภาษาที่สร้างขึ้นมาจากการเลียนเสียง เช่น เสียงม้า เป็นคำที่สะท้อนมาจากความหมาย (concept) โดยตรง แต่คำเลียนเสียงธรรมชาติจะเป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับความหมายกับคนที่ใช้ภาษาเดียวกันเท่านั้น เนื่องจากในบางภาษาใช้เสียงสระที่ไม่พบในภาษาอื่น ทำให้เกิดข้อจำกัดของระบบเสียงในแต่ละภาษา และการสะกดคำที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับรูปแบบของแต่ละภาษาด้วย ถึงแม้รูปแบบการใช้คำซ้ำของคำเลียนเสียงธรรมชาติในหลายภาษาทั่วโลกสะท้อนให้เห็นถึงความหมายที่คล้ายกันในหลายภาษา แต่อย่างไรก็ตามลักษณะบางประการของคำเลียนเสียงธรรมชาติไม่อาจสะท้อนความหมายได้ทั้งหมด ดังนั้นคำเลียนเสียงธรรมชาติจึงไม่สามารถสะท้อนความหมายสำหรับคนทั่วโลกที่ใช้ภาษาต่างกันได้ (Dofs, 2008, pp. 13-19)

2.1.4 ประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติ

คำเลียนเสียงธรรมชาติมีความหลากหลายไม่ว่าจะมีที่มาจากสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต จำแนกได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับแนวทางการศึกษาและเกณฑ์ที่ใช้จัดประเภท ดังนี้

2.1.4.1 การจัดประเภทตามความสัมพันธ์ระหว่างเสียงของรูปภาษาและความหมาย

เมื่อพิจารณาเสียงของรูปภาษาและความหมายแล้ว สามารถแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) **คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบตรง (direct onomatopoeia)** เป็นคำที่ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่เกิดขึ้นจริงที่ต้องการอ้างถึง เช่น ชูม ปัง 2) **คำเลียนเสียงธรรมชาติแฝง (associative onomatopoeia)** เป็นคำที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการอ้างถึง เช่น bubble ที่แปลว่าฟองอากาศแต่นำมาใช้เป็นเสียงที่แสดงอาการของน้ำเดือด ปุด ปุด และ 3) **คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบอย่าง (exemplary onomatopoeia)** เป็นคำที่ใช้วิธีการพูดหรือการออกเสียงแตกต่างกันเพื่อสื่อถึงความหมาย เช่น คำว่า dart แสดงถึงความเร็ว เนื่องจากขยับกล้ามเนื้อในการพูดน้อยกว่า sluggish ที่แสดงถึงความเชื่องช้า ทำให้นึกถึงความหมายของเสียงซึ่งมีความสัมพันธ์กับความหมายโดยนัยและมุมมองที่เกี่ยวข้องกับความเคลื่อนไหว (Bredin 1996, pp. 557-563 อ้างใน Dofs, 2008, pp. 4-5)

เมื่อพิจารณาตามหลักอรรถศาสตร์ สามารถแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ คำที่เป็นศัพท์ (lexical) คือคำที่เหมือนสัญลักษณ์แทนความหมายที่จะ

สื่อถึงและเป็นที่รู้จักในภาษานั้น เช่น *crack*, *slurp* และ *buzz* เป็นต้น และไม่เป็นศัพท์ (non-lexical) คือกลุ่มของเสียงที่ไม่จัดอยู่ในโครงสร้างของภาษาใด เช่น *vroom vroom* และ *brrrrm brrrrm* ในที่นี้แทนเสียงของรถยนต์ (Simpson, 2004, p.67) นอกจากนี้ยังแบ่งแยกย่อยตามระดับการบัญญัติเป็นศัพท์ (Lexicalisation) ได้อีก 3 กลุ่ม ได้แก่ **คำที่มีความเป็นศัพท์สูง** มีคำนิยามในพจนานุกรมชัดเจนและหลากหลายเพราะบัญญัติศัพท์มาเป็นเวลานาน เช่น *roar* กลุ่มต่อมาคือ **คำที่มีความเป็นศัพท์ระดับกลาง** ซึ่งมีคำนิยามในพจนานุกรมแต่ไม่หลากหลายเท่ากลุ่มคำที่มีความเป็นศัพท์สูง เช่น *buzz* และสุดท้ายคือ **คำที่มีความเป็นศัพท์ต่ำ** ไม่ปรากฏคำนิยามในพจนานุกรม หรืออาจเป็นคำสร้างใหม่ เช่น *HunhnnnhnAARR* (Flyxe, 2002, p. 56)

2.1.4.2 การจัดประเภทตามแหล่งกำเนิดของเสียงที่อ้างอิง

เมื่อพิจารณาแหล่งกำเนิดหรือวงศ์ความหมายคำที่มีองค์ประกอบทางความหมายบางประการร่วมกันแล้ว พบว่ามีผู้จำแนกคำเลียนเสียงธรรมชาติออกได้หลายประเภทด้วยกัน แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้สองกลุ่ม ได้แก่ **คำเลียนเสียงสิ่งมีชีวิต** ซึ่งเป็นเสียงคนและเสียงสัตว์ เช่น *แจ้ว!* ของแมวดำ และ **คำเลียนเสียงสิ่งไม่มีชีวิต** เช่น เสียงน้ำหยด หรือ *กริ่ง!* ซึ่งเป็นเสียงของกระดิ่งไอติม (Akita, 2013, p. 24) และนอกจากกลุ่มใหญ่แล้วอาจแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แบบเฉพาะเจาะจงได้เช่นกัน ได้แก่ เสียงร้องของสัตว์ เสียงธรรมชาติ เสียงที่เกิดจากมนุษย์ และเสียงอื่น ๆ เมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีมากขึ้นในปัจจุบันจึงมีเสียงของเทคโนโลยีเข้ามาร่วมด้วย (Alameer, 2019, p. 11) ส่วนในวงการการ์ตูนยังมีกลุ่มคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เรียกว่า คิว (cue) ซึ่งหมายถึงคำเลียนเสียงธรรมชาติที่แสดงอาการต่าง ๆ เช่น *บ๊ิง* หมายถึงการปรากฏของตัวละครหนึ่ง

นอกจากการพิจารณาแหล่งกำเนิดของคำเลียนเสียงธรรมชาติแล้ว เมื่อพิจารณาลึกลงไปถึงความสัมพันธ์ของที่มาของเสียงที่เกิดขึ้นเองและเสียงที่เกิดจากการกระทำแล้ว สามารถจำแนกได้อีก 2 ประเภท ได้แก่ **คำเลียนเสียงธรรมชาติปฐมภูมิ (Primary onomatopoeia)** ซึ่งหมายถึงคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เลียนมาจากเสียงจริงของวัตถุ เช่น *แปะ แปะ* เสียงปรบมือ เป็นการเลียนแบบเสียงด้วยเสียงที่เหมือนกัน และ**คำเลียนเสียงธรรมชาติทุติยภูมิ (Secondary onomatopoeia)** เป็นเสียงที่มีคนทำขึ้น เช่น *อะฮ่า* เสียงคนพูดแสดงความประหลาดใจ (Ullman, 1994, pp. 83-84 อ้างใน Chang & Rufinus, 2018, pp. 2-7) หรือเสียงที่มาจากการเคลื่อนไหว เช่น *ตุบ* เสียงของลูกโบว์ลิ่งชนพินล้ม แต่ถ้าเป็น *ตุบ* จากสุนัขล้มลงบนถนนเองจะจัดว่าเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติปฐมภูมิ เนื่องจากเสียงมาจากสุนัขเอง ไม่ได้มาจากการเคลื่อนไหวของวัตถุอื่นเข้ามาชนให้ล้ม (Firdaus et al., 2021, p. 252)

2.1.5 คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษ

คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษพบได้ในสถานการณ์และเนื้อหาหลากหลาย เช่น บริบทที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและในบทกวี (Alameer, 2019, p. 6) คำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อยู่ในรูปของคำกริยาและคำนาม (Azari & Sharififar, 2017, p. 3) ที่เป็นคำกริยามักเป็นคำที่แสดงอาการส่งเสียงและมีความหมายเชิงอุปมา เช่น *howl* เป็นการส่งเสียงแสดงความโกรธ (Akita, 2013, pp. 21-24) ซึ่งเมื่อนำมาจัดหมวดคำตามหลักไวยากรณ์ (grammatical classes) แล้วสามารถแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติได้ 3 หมวด ได้แก่ คำกริยาที่เติม -ing (gerundives) คำอุทาน (interjections) และคำกริยาวิเศษณ์ที่บ่งบอกการกระทำ (manner adverbs) (Tamori and Schourup 1999, pp. 99-104 อ้างใน Sugahara, 2011, p. 15) ทั้งนี้คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษบางคำมีหลายความหมายเนื่องจากมีความหมายเชิงอุปมาไปด้วย เช่น *burbling* หมายถึง เสียงแตกเป็นฟอง (to make a bubbling sound) หรืออาการที่คนพูดพรว้า (*babble, prattle*) (Merriam-Webster Online Dictionary) (Akita, 2013, pp. 28-34)

ส่วนรูปแบบของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการซ้ำคำ (reduplication) มักมีการซ้ำอย่างน้อยสองพยางค์ เช่น เสียงร้องของหมู *oink oink* (Dof, 2008, p. 11) คำส่วนมากใช้กันจนเป็นที่ยอมรับกันในสังคมแล้ว บางคำมีความหมายแคบลง เช่น เสียงของสัตว์ บางคำมีความหมายกว้างขึ้น เช่น *croak* ซึ่งเคยเป็นเสียงร้องของกบต่อมามีความหมายกว้างขึ้น หมายถึงเสียงโชนต่ำในลำคอ (Longman Dictionary of Contemporary English, 2005, p. 374) และยังพัฒนาเป็นคำคุณศัพท์ *croaky* อีกด้วย (Dof, 2008, pp. 16-17)

2.1.6 คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย

การศึกษาเรื่องคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยมีจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับภาษาอื่น ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในประเด็นของคำซ้ำและคำซ้อนเพราะเป็นรูปแบบของคำเลียนเสียงธรรมชาติส่วนใหญ่ทั้งในภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ และเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของคำเลียนเสียงธรรมชาติกับความหมายในภาษาไทย คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยเป็นคำวิเศษณ์ (ณัฐริรา ทับทิม, 2556, น. 44) มีทั้งคำที่ได้รับการบัญญัติในพจนานุกรมแล้ว ซึ่งมีการสะกดคำที่ถูกต้อง และคำสร้างใหม่ โดยในเอกสารทั่วไปจะพบคำที่บัญญัติแล้วโดยพิจารณาตามเกณฑ์อักขรวิธีไทยและการใช้สัญลักษณ์เพิ่มเติมในคำ เช่น ! และ !? เป็นต้น ในเอกสารทั่วไปที่ไม่เป็นทางการจะพบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ไม่ตรงตามอักขรวิธีไทยและมีการใช้สัญลักษณ์เพิ่มเติมค่อนข้างมาก เพื่อดึงความสนใจของผู้อ่านและเพื่อให้แสดงอารมณ์ได้มากที่สุดในพื้นที่หน้ากระดาษที่จำกัด นอกจากนี้ยังพบจำนวนพยางค์หลายพยางค์ในเอกสารที่เป็นทางการ เช่น พจนานุกรม สูงสุดถึง 6 พยางค์ และในเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น หนังสือการ์ตูน สูงสุดถึง 11 พยางค์ ซึ่งเป็นการซ้ำคำไป

เรื่อย ๆ เช่น เสียงร้องต่อเนื่องของกา กว ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ทั้งนี้ เพื่อแสดงถึงการกระทำซ้ำ ๆ หลายครั้ง หรือต้องการเน้นย้ำการกระทำให้ผู้อ่านสังเกตเห็นได้ชัด (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ 2550, น. 22-27)

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคำเลียนเสียงธรรมชาติกับความหมายนั้นใช้รูปแบบทางเสียง (Phonetic forms) ในภาษาไทยมาศึกษาโดยพยัญชนะขึ้นต้นของคำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับความหมายเฉพาะ ซึ่งสิ่งของที่แตกต่างกัน กล่าวคือ พยัญชนะกัก (Stops) มีความหมายที่เกี่ยวกับการกระทบ ชน แตก เช่น กิ่งก้าง หมายถึง เสียงดังอย่างล่อเกวียนกระทบพื้นแข็ง พยัญชนะนาสิก (Nasals) มีความหมายที่แสดงถึงความกังวานหรือนุ่มนวล เช่น กะหุนกะหิง หมายถึง เสียงพูดคุ้ยเบา ๆ พยัญชนะเสียดแทรก (Fricatives) มีความหมายที่แสดงถึงการเสียดสี แทรก หรือผ่าน เช่น ชูด หมายถึง เสียงอย่างเสียงคนกระทำเมื่อเวลากินของเผ็ด พยัญชนะต่อเนื่อง (Continuants) มีความหมายที่แสดงการเชื่อมโยงหรือลื่นไหล เช่น วิด หมายถึง เสียงลมผ่านไป และสุดท้ายคือพยัญชนะควบกล้ำ (Cluster) ให้ความหมายเหมือนเสียงกัก เช่น กรวบ หมายถึง เสียงดัง เช่น เคียวถูกของแข็ง ในภาษาไทยพบกลุ่มพยัญชนะที่ใช้มากที่สุดคือ พยัญชนะกัก (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ 2550, น.26) อาจกล่าวได้ว่า เสียงอ่านที่มีลักษณะเด่นในคำเลียนเสียง-ธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดรูปภาษาของคำเลียนเสียงธรรมชาติ โดยอาศัยการฟังเสียงที่มีความโดดเด่นที่สุดในคำนั้น และนำอักษรที่มีการออกเสียงคล้ายคลึงกันมาเลือกเป็นพยัญชนะต้นที่บ่งบอกถึง ความหมายของคำ (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ 2550, น. 41-51)

2.1.7 แนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น

(Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน

(Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson)

คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นเครื่องมือทางเสียงที่ผู้พูดนำมาใช้บอกเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความรู้สึกให้ผู้อื่นรับรู้ และเพื่อที่จะสื่อสารออกมาให้ตรงตามประสบการณ์มากที่สุดจึงได้เลียนแบบประสบการณ์ที่รับรู้มา หมายความว่ารูปภาษาและความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ผู้พูดต้องการสื่อ่นั้นมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ที่ได้รับสัมผัสมาเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างเสียงและความหมายในการศึกษาด้านอรรถศาสตร์ที่กล่าวว่าความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับหน่วยเสียงที่เล็กที่สุดในภาษา (phonemes) อย่างเป็นระบบ (Sasamoto, 2019, p. 40) ดังนั้นความสัมพันธ์ของรูปภาษาและความหมายอย่างเป็นระบบจึงนำมาตีความคำเลียนเสียงธรรมชาติไม่ได้ทุกคำ (Sasamoto, 2019, pp. 60-70) เพราะความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังด้วย

เรียวโกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (2016, p. 1) ศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในแง่ของการสื่อสาร (communicative phenomenon) ซึ่งเป็นการศึกษาด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatic) โดยเน้นศึกษาว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติสื่อสารอะไรและสื่อสารได้อย่างไร พบว่าความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติอยู่ระหว่างการแสดงให้เห็นและการพูดในรูปภาษาที่เรียกว่า แนวต่อเนื่องของการแสดงและการพูด (showing-saying continuum) (Wharton, 2009 อ้างใน Sasamoto & Jackson, 2016) โดยในการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นผู้พูดสื่อความหมาย และความประทับใจในการรับรู้ความรู้สึก (sensory impression) ซึ่งในคำที่บัญญัติศัพท์แล้วจะมีองค์ประกอบด้านการพูดเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีองค์ประกอบด้านการแสดงด้วย เพราะการออกเสียงคำเลียนเสียงธรรมชาติเชื่อมต่อไปถึงความรู้สึกที่ทำให้เกิดผลด้านการแสดงออก และกระตุ้นให้เห็นภาพ ทั้งนี้ภาพที่เห็นจะเป็นเช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้ฟัง ดังนั้นการสื่อสารด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ผู้พูดสร้างขึ้นจากประสบการณ์การใช้เสียงและการรับรู้ทางเสียงนั้น ใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance Theory) ของสเปอร์เบอร์และวิลสัน (Sperber & Wilson, 1986) และทฤษฎีประยุกต์ที่เกี่ยวข้องของไกรซ์ (Grice, 1957) และวอร์ตัน (Wharton, 2003) มาอธิบายกระบวนการรับรู้ (cognitive) การสื่อสาร (communicative) และคำอนุมาน (inferential terms) ในคำเลียนเสียงธรรมชาติได้ (Sasamoto, 2019, p. 40)

สเปอร์เบอร์และวิลสัน (1986) พัฒนาทฤษฎีการตรงประเด็นโดยเสนอแนวคิดที่ช่วยอธิบายการสื่อสารผ่านกระบวนการรับรู้ของมนุษย์ มีหลักการสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) กระบวนการรับรู้ของมนุษย์ โดยศึกษาว่าอะไรที่ส่งผลต่อการรับรู้บ้างและอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เรามีความสนใจพยายามรับรู้บางสิ่งและใช้ความพยายามในการประมวลผล จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อเราประสบกับสิ่งหนึ่งด้วยตนเองแล้ว ต่อมาเราจะสังเกตเห็นสิ่งนั้นถึยงขึ้นและรู้สึกว่สิ่งนั้นเกิดขึ้นรอบตัวเรอบ่อยครั้ง ทั้งที่จริง ๆ แล้วสิ่งนั้นมีอยู่ตลอดเวลาแต่ไม่เคยสังเกตเห็นมาก่อนเพราะตอนแรกสิ่งนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวเรา ยกตัวอย่างเช่น การที่เราเห็นคนสมัยนี้ใส่เสื้อครอปบ่อย ๆ ทำให้เราก็ตคิดหรือรับรู้ว่เสื้อครอปคือเสื้อที่นำสมัยในปัจจุบัน ยิ่งเห็นบ่อยมากเข้าก็จะยิ่งเข้าใจว่านำสมัยมากและนำไปสู่การรับรู้อื่นเพิ่มเติม เมื่อนำส่วนนี้มาปรับใช้กับการได้ยินคำอ่านของคำเลียนเสียงธรรมชาติจึงพบว่า เมื่อผู้พูดสื่อสารผ่านคำเลียนเสียงธรรมชาติ ผู้ฟังจะนำมาสัมพันธ์กับประสบการณ์ของตนเองเพื่อตีความ ยิ่งได้ยินบ่อยครั้งเท่าไรก็จะตีความได้ดีมากขึ้น โดยหลักการด้านกระบวนการรับรู้ของมนุษย์ทำให้เราเข้าใจว่าผู้พูดสื่อสารอย่างไรและทำไมการสื่อสารนั้นถึงสัมฤทธิ์ผล และ 2) การสื่อสารถ่ายทอด เป็นการสื่อสารที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนสื่อ จึงพูดบางอย่างออกมาและสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย เนื่องจากต้องดึงความสนใจเพื่อให้ผู้ฟังมีเหตุผลเพียงพอที่จะเกิดกระบวนการรับรู้โดยอัตโนมัติและนำคำพูดนั้นไปค้นหาตีความหมายเพื่อหาข้อสรุปที่น่าพอใจ ซึ่งทฤษฎีนี้ก็มี

นำไปใช้ตีความคำอุทานและคำซ้ำ ซึ่งมีรูปแบบการแสดงอารมณ์ที่ชัดเจนคล้ายคลึงกับรูปแบบของคำเลียนเสียงธรรมชาติ

ทฤษฎี “การตรงประเด็น” ทำให้เกิดกรอบแนวคิดที่อธิบายผลของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่แสดงออกมาได้ และจากการที่คำเลียนเสียงธรรมชาติมีทั้งคำที่พัฒนาความเป็นศัพท์จนนำไปบัญญัติศัพท์ และคำสร้างใหม่ จึงมีหน้าที่สื่อสารทางวัจนภาษาและองค์ประกอบด้านอวัจนภาษา เช่น *ครืน* การสื่อสารแบบวัจนภาษาคือ คำที่แสดงเสียงพ้อง ส่วนองค์ประกอบด้านอวัจนภาษาคือ ความรู้สึกที่เหมือนฝนกำลังจะตกหนัก จากตัวอย่างดังกล่าวพบว่าการตีความคำเลียนเสียงธรรมชาติต้องใช้การอนุมานจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ฟังเข้ามาช่วย โดยสิ่งที่อนุมานนั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาหรือบริบทที่กำลังกล่าวในขณะนั้น เพราะคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นเครื่องมือให้ผู้พูดแสดงประสบการณ์ความรู้สึกส่วนตัวที่รับรู้มาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ (Sasamoto & Jackson, 2016, p. 48) ดังนั้นส่วนของการสื่อสารแบบอวัจนภาษาจึงจัดอยู่ในประเภทที่ต้องการแสดงให้เห็นหรือเป็นการแสดง (showing) และในส่วนของวัจนภาษาคือ การที่สื่อสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือการพูด (saying) ซึ่งสำหรับคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้น ไม่อาจบอกได้โดยแน่ชัดว่าแต่ละคำนั้นจัดอยู่ในประเภทการแสดงหรือการพูด เนื่องจากแต่ละคำที่แม้จะเป็นคำที่บัญญัติแล้วก็มีส่วนประกอบของการแสดงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการอนุมานถึงท่าทางหรือความรู้สึก เช่น การพูดว่า *เศร้า* รวมทั้งน้ำเสียงและสีหน้าที่เศร้าเหมือนคำพูด (Sasamoto, 2019, p. 50) ที่เป็นเช่นนี้เพราะการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติอยู่ระหว่างแนวต่อเนื่องของการแสดงและการพูด ที่เป็นการส่งต่อความหมายทางภาษาในส่วนของการพูด (saying) โดยการป้อนวัจนภาษาที่ผู้สื่อสารส่งต่อหลักฐานแบบเข้ารหัส (coded) เพื่อใช้ในการสื่อสาร ส่วนองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) ของคำเลียนเสียงธรรมชาติ ถือเป็นการให้หลักฐานทางอวัจนภาษา (non-verbal) ที่ยังไม่ได้เข้ารหัส และผู้สื่อสารส่งต่อไปยังผู้ฟังโดยตรง โดยผู้ฟังจะต้องนำไปตีความและอนุมานต่อไป (Sasamoto, 2019, pp. 48-49) สำหรับการแยกความแตกต่างระหว่างการแสดงและการพูดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความหมายทางตรงหรือความตรงประเด็น (directness) ของหลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารชั้นแรกซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้พูดตั้งใจจะสื่อสาร (Sasamoto, 2019, p. 43) ในส่วนของการแสดงนั้นมักจะเกี่ยวข้องกับอวัจนภาษา และเป็นหลักฐานทางตรงของข้อมูลในชั้นแรกโดยเป็นส่วนที่แสดงให้เห็น ในขณะที่การพูดจะเป็นการให้หลักฐานผ่านทางภาษาที่ต้องนำไปถอดรหัสไม่ได้แสดงให้เห็น ดังนั้นจึงต้องเข้าสู่กระบวนการตีความและอนุมานในขั้นถัดไป (Sasamoto, 2019, p. 51)

คำเลียนเสียงธรรมชาติที่บัญญัติศัพท์แล้วมีการสื่อสารความหมายทางตรงซึ่งถือเป็นประเภทการพูดมากกว่าการแสดง ส่วนคำสร้างใหม่นั้นจัดอยู่ในประเภทการแสดงมากกว่าการพูด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหลักเกณฑ์สำคัญของกรอบแนวคิดนี้คือ เมื่อคำเลียนเสียงธรรมชาติมีรูปแบบภาษาที่พัฒนา

เป็นคำแล้ว (lexicalized onomatopoeia) จะถือว่าตกอยู่ในการรับรู้แบบบอกเล่าเป็นรูปภาษามากกว่า กล่าวคือคนจะรับรู้ความหมายที่แน่นอนของคำนั้น เช่น *buzz* หมายถึงเสียงหึ่งของผึ้ง ในขณะที่คำสร้างใหม่จะให้การรับรู้ที่เป็นความรู้สึกทำให้ผู้ฟังตีความหมายออกมาในแง่ของความรู้สึกมากกว่า เช่น คำว่า *hickrrh* ใน *Alice's Adventure in Wonderland* ให้ความรู้สึกถึงความตกใจ ดังนั้นการสื่อสารด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นจึงอยู่ระหว่างการแสดงและการพูด คำเลียนเสียงธรรมชาติจะมีคุณสมบัติไหนมากกว่ากันนั้นขึ้นอยู่กับระดับของความเป็นศัพท์ (Sasamoto & Jackson, 2016, pp. 40-44) และการที่ผู้ฟังจะตัดสินใจตีความความหมายและความประทับใจในการรับรู้ความรู้สึกของคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นว่าหมายถึงอะไรขึ้นอยู่กับว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ฟังอย่างไร

ความรู้เรื่องคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย นำมาปรับใช้เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัยเรื่องการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เหมาะสม ได้แก่ การกำหนดคานิยามของคำเลียนเสียงธรรมชาติในงานวิจัยนี้หมายถึง คำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติหรือคำที่มีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ การจำแนกประเภทคำเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งในงานวิจัยนี้แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบ (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ และแนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาตินำมาปรับใช้กับการแปล ได้แก่ การกำหนดทิศทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติเพื่อถ่ายทอดองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) และการพูด (saying) ให้ตรงตามต้นฉบับ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.2 แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอการแปลด้วยบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ และการใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียง ตามลำดับดังนี้

2.2.1 การแปลด้วยบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore)

การแปลที่เน้นวิเคราะห์ด้วยบทเพื่อผลิตผลงานแบบสร้างสรรค์ในภาษาปลายทางทำได้โดยการนำหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Fillmore, 1977) ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องความหมายของภาษามาช่วยในการแปล (Birjandi & Parham, 2015, pp. 1-2)

หลักการนี้อธิบายและจัดประเภทความหมายของภาษา โดยดูภาพรวมรูปแบบภาษา การใช้ภาษา การเข้าใจในภาษา การเรียนรู้ภาษา และการเปลี่ยนแปลงของภาษา ทั้งยังใช้ทฤษฎีโปรโตไทป์ (prototype semantics) เข้ามาร่วมวิเคราะห์เพื่อจัดประเภทความหมายด้วย ทฤษฎีโปรโตไทป์เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความหมายและประสบการณ์ที่ผู้คนรับรู้แตกต่างกันตามแต่ละบุคคล ซึ่งประสบการณ์นี้รวมถึงทั้งการพูดและการอ่าน ทั้งสองสิ่งเป็นตัวช่วยในการเข้ารหัสและถอดรหัสภาษาเพื่อตีความและทำความเข้าใจเกิดเป็นภาพในจินตนาการขึ้น (Snell-Hornby, 2011, pp. 3-4) ฟิลล์มอร์ได้กำหนดคำว่า ต้นแบบ (prototype) ซึ่งหมายถึงประสบการณ์เฉพาะบุคคล กล่าวได้ว่าความรู้ต้นแบบของแต่ละคนได้มาจากประสบการณ์เฉพาะตัวหรือภูมิหลังส่วนบุคคล เนื่องจากมนุษย์จะนำประสบการณ์ที่สั่งสมตั้งแต่วัยเด็กมาช่วยในการสื่อสาร คือนำประสบการณ์ส่วนตัวมาช่วยวิเคราะห์ความหมายของคำ และถ่ายทอดออกมาเป็นรูปภาพเขียนหรือพูด เพื่อนำไปเล่าต่อในสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ที่ได้พบเจอมา อย่างในตอนเด็กเราจะถ่ายทอดประสบการณ์นั้นออกมาเป็นรูปภาพได้ก็ต่อเมื่อมีความเกี่ยวเนื่องกับสถานการณ์นั้นโดยตรง เช่น เด็กจะเข้าใจและใช้คำว่าดินสอ ก็ต่อเมื่อเป็นการสื่อสารที่ดินสอเกี่ยวข้องกับการวาดหรือการเขียนลงในกระดาษ ส่วนผู้ใหญ่ผ่านประสบการณ์เกี่ยวกับดินสอมานานกว่าทำให้มีภาพจำเกี่ยวกับดินสอมากพอ จึงไม่จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์มาอ้างอิงเพื่อช่วยในการสื่อสาร จึงทำให้การสื่อสารที่เกี่ยวกับดินสอเป็นนามธรรมมากขึ้น (Zanetic, 2015, pp. 7-8) ดังนั้นการแปลแบบยึดหลักต้นแบบจึงแตกต่างจากการแปลโดยพึ่งความหมายจากพจนานุกรมที่มีการกำหนดกรอบลักษณะความหมายของแต่ละคำอย่างชัดเจน เพราะการแปลโดยยึดหลักตามต้นแบบนั้นเกิดมาจากประสบการณ์ อย่างเช่นคำว่า bachelor ซึ่งแปลว่า ผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงาน คำนี้ใช้อธิบายคุณสมบัติของบาทหลวง (priest) ไม่ได้ แม้บาทหลวงจะสื่อถึงผู้ชายที่ไม่ได้แต่งงาน แต่ บาทหลวงกลับไม่ได้จัดอยู่ในต้นแบบเดียวกับชายโสด เนื่องจากคำว่าบาทหลวงจัดเป็นคำที่มีความรู้ต้นแบบเฉพาะคนกลุ่มคาทอลิกเท่านั้น ทำให้คนที่ไม่ได้อยู่ในแวดวงเดียวกันไม่เข้าใจความหมายของคำว่า priest แบบเดียวกับที่คนในกลุ่มคาทอลิกเข้าใจ (Zanetic, 2015, pp. 5-6) ดังนั้นการเลือกรูปภาพเพื่อสื่อสารความหมายให้พิจารณาว่าการเลือกใช้คำในบริบทต้องการเน้นลักษณะเฉพาะอะไร โดยยึดทั้งประสบการณ์และบริบทเพื่อให้เกิดเป็นการแปลแบบยืดหยุ่นและสร้างสรรค์

กลไกการสื่อสารตามหลักการของ Scenes-and-Frames Semantics อาศัยประสบการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในจินตภาพ (scene) และรูปภาพหรือคำศัพท์ที่ใช้อธิบายภาพ (frame) โดยการสื่อสารนั้นเกิดจากกระบวนการตีความที่มาจากภาพ (scene) และรูปภาพ (frame) ซึ่งจะกระตุ้นปัจจัยเดียวกันหรือปัจจัยตรงข้าม เกิดเป็นภาพต่อภาพ รูปภาพต่อรูปภาพ ภาพต่อรูปภาพ หรือรูปภาพต่อภาพ การกระตุ้นนี้ทำให้เกิดการทำงานของภาษาอย่างต่อเนื่อง โดยอาจเป็นภาพหนึ่งไป

กระตุ้นให้เกิดภาพใหม่ หรือรูปภาพหนึ่งไปกระตุ้นให้เกิดรูปภาพใหม่ หรือภาพทำให้เกิดรูปภาพ หรือจินตภาพ หรือรูปภาพทำให้เกิดภาพหรือจินตภาพอื่น ๆ กระบวนการกระตุ้นภายในและระหว่าง ภาพและรูปภาพนี้ทำให้เกิดการทำงานของภาษา เนื่องจากเมื่อได้อ่านรูปภาพจากตัวบทก็จะทำให้ ผู้อ่านเกิดภาพในหัว และเมื่อนำแต่ละภาพที่ได้ตั้งแต่ต้นจนจบมาร้อยเรียงรวมกัน จะทำให้เกิด ภาพรวมซึ่งทำให้ผู้อ่านตีความและเข้าใจความหมายของตัวบทนั้น ๆ ได้ (Zanetic, 2015, pp. 7-8) ดังนั้นการตีความตัวบทของแต่ละบุคคลจึงไม่เหมือนกันเนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์ชีวิตหรือ ภูมิหลังที่ใช้ในการตีความแตกต่างกันไป หลักการนี้มีผู้นำมาศึกษาและปรับใช้ในการแปลภาษา ปลายทางในรูปแบบสร้างสรรค์ เช่น วันเนอเร็มและสเนลล์-ฮอร์นบี้ (Vannerem & Snell-Hornby, 1986 อ้างใน วรณา แสงอร่ามเรือง, 2563 ,น. 55-56) นำมาปรับใช้โดยเน้นที่กระบวนการทำความเข้าใจสถานการณ์หนึ่ง ๆ ในด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรมเชิงสังคมและประสบการณ์ของตนเอง โดยถือว่าการแปลคือการที่นักแปลเป็นคนอ่านตัวบทเป็นผู้แต่งภาษาปลายทางและเป็นคนอ่านภาษา ปลายทาง ส่วนภาษาต้นทางมาจากประสบการณ์และรูปภาพที่เกิดขึ้นร่วมกัน รูปภาพจะทำให้ นักแปลนึกถึงภาษาปลายทางได้ ในทางทฤษฎีถือว่าภาพของนักแปลนั้นใกล้เคียงกับของนักเขียน เนื่องจากประสบการณ์ของนักแปลไม่เหมือนกับนักเขียนทั้งหมด ทำให้บางครั้งนักแปลไม่อาจ ถ่ายทอดภาพที่เหมือนกันกับนักเขียนได้อย่างสมบูรณ์และอาจทำให้เกิดการแปลผิดได้ ดังนั้นนักแปล ควรจะมีความรอบรู้ทั้งด้านวัฒนธรรมและภาษาเพื่อลดความผิดพลาดตรงจุดนี้ให้น้อยที่สุด

ขั้นตอนหลังจากการตีความจนได้ภาพ (scene) ที่ถูกต้องแล้วคือการหารูปภาษา (frame) ที่ เหมาะสมกับความหมายและวัฒนธรรมปลายทาง (Snell-Hornby, 2011, pp. 4-5) ผู้แปลต้อง พิจารณาประสบการณ์หรือภูมิหลังของผู้เขียน แล้วจึงพิจารณาประสบการณ์และภูมิหลังทั้งของตัวเอง และของผู้อ่านภาษาปลายทางเพื่อหารูปภาษาที่เหมาะสมกับภาพที่ต้องการถ่ายทอด เนื่องจากผู้อ่าน ในภาษาปลายทางจะนึกถึงภาพเหตุการณ์ได้คล้ายคลึงกับตัวบทต้นฉบับหรือไม่ขึ้นอยู่กับรูปภาษาที่ ผู้แปลถ่ายทอด หากนักอ่านกับนักแปลมีภูมิหลังที่คล้ายคลึงกันผู้แปลจะสามารถอ่านต้นฉบับและ จินตนาการถึงภาพของฉากนั้นได้คล้ายคลึงกับที่นักแปลต้องการสื่อจริง ๆ ดังนั้นนักเขียนจึงต้องม ีความสามารถทางภาษาในการถ่ายทอดประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วย เพื่อให้ผู้แปลที่เป็นผู้รับสาร จากภาษาต้นทางตีความประสบการณ์นั้นผ่านรูปภาพได้ถูกต้อง ทั้งนี้ผู้แปลเองก็ต้องมีความสามารถ ทางภาษาปลายทางเพื่อหารูปภาษาที่เหมาะสมในการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จากต้นฉบับออกมา เป็นรูปภาษาที่เหมาะสมในภาษาปลายทางเช่นเดียวกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความถูกต้องของบทแปล เกิดมาจากการตีความที่ถูกต้องในภาษาต้นทางที่ต้องคำนึงถึงภูมิหลังและความสามารถทางภาษาของ นักเขียนเป็นหลัก และนักแปลต้องมีความรอบรู้และความสามารถทั้งภาษาต้นทางและปลายทาง เพื่อให้ได้บทแปลที่สร้างสรรค์ (วรณา แสงอร่ามเรือง, 2563, น. 57-58)

2.2.2 แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ

การหาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีลักษณะทางรูปภาษาที่แตกต่างจากคำทั่วไปและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นเป็นเรื่องที่ท้าทาย เนื่องจากความแตกต่างในหลายด้าน เช่น ระดับภาษา รูปแบบการเขียน การออกเสียงคำ วาจนาลีลา และวัฒนธรรม เป็นต้น จึงหาคำเทียบเคียงในภาษาปลายทางได้ยาก และแม้บางความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติจะมีความสากล กล่าวคือทำให้ผู้อ่านรับรู้ได้ว่าเป็นเสียงดังที่เกิดจากการกระทำหนึ่ง ๆ หรือเกิดจากสิ่งมีชีวิตหนึ่ง ๆ ทว่าในแต่ละภาษาและวัฒนธรรมมีการรับรู้ของเสียงที่แตกต่างกัน ดังนั้นการแปล คำเลียนเสียงธรรมชาติต้องศึกษาจากเอกสารทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เนื่องจากบาง คำในภาษาต้นทางอาจไม่มีบัญญัติในภาษาปลายทาง ทว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติในเอกสารแบบไม่เป็นทางการมีการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขระ ส่วนหนึ่งเพราะได้รับอิทธิพลจากภาษาต้นทางจึงอาจแปลจากการถอดเสียง (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุพรรณ, 2550, น. 16) การหาคำใกล้เคียงกับความหมายในภาษาปลายทางเพื่อแปลคำกลุ่มนี้จึงต้องดูที่การสื่อสารในประโยคว่าแสดงออกให้เห็นถึงอะไร และไม่อาจแปลโดยอ้างอิงความหมายตามพจนานุกรมได้หมดทุกคำ เนื่องจากคำเลียนเสียงธรรมชาติแตกต่างจากคำทั่วไปตรงที่มีเสียงบ่งบอกอารมณ์ ดังนั้นการแปลคำเหล่านี้จึงต้องอาศัยบริบทร่วมด้วย และมีแนวทางรวมถึงกลวิธีในการแปลที่หลากหลายเพื่อถ่ายทอดความหมายให้ตรงตามบริบท (ณัฐริรา ทับทิม 2556, น. 44)

คำเลียนเสียงธรรมชาติพบได้ทั่วโลกในหลายภาษา ทว่าในแต่ละภาษานั้นมีจำนวนคำการเขียนรวมถึงการใช้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในแต่ละคู่ภาษาจึงมีแนวทางการแปลที่หลากหลายตามความเหมาะสม เช่น คู่ภาษาไทยและญี่ปุ่น พบว่าภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นจำนวนมาก เมื่อแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่นจึงอาจใช้วิธีการแปลโดยใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาญี่ปุ่นที่มีความเทียบเคียงกับภาษาไทยได้ ทว่าภาษาอื่นที่มีจำนวนคำน้อยกว่าอาจหาคำเลียนเสียงธรรมชาติมาทดแทนไม่ได้ ดังนั้นอาจใช้การเปลี่ยนประเภทของคำแทน (ณัฐริรา ทับทิม 2556, น. 44) นอกจากคู่ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นแล้ว ยังพบงานวิจัยคู่ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษกับภาษาไทย ภาษาอังกฤษกับภาษาเปอร์เซีย ภาษาจีนกับภาษาสเปน ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาสวีเดน ภาษาอังกฤษกับภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษกับภาษาอินโดนีเซีย เป็นต้น การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยพบการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง ยกตัวอย่างเช่น *buzz* และ *หึ่ง* ที่หมายถึงเสียงของแมลงหรือผึ้งบิน ทั้งนี้การใช้วิธีใดในการแปลนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ระบบภาษา (linguistic system) เพราะคำเลียนเสียงธรรมชาติใช้แตกต่างกันไปในแต่ละภาษาและวัฒนธรรม ปัจจัยต่อมาคือประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติ เพราะประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติอาจเหมือนหรือแตกต่างกันไปในแต่

ละภาษา เช่น ในภาษาอังกฤษเป็นคำกริยา ในภาษาไทยเป็นคำวิเศษณ์ เป็นต้น ดังนั้นเมื่อแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อาจต้องเปลี่ยนประเภทของคำด้วย

นอกจากนี้ นักแปลก็เป็นปัจจัยหลักในการแปลเพราะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกว่าจะใช้แนวทางใดในการแปล เพราะผู้ประพันธ์มีลีลาการเขียนที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน ดังนั้นลีลา (style) จึงเป็นปัจจัยในการเลือกแนวทางในการแปลเช่นกัน รวมไปถึงประเภทของตัวบท (text type) ขนบการแปลและวัฒนธรรม (Azari & Sharififar, 2017, p. 1) เป็นต้น ความหลากหลายและความแตกต่างของแต่ละระบบภาษาทำให้นักแปลต้องเป็นผู้กำหนดกรอบการบรรยายในภาษาปลายทางให้เหมาะสมกับระบบและวัฒนธรรมของภาษาต้นทาง (Casas-Tost, 2014, p. 39) และเลือกใช้แนวทางการแปลที่อาจจะคล้ายหรือต่างกันตามความเหมาะสมในแต่ละบริบท โดยคำนึงถึงโครงสร้างของภาษาต้นทางและคำเทียบเคียงในภาษาปลายทาง (Azari & Sharififar, 2017, p. 5) เช่น อาจแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Inose, 2008, Flyxe, 2002, and Azari and Sharififar, 2017) แปลด้วยการเปลี่ยนชนิดของคำ (word class) (Inose, 2008) การละไม่แปล (Flyxe, 2002, Inose, 2008, and Casas-Tost, 2014) ใช้ คำยืม (loan word) (Azari and Sharififar, 2017) การถอดความ (paraphrase) (Flyxe, 2002 and Inose, 2008) แปลแบบตรงตัว (literal translation) เปลี่ยนรูปแบบ (transposition) แปลแบบปรับมุมมอง (modulation) ใช้คำที่มีความหมายเทียบเคียง (equivalence) (Tiwiyanti, 2017) เป็นต้น นอกจากนี้กลวิธีเฉพาะเหล่านี้แล้ว นักแปลบางท่านยังเลือกประยุกต์เทคนิคการแปลของ Molina (2006) และกรอบความคิดการวิจัยแบบ Adequacy-Acceptability ของ Toury's (2004) (Casas-Tost, 2014, p. 43) มาปรับใช้ในการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติอีกด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยสรุปแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติไว้ดังนี้

1) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ

แนวทางการการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เหมาะสมที่สุดคือการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง แนวทางนี้พบได้ในการแปลทุกคู่ภาษา (Azari & Sharififar, 2017, p. 6) ยกตัวอย่างเช่น คำว่า *caw* หมายถึง 'to utter the harsh raucous natural call of the crow or a similar cry' (Merriam-Webster Online Dictionary) ในภาษาไทยพบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีความหมายเทียบเคียงได้ คือ คำว่า *กา ๆ* หมายถึงเสียงของของอีกา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออนไลน์) แม้กลวิธีการแปลนี้เป็นที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด (Moghadam & Ghazizade, 2016, p. 13 อ้างใน Azari & Sharififar, 2017, p.5) ทว่าไม่อาจนำมาใช้ได้กับคำเลียนเสียงธรรมชาติทุกคำ เนื่องจากแต่ละคู่ภาษามีข้อจำกัดที่ต่างกันทั้งระบบภาษาและวัฒนธรรม (Azari & Sharififar, 2017, p. 8)

2) การเปลี่ยนชนิดของคำ (Class-shifts)

แนวทางการแปลโดยการเปลี่ยนชนิดของคำจะพบเมื่อคู่ภาษานั้นมีระบบภาษาที่แตกต่างกัน เนื่องจากไม่มีคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง และวัฒนธรรมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักแปลบางท่านเลือกใช้วิธีนี้เพื่อคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมที่เทียบเคียงกันของภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง (Azari & Sharififar, 2017, pp. 6-8) เช่น การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากญี่ปุ่นเป็นภาษาอังกฤษ พบว่ามีวิธีการแปลแบบเปลี่ยนชนิดของคำหลากหลายรูปแบบ เช่น แปลเป็นคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์สองคำ หรือคำประสมคำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์หรือคำกริยา (Inose, 2008, อ้างใน ญัฎฐิรา ทับทิม 2556, น. 44-45) หรือคำกริยาวลี (Toratani, 2009 อ้างใน ญัฎฐิรา ทับทิม 2556, น. 45) แต่ถ้าคู่ภาษานั้น ๆ มีคำชนิดเดียวกันที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางก็ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนชนิดของคำ เช่น การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย พบว่าส่วนใหญ่ใช้การแปลเป็นคำวิเศษณ์เหมือนกันได้ เนื่องจากคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นคำวิเศษณ์ขยายกริยา (ญัฎฐิรา ทับทิม, 2556, น. 49-51) เหมือนกับภาษาไทยที่คำเลียนเสียงธรรมชาติส่วนใหญ่อยู่ในรูปคำวิเศษณ์เช่นกัน (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, น. 14-16) จึงทำให้เมื่อแปลแล้วคำยังคงมีหน้าที่เดียวกัน นอกจากนี้พบว่าการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาสวีเดนบางคำก็ยังคงรูปคำวิเศษณ์ได้เช่นเดียวกัน (Flyxe, 2002, p.70) ยกตัวอย่างเช่น การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เป็นคำกริยาให้เป็นคำนาม “*どさり*” (clumping) แปลเป็น *with a thud* เป็นต้น (ญัฎฐิรา ทับทิม 2556, น. 46)

3) การละไม่แปล (Omission)

การละไม่แปลอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น วัฒนธรรมของภาษาปลายทางไม่นิยมใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติและมองว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติมีความสำคัญน้อยกว่าคำประเภทอื่น ๆ (Pinker, 1994, p. 152) จึงไม่เหมาะที่จะถ่ายทอดในบทแปลเนื่องจากไม่เพิ่มคุณค่าใด ๆ ให้บทแปล หรืออาจมีการแปลขยายคำเลียนเสียงธรรมชาติแบบอื่นในประโยคแล้วหรือขาดคำที่เทียบเคียงในภาษาปลายทาง (Toratani, 2009 อ้างใน ญัฎฐิรา ทับทิม 2556, น. 45) และเป็นไปได้ว่านักแปลขาดความรู้เรื่องรูปแบบและความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติ เมื่อแปลแล้วต้องให้การบรรยายที่ยาวกว่าต้นฉบับ ทำให้นักอ่านสับสนและสนใจเนื้อหาผิดจุดได้ (Azari & Sharififar, 2017, pp. 6-8) วิธีนี้มีข้อเสียคือทำให้รายละเอียดหรือความหมายบางอย่างที่คำเลียนเสียงธรรมชาติมีส่วนในการแสดงออกหรือบรรยายในบริบทของต้นฉบับหายไปจากฉบับแปล (Casas-Tost, 2014, p. 40) เนื่องจากคำเลียนเสียงชาตินั้นถือว่าเป็นองค์ประกอบทางเสียงที่สำคัญที่สุด และควรนำมา

ถ่ายทอดลงในบทแปลด้วย (Casas-Tost, 2014, p. 42) ดังนั้นถ้าใช้กลวิธีจะไม่แปลจะทำให้ส่วนแสดงออกบางส่วนในฉบับปลายทางไม่เหมือนกับภาษาต้นทาง

4) การยืมคำ (loan word)

คำยืมที่นำมาแปลนั้นมีอาจมีเสียงอ่านที่ถอดมาจากต้นฉบับหรือคล้ายคลึงกันอยู่หลายส่วน ทั้งนี้สิ่งที่เปลี่ยนไปเป็นแค่การสะกดคำและสัทศาสตร์บางส่วนเท่านั้นเนื่องจากระบบภาษาของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางไม่เหมือนกัน จึงเป็นการยืมคำจากภาษาต้นทางมาปรับใช้ในภาษาปลายทาง (Azari & Sharififar, 2017, p. 10) เช่น คำว่า *Beep* ในภาษาอังกฤษเมื่อนำมาแปลด้วยคำยืมในภาษาอิตาลีจะใช้คำว่า *bip* (Pischedda, 2011, pp. 16-17) วิธีนี้พบได้ทั่วไปเมื่อต้องแปลคำด้านวัฒนธรรม (culture-specific items) (Baker, 2011 อ้างใน Azari & Sharififar, 2017, p. 10) ในคู่ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยมีการนำแนวทางการแปลนี้มาใช้โดยถ่ายเสียงคำจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย แต่ถ้าไม่มีการปรับเสียงอ่านให้เข้ากับระบบคำในภาษาไทยก็อาจพิจารณาได้ว่าคำแปลที่ได้นั้นอยู่ในรูปแบบการแทรกแซงทางภาษา ซึ่งเป็นการที่ผู้แปลนำลักษณะการเขียนและการออกเสียงของภาษาต้นทางมาใช้ในภาษาปลายทาง (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุพรรณ, 2550, น. 52)

5) การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติด้วยการถอดความ (paraphrase or rewording)

การถอดความนั้นเป็นอีกแนวทางที่ใช้แปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในกรณีที่ไม่มีคำเทียบเคียงในภาษาปลายทาง หรือคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางนั้นไม่เหมาะสม (Azari & Sharififar, 2017, p. 6) แนวทางนี้จึงเหมาะจะนำมาใช้เมื่อหาคำเทียบเคียงไม่ได้เพื่อเป็นการเก็บรายละเอียดของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาต้นทางและให้ผู้อ่านต่างวัฒนธรรมเข้าใจความหมายได้ถึงแม้จะไม่ได้ใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติเหมือนต้นฉบับก็ตาม (Muhaidat, 2009, อ้างใน Azari & Sharififar, 2017, p. 4) คำเลียนเสียงธรรมชาติบางคำอาจมีความหมายเป็นนามธรรมยากต่อการแปลแบบตรงตัวจึงเลือกใช้แนวทางการถอดความมาช่วยในการแปล อย่างในคู่ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาสวีเดน (Flyxe, 2002, p. 70) เช่น

“ภาษาญี่ปุ่น : *Myô ni waku-waku shita kimochi (I began to feel strangely shaky, close to tears)*

ภาษาสวีเดน : *En sorts underlig spänd förväntan (A kind of strange tense anticipation)”* (Flyxe, 2002, p.66)

แนวทางนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือการถอดความช่วยอธิบายความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติได้ (propositional meaning) ส่วนข้อเสียคือไม่สามารถแสดงส่วนที่เป็นความหมายด้านการแสดงออก นอกจากนี้ยังทำให้คำแปลแตกต่างจากต้นฉบับโดยสิ้นเชิง เนื่องจาก

เป็นการแปลคำยาวเหยียดในภาษาปลายทางแทนคำคำเดียวในภาษาต้นฉบับ ทำให้บทแปลนั้นยาวผิดจากต้นฉบับ ไม่กระชับ (Baker, 2011, p. 41) อีกทั้งยังเสี่ยงแปลเกินโดยไม่จำเป็น ทำให้ธรรมชาติของคำหายไปภาษาปลายทาง (Inose, 2008, p. 41 อ้างใน Azari & Sharififar, 2017, p. 6-8)

6) การประยุกต์เทคนิคการแปลของ Molina (2006)

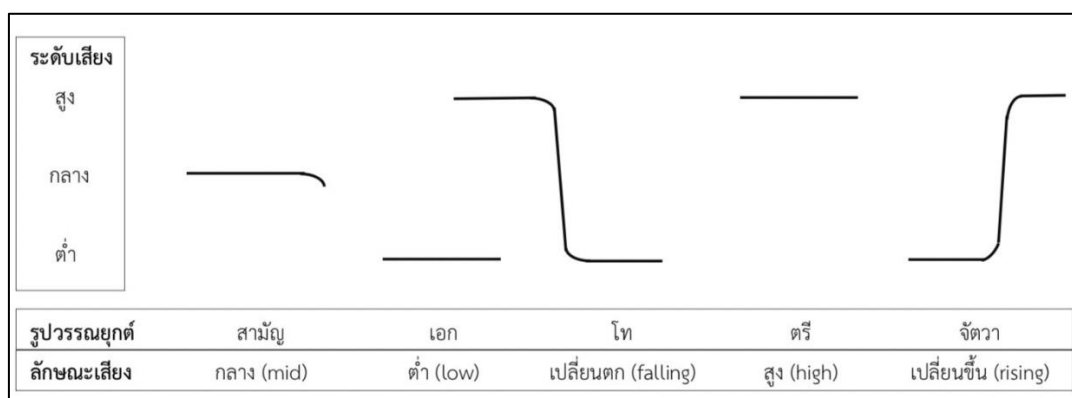
กลวิธีการแปลของโมลินามี 8 วิธี ได้แก่ 1) การขยายความ (Amplification) เช่น การถอดความแบบอธิบาย (explanatory paraphrasing) 2) การสร้างวาทกรรม (Discursive creation) ซึ่งเป็นคำเทียบเคียงที่ใช้ได้เฉพาะบริบทเท่านั้น (ephemeral equivalent) 3) การแทนคำหรือสำนวนด้วยการบรรยายรูปภาษาหรือหน้าที่ของคำ (Description) 4) การสร้างคำเทียบเท่าขึ้นมาในภาษาปลายทาง (Established equivalent) 5) การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างหรือมีความหมายกลาง (Generalisation) 6) การยืมคำจากต้นฉบับ (Borrowing) 7) การลดรูปหรือลดความหมายบางส่วนหรือทั้งหมด (Reduction) และ 8) การแทนคำด้วยคำประเภทอื่น (Substitution) (Casas-Tost, 2014, p. 44)

นอกจาก 6 กลวิธีข้างต้นแล้วยังมีวิธีอื่น ๆ เช่น การทับศัพท์ (transliteration) การขยายความ (explication) (Muhaidat, 2009 อ้างใน Azari & Sharififar, 2017, p. 4) การแปลตรงตัว (literal translation) การเปลี่ยนรูปแบบ (transposition) (Tiwiyaniti, 2016, p. 39) การประยุกต์กรอบความคิดการวิจัยแบบ Adequacy-Acceptability ของ Toury's (2004) ในการแปล การแปลแบบใส่ -ing หรือเปลี่ยนลำดับประโยคสำหรับการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้คำเลียนเสียงธรรมชาติเด่นชัดขึ้นในประโยค (Kakehi, 1993a, p. 135 อ้างใน Flyxe, 2002, p. 71) และการปรับคำ (reformulation) เช่น สร้างคำใหม่ ใช้คำยืม (loan word) ใช้คำประเภทอื่นเข้ามาแทน (substitution) เพื่อรักษาการแสดงออกต้นฉบับเดิมไว้ให้ได้มากที่สุด (Casas-Tost, 2014, p. 41) เป็นต้น

2.2.3 การใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียง

วรรณยุกต์คือเครื่องหมายหรืออักษรที่แสดงระดับเสียงในภาษาไทย เป็นหน่วยเสียงซ้อน (Suprasegmental Phoneme) ที่ไม่สามารถแปลงเสียงได้อย่างอิสระ ต้องแปลงเสียงพร้อมกับพยัญชนะและสระ ใช้แสดงระดับเสียงสูงต่ำของคำ เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความสำคัญเพราะระดับเสียงที่ต่างกันทำให้ความหมายของคำแตกต่างกันด้วย (ไพบุลย์ ดวงจันทร์, 2523, น. 77 อ้างใน สิริกร จิเจริญ, 2554, น. 12) วรรณยุกต์มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ รูปวรรณยุกต์มีทั้งหมด 4 รูป คือ ' ˊ ˋ ˊˊ และเสียงวรรณยุกต์มีทั้งหมด 5 เสียงคือ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา (เรืองอุไร กุศลาสัย, 2516 อ้างใน วิภาศรี จ้อยสูงเนิน, 2537, น. 5)

วรรณยุกต์แบ่งตามลักษณะการใช้ได้ 2 แบบ ได้แก่ **วรรณยุกต์มีรูป** หมายถึงคำที่มีเครื่องหมายกำกับ มีทั้งหมด 4 เสียง และ**วรรณยุกต์ไม่มีรูป** หมายถึงคำที่มีทำนองสูงต่ำตามหมู่ของอักษรโดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์เป็นเครื่องหมายกำกับ มีทั้งหมด 5 เสียง ทั้งนี้ระดับเสียงของวรรณยุกต์ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด โดยพยัญชนะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ ในแต่ละประเภทจะผันรูปวรรณยุกต์ได้ไม่เท่ากัน (วิภาศรี จ้อยสูงเนิน, 2537, น. 6) ภาพด้านล่างแสดงลักษณะเสียงวรรณยุกต์แต่ละรูปในระดับสูง กลาง และต่ำ

ภาพที่ 1 ลักษณะระดับเสียงวรรณยุกต์
(แหล่งที่มา: วิภาศรี จ้อยสูงเนิน, 2537, น. 10)

เสียงวรรณยุกต์แต่ละแบบสื่อความหมายแตกต่างกันดังนี้ วรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง (mid) เพื่อแสดงเสียงที่ไม่สูงหรือต่ำ เช่น เสียงบัน จิมงำ วรรณยุกต์เอก (') เป็นเสียงวรรณยุกต์ ระดับต่ำ (low) เพื่อแสดงเสียงที่ทุ้มต่ำ เช่น เสียง หึ่ง ๆ ของ ผึ้งบิน วรรณยุกต์โท (ˋ) เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับเปลี่ยนตก (falling) เพื่อแสดงเสียงที่เปลี่ยนจากระดับสูงมีลักษณะหนักแน่นไปต่ำมีลักษณะแผ่วเบา เช่น เสียง ชู ของน้ำแตกกระจาย วรรณยุกต์ตรี (ˊ) เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง (high) เพื่อแสดงเสียงระดับสูง เช่น เสียงร้อง จีบ ๆ ของนก และ วรรณยุกต์จัตวา (ˊ) เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับเปลี่ยนขึ้น (rising) เพื่อแสดงเสียงที่เปลี่ยนจากระดับต่ำมีลักษณะหนักแน่นไปสูงมีลักษณะแผ่วเบา เช่น เสียงของตกน้ำดัง จ๋อม (กาญจนา นาคสกุล, 2541, น. 114–116 อ้างใน สลิวันต์ สุรชิต, 2557, น. 59)

ประโยชน์ของวรรณยุกต์ ได้แก่ แบ่งข้อความออกจากกัน เช่น ประโยคบอกเล่าจบด้วยคำที่มีระดับเสียงต่ำ ประโยคคำถามจบด้วยคำที่มีระดับเสียงสูง เป็นต้น เกิดคำใหม่ขึ้นในภาษา ทำให้ภาษามีเสียงอ่านที่ไพเราะ เนื่องจากระดับที่สูงต่ำไม่เท่ากันจึงประกอบเป็นคำที่มีทำนองเสียงดนตรี (วิภาศรี จ้อยสูงเนิน, 2537, น. 8–9) ซึ่งทำนองเสียงนี้ใช้ออกอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด

(Affective Function) (ธนานันท์ ตรงดี และพุทธรชาติ โปธิบาล, 2544, น. 31) เช่น ระดับเสียงที่ลงต่ำและขึ้นสูงแสดงความไม่แน่ใจ ปนความรู้สึกไม่เห็นด้วย ระดับเสียงขึ้นสูงและลงมาอยู่ในระดับเดิมแสดงความรู้สึกสนใจในสิ่งที่ตนเองได้ยิน (เสาวลักษณ์ แซ่ลี, 2556) นอกจากนี้การใช้วรรณยุกต์แทนเครื่องหมายหรืออักษรบอกเสียงสูงและต่ำนำมาแก้ปัญหาคำทับศัพท์ให้มีระดับเสียงตรงกับภาษาต้นทางได้ (นิตยา กาญจนวรรณ, 2549, น. 262) เช่น การปรับหรือเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์เพื่อให้คำทับศัพท์นั้นออกเสียงภาษาไทยได้สะดวก อย่าง สีนห เปลี่ยนเป็น เสนห์ (ลลิตา โชติรังษียากุล, 2545, น. 90-92)

ความรู้เรื่องแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติอันได้แก่ การแปลตัวบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) นำมาปรับใช้กับการแปล ตัวบทคัดสรรในงานวิจัยนี้ได้ เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งเน้นการถ่ายทอดภาพในภาษาปลายทางให้ใกล้เคียงกับภาพที่ได้จากภาษาต้นทางมากที่สุด และเป็นการแปลตัวบทแบบสร้างสรรค์ แนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ นำมาปรับใช้เป็นเกณฑ์การกำหนดกลวิธีการแปลในส่วนองงานวิจัยเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมกับการแปลตัวบทคัดสรรจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และการใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียงเป็นกลวิธีทางเสียงที่นำมาใช้แก้ปัญหาคำทับศัพท์ได้ เนื่องจากหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยสื่อความหมายที่แตกต่างกัน

2.3 นวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษย์สมัย (Anthropocene)

นวนิยายแนวดิสโทเปียเป็นประเภทวรรณกรรมย่อยของวรรณกรรมแนวไซไฟ (Sci-Fi) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมในอนาคตที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่งอิทธิพลต่อมนุษย์ ดิสโทเปียเป็นโลกในจินตนาการที่น่าเสียดายมองด้านลบของสังคมและมนุษยชาติ (Mascarell, 2020, p. 16) ในขณะที่ยูโทเปีย (Utopia) เป็นโลกในจินตนาการที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับดิสโทเปียตรงที่นำเสนอโลกอนาคตที่เทคโนโลยีพัฒนาชีวิตประจำวันของมนุษย์และมีอารยธรรมที่เฟื่องฟู (Mahida, 2013, p. 1) จุดเด่นของนวนิยายดิสโทเปียอยู่ที่การแสดงให้เห็นความจริงของบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เช่น ความถดถอยของระบอบเผด็จการ ปัญหาสงคราม ปัญหาเศรษฐกิจ เป็นต้น ตัวละครหลักในนวนิยายแนวดิสโทเปียจึงมีแต่ความสิ้นหวังและโศกเศร้า การบรรยายแบบดิสโทเปียประกอบด้วยตัวบทที่มีความบาดหมาง จุดขัดแย้งเริ่มเมื่อตัวเอกที่ในตอนแรกพึงพอใจในสังคมที่ตัวเองอยู่เริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่าสถานการณ์ในปัจจุบันนั้นดีจริงหรือไม่ และอาจนำไปสู่การต่อต้านสังคมนั้นแทน (Dijk, 2012, p. 13)

นวนิยายดิสโทเปียแบ่งออกเป็น 2 แบบด้วยกัน ขึ้นอยู่กับรูปแบบความหวังที่เป็นองค์ประกอบในเนื้อเรื่อง แบบแรกคือ เนื้อหาและตัวละครในเรื่องเต็มไปด้วยความสิ้นหวัง มีเพียงผู้อ่านเท่านั้นที่อ่านแล้วอาจรู้สึกสิ้นหวังตามตัวละคร หรืออาจจุดประกายความหวังขึ้นมาได้ถ้าผู้อ่านเรียนรู้เรื่องราวจากในนิยายและมองว่าเป็นรูปแบบการเตือนประเภทหนึ่ง และนำมาเป็นบทเรียนเพื่อหาวิธีหลีกเลี่ยงจากอนาคตอันน่าเศร้าที่อาจจะเกิดขึ้นเหมือนในนิยาย แบบที่สองคือ ดิสโทเปียเชิงวิพากษ์ (critical dystopia) เป็นนิยายดิสโทเปียที่มีแรงกระตุ้นของยูโทเปียอยู่ในเนื้อเรื่อง กล่าวคือเมื่ออ่านแล้วมีลักษณะของสังคมในอุดมคติที่มีอารยธรรมเฟื่องฟูเป็นองค์ประกอบในเนื้อเรื่อง ในตอนแรกสังคมอาจมีลักษณะเหมือนสังคมแบบอุดมคติของยูโทเปียแต่แท้จริงแล้วเป็นแค่เปลือกนอก (Dijk, 2012, p. 12) ดิสโทเปียเชิงวิพากษ์บางเรื่องอาจเขียนตอนจบให้มีปลายเปิดที่คลุมเครือ หรือเหลือความหวังบางอย่างไม่ให้ตัวเอกในเรื่องสิ้นหวังและเจ็บปวดจนเกินไป เพื่อให้มีแรงขับเคลื่อนในการต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรค การใส่โลกในจินตนาการแบบยูโทเปียลงไปในเนื้อหานวนิยายดิสโทเปียไม่ได้หมายความว่านวนิยายเรื่องนั้นจะมีตอนจบที่ดี แต่เป็นการสร้างความตระหนักรู้และนำเสนอความรับผิดชอบของตัวละครในนวนิยายที่ต้องการแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องที่นวนิยายดิสโทเปียเชิงวิพากษ์มีเนื้อหาเช่นนี้เพื่อต้องการเหลือพื้นที่ให้นักอ่านมีความหวังในการหลีกเลี่ยงความจริงอันดำมืดในอนาคต (Baccolini, 2004, pp. 520-521)

นวนิยายดิสโทเปียมีการนำเสนอสังคมสมมุติซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์บริบททางสังคมได้หลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจ และด้านระบบเศรษฐกิจ ด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยาของตัวละครหลักทั้งด้านการศึกษาในวงกว้าง (ecocriticism) เพศ และการศึกษาด้านวัฒนธรรม เป็นต้น โดยพิจารณาการแสดงผ่านมุมมองเชิงบวกและลบของตัวละครหลักและตัวละครอื่น การวิเคราะห์นี้ทำให้เข้าใจมุมมองของตัวละครในนวนิยายแนวดิสโทเปียมากขึ้น (Mascarrell, 2020, pp. 16-20)

นวนิยายแนวดิสโทเปียยังมียุทธศาสตร์ของการเล่าเหตุการณ์หลังวันสิ้นโลก (post-apocalyptic) ที่มักจะกล่าวถึงมนุษยสมัย (Anthropocene) ซึ่งเป็นยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยาเป็นไปในทางที่เสื่อมโทรมลงอันเกิดจากฝีมือมนุษย์ที่อาศัยอยู่บนโลก โดยมนุษย์เป็นตัวละครสำคัญเทียบเท่ากับภัยธรรมชาติอย่างภูเขาไฟระเบิด อุกาบาตขนาดใหญ่ และแผ่นดินไหว (Savi, 2017, p. 945) ถึงแม้ส่วนใหญ่จะกล่าววามมนุษย์เป็นตัวละครสำคัญที่ทำให้โลกเสื่อมโทรม แต่ก็มีผู้แย้งว่าชื่อของยุคสมัยนี้กล่าวถึงผลกระทบจากการกระทำของมนุษย์มากเกินไปทั้ง ๆ ที่การเสื่อมโทรมของโลกเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน (Savi, 2017, p. 948) เช่น กระบวนการทางกายภาพ และกระบวนการทางธรณีวิทยา มนุษยสมัยอาจจัดเป็นยุคสมัยที่ระบบสภาพอากาศของโลกไม่เสถียรและหวนกลับไปอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ เป็นอนาคตที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ของ

สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในโลก (Cafaro and Primack, 2014; Methmann and Rothe, 2012; Mitchell, 2016; Skrimshire, 2010 อ้างใน Whyte, 2018, p. 225)

ประเด็นเรื่องมนุษยสมัยทำให้ผู้คนสนใจศึกษาเรื่องจริยธรรมที่ส่งผลกระทบในแง่ลบต่อธรรมชาติของสัตว์ (You, 2021, p. 183) ผู้คนส่วนใหญ่รู้จักสัตว์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือรูปภาพสำหรับเด็ก วิดีโอเกมส์ ภาพยนตร์แอนิเมชันที่เกี่ยวกับสัตว์ หรืออาจเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ตามสวนสัตว์และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ แต่กระนั้นสภาพแวดล้อมที่ผู้คนเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ใช่วิถีชีวิตของสัตว์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติจริง ๆ เป็นเพียงลักษณะสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาจากมุมมองของตนเองเท่านั้น การสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นไปตามแหล่งธรรมชาติที่แท้จริงให้กับสัตว์เป็นกิจกรรมหนึ่งของมนุษย์ในมนุษยสมัย มนุษย์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านธรณีวิทยา พืชพรรณและสัตว์ต่าง ๆ รวมถึงสภาพอากาศส่งผลให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ตั้งแต่สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ประชากรล้นโลก และการสูญพันธุ์ครั้งใหญ่ครั้งที่ 6 (sixth mass extinction) หรือที่เรียกกันว่าการสูญพันธุ์มนุษยสมัย (Anthropocene extinction) ซึ่งเป็นการสูญพันธุ์ครั้งใหญ่ของสปีชีส์ที่ดำเนินอยู่ตั้งแต่ในสมัยก่อน ทำให้แหล่งที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพืชหรือสัตว์เสื่อมโทรมลง นวนิยายมนุษยสมัยจึงมักรวมความเป็นวรรณกรรมและวิทยาศาสตร์เข้าด้วยกัน มักมีเนื้อหากล่าวถึงการเมืองซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่ของภาครัฐและองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจแบบทุนนิยม การตลาด และความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม และเรื่องเล่าด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอุทกภัย ซึ่งไม่ได้เน้นแค่การแสดงให้เห็นถึงสภาพอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น แต่กล่าวถึงสิ่งที่ทำให้เกิดสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย และการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของตัวละครในนิยายมนุษยสมัย (Trexler, 2015, p. 194) ในวรรณกรรมมีช่วงเวลาเล่าถึงมนุษยสมัยได้หลายช่วงเวลา เช่น เวลาของคน 1 ชั่วโมง และเวลาแค่ระยะหนึ่งที่น่าเฉพาะเหตุการณ์สำคัญเป็นต้น และเมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้นทำให้มนุษย์หมดความสำคัญลง ดังนั้นสิ่งที่สำคัญแทนมนุษย์ไม่ว่าจะโดยการใช้อำนาจหรืออะไรก็ตามอาจจะเป็นสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เช่น สัตว์และสิ่งมีชีวิตต่างดาว (De Cristofaro & Cordle, 2018, pp. 3-5) นวนิยายที่กล่าวถึงมนุษยสมัยไม่นำเสนอแค่เรื่องสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงแบบธรรมดาเท่านั้น ทั้งยังสร้าง ความตระหนักรู้เรื่องสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทำให้นิยายเกี่ยวกับสภาพอากาศกลายเป็นนวัตกรรมเนื่องจากรวบรวมเอาความรู้ใหม่ ๆ เข้าไปในบริบทวรรณกรรมดั้งเดิม (Idema, 2015, p. 194)

ความรู้เรื่องนวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene) นำมาใช้วิเคราะห์ตัวบทที่คัดสรรได้ เนื่องจาก *The Council of Animals* เป็นนวนิยายแนวดิสโทเปีย ที่มีเนื้อหาแสดงถึงความสิ้นหวังของมนุษยชาติ และกล่าวถึงมนุษยสมัยซึ่งมนุษย์เป็นตัวการหลักที่ทำให้

สภาพแวดล้อมเสมือนโหมโรง ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของหลายสปีชีส์ ดังนั้นจึงสามารถนำความรู้เรื่องนี้มาวิเคราะห์ด้วบรวมกับทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับตัวละครในแต่ละบริบท

2.4 การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy)

2.4.1 นวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy)

นวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) เป็นประเภทย่อยของนวนิยายแฟนตาซี เป็นเรื่องเล่าที่ตัวละครสัตว์คิดและพูดเหมือนมนุษย์ได้ (R. Lyn, 1989, p.61 อ้างใน Duan, 1994, p. 5) มีการบรรยายเป็นแบบเหนือธรรมชาติหรือแบบเหมือนจริง (Duan, 1994, p. 18) นวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ จึงเป็นรูปแบบสำเร็จรูปที่นำมาใช้ในการแสดงความเห็นเกี่ยวกับมนุษย์ผ่านฐานะสัตว์ เป็นการเปิดเผยธรรมชาติของมนุษย์โดยการซ่อนลักษณะของมนุษย์ไว้ในตัวละครสัตว์ (Duan, 1994, p. 133) งานเขียนประเภทรุ่นนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์นำเสนอวิธีการสื่อสารของสัตว์ ซึ่งมีทั้งการสื่อสารภายในสปีชีส์เดียวกัน และสื่อสารกับต่างสปีชีส์ (Leatherland, 2020, p. 126) เช่น งานเขียนประเภทรุ่นนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ที่ผู้ประพันธ์สร้างภาษาของสัตว์ขึ้นมาโดยเฉพาะ เป็นภาษาที่มีแต่สัตว์เท่านั้นที่ใช้สื่อสารได้ เช่น ภาษา grak ใน *The Council of Animals* (McDonell, 2021) ถึงแม้การนำเสนอจะเป็นเพียงการคาดเดาไม่ได้มีการอ้างอิงตามหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และเป็นการนำเสนอสัตว์ในมุมมองของมนุษย์การบรรยายเช่นนี้ก็แสดงให้เห็นว่านักเขียนจินตนาการระบบสัญลักษณ์ที่สัตว์ใช้สื่อสารกันเอง และแปลออกมาเป็นภาษามนุษย์ในหนังสือ ถึงแม้การบรรยายเช่นนี้ยังคงนำเสนอสัตว์ผ่านมุมมองมนุษย์ แต่อย่างน้อยสัตว์ก็ได้ถูกนำเสนอเป็นเพียงแค่วัตถุทั่ว ๆ ไปที่พูดได้เท่านั้น (Leatherland, 2020, p. 127)

นวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์มีหลายประเภท บางประเภทนำเสนอสิ่งมีชีวิตในจินตนาการ เช่น มังกรและยูนิคอร์น เป็นการนำสังคมสัตว์มาสะท้อนสังคมของมนุษย์ (Harju, 2006, p. 13) เนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ต้องการเข้าใจตัวเองมากขึ้น จึงค้นหาคุณค่าของชีวิตตนเองผ่านสัตว์ เพราะเชื่อว่าสัตว์มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์จึงเกิดการนำเสนอตัวละครสัตว์ผ่านมุมมองมนุษย์ขึ้น และถือเป็นวิธีที่ใช้ทำความเข้าใจประสบการณ์ของสปีชีส์อื่น ด้วยเพราะคนยังไม่มีความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้ของสัตว์ (animal cognition) ดังนั้นจึงต้องใช้จินตนาการของตัวเองเพื่อสร้างการเชื่อมโยง (Harju, 2006, p. 1) นวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์เคยนำมาใช้ล้อเลียนมนุษย์ เพื่อเปิดโปงความโง่เขลาของมนุษย์โดยแทนที่มนุษย์ด้วยตัวละครสัตว์ หรือให้มนุษย์ใส่

หน้ากากเป็นสัตว์ (Duan, 1994, p. 130) ยกตัวอย่างนวนิยายแนวจิตตวิทยาที่ใช้ตัวละครสัตว์ เช่น *Animal Farm* ที่เป็นนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ที่ถูกเลี้ยงอยู่ในฟาร์ม รวมตัวกันขับไล่เจ้าของฟาร์ม และจัดตั้งระบบการปกครองของตนเอง เมื่อศึกษานวนิยายเรื่องนี้ลึกลงไปแล้วพบว่าเป็นการนำเสนอคนประเภทต่าง ๆ ที่มีลักษณะภายนอกเป็นสัตว์ และสัตว์พูดได้เหล่านี้รับบทแสดงเป็นมนุษย์ต่าง ๆ ที่สวมบทบาททางการเมืองในสังคมจริง (Lejeune, 1983 อ้างใน Duan, 1994, p. 134)

2.4.2 คำนิยามของ Anthropomorphism

ตัวละครสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์ หรือ Anthropomorphism คือกลวิธีการเล่าเรื่องบรรยายตัวละครสัตว์ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย มีหลักฐานทางด้านศิลปะจากภาพวาดบนฝาผนังถ้ำตั้งแต่ยุคที่มนุษย์เริ่มมีอารยธรรมเป็นของตนเอง (Bouse, 2000, p. 39 อ้างใน Bailey, 2015, p. 9) การนำเสนอตัวละครสัตว์ผ่านมุมมองของมนุษย์นั้นยึดหลักมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Karwacka, 2016 p. 359 and You, 2020, p. 187) กล่าวคือมนุษย์ประยุกต์ใช้ความรู้สึกและลักษณะอุปนิสัยของสปีชีส์ตนเองในการบรรยายตัวละครสัตว์ และสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ (วศินรัฐ นวลศิริ, 2563, น.330) เช่น สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติ และเทคโนโลยี อย่างทะลึ่งให้แมวหิวผม และหุ่นยนต์มีความรู้สึกรัก กลวิธีการบรรยายตัวละครสัตว์นั้นอาจมีได้หลากหลาย เช่น การเพิ่มความสวยงามหรือการฉายสภาพจิตใจของมนุษย์ลงไปในสัตว์ พบได้ในสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือและนิทานเกี่ยวกับสัตว์ การที่มนุษย์ต้องการทำความเข้าใจเอกลักษณ์ของสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งของนั้น ๆ ให้มากขึ้น หรือการสร้างความเห็นอกเห็นใจที่มีต่อสัตว์ (empathy) การใช้กลวิธีนี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและเชื่อมโยงกับตัวละครที่เป็นสัตว์ได้มากขึ้น เพราะสามารถเปรียบเทียบตัวเองผ่านสัตว์ในนิยายที่พูดเหมือนคนได้

วรรณกรรมสัตว์ที่พูดได้ (talking animal) ถือเป็นกลวิธีสร้างลักษณะตัวละครที่จำเป็นต่อการสร้างอารมณ์ความรู้สึกเชื่อมต่อกับผู้อ่าน (Bailey, 2015, p. 18) ดังเห็นได้จากการบรรยายที่พบได้แพร่หลายในภาพยนตร์ สารคดี และหนังสือวิทยาศาสตร์หรือนิตยสารวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ป่า (Epley, et al., p.864, Karlsson, p.709 อ้างใน Bailey, 2015, p.1) อย่างไรก็ตามผู้ที่นำกลวิธีนี้มาใช้ต้องพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างรอบคอบ เนื่องจากอาจเป็นการนำเสนอสัตว์ในมุมมองที่ผิดไปจากสภาพความเป็นอยู่จริงของสัตว์ และทำให้เกิดผลกระทบต่อสัตว์ชนิดนั้น ๆ เช่น มีการนำเสนอว่าฉลามทุกตัวกินคน ต่อมาจึงทำให้คนเข้าใจผิดว่าฉลามเป็นสัตว์ที่ดุร้ายจนอาจมีกลุ่มที่ต่อต้านและไปทำร้ายฉลามได้ ซึ่งการนำเสนอแบบผิด ๆ นำไปสู่การเหมารวมหรือทัศนคติที่คนทั่วไปมองสิ่งมีชีวิตนั้นผิดไปจากความเป็นอยู่และวิถีชีวิตตามธรรมชาติที่แท้จริงของสัตว์ (Bailey, 2015, p.1 – 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องบรรยายสัตว์นักล่าหรือสิ่งมีชีวิตสปีชีส์อื่น ๆ ที่อาจส่งผลให้ผู้อ่านเกิดทัศนคติด้านลบเกินความเป็นจริง เช่น รู้สึกเกลียด ไม่ชื่นชอบ และไม่เห็นใจ หรือเกิดทัศนคติ

ด้านบวกเกินความเป็นจริง เช่น สิ่งใดสามารถกลบสลายขาดญาณการล่าเนื้อได้ และทำให้คนเข้าใจผิดว่าสามารถนำสิ่งใดมาเลี้ยงภายในบ้านได้ (Bailey, 2015, p.18) ดังนั้นจึงควรนำเสนอตัวละครสัตว์ให้เหมาะสม โดยทำความเข้าใจธรรมชาติของสัตว์ชนิดที่จะนำเสนอ เช่น ฝ่าสังเกตรณั้ข้า ๆ และพิสูจน์ข้อเท็จจริง เพื่อไม่ให้สังคมมองสัตว์ชนิดนั้นผิดไปจากความเป็นจริง และถือเป็นการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจธรรมชาติที่อาจไม่เคยรู้จักมาก่อนได้อย่างเห็นภาพ (Karwacka, 2016 p. 362)

2.4.3 ประเภทของสัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์

สัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์สามารถจำแนกได้หลายประเภท โดยแบ่งตามความรู้เชิงวัตถุวิสัยเรื่องพฤติกรรมและสรีรวิทยาของสัตว์ และการสะท้อนคุณลักษณะของสัตว์ มีรายละเอียดดังนี้

ประเภทของสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์เมื่อพิจารณาความรู้เชิงวัตถุวิสัยเรื่องพฤติกรรมและสรีรวิทยาของสัตว์ แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ ตัวละครสัตว์เชิงวิพากษ์ (critical anthropomorphism) และตัวละครสัตว์โดยปราศจากการวิพากษ์ (uncritical anthropomorphism) (Mameli and Bortolotti, 2006 อ้างใน Bailey, 2015, p. 3) ตัวละครสัตว์เชิงวิพากษ์คือการใช้ความรู้เชิงวัตถุวิสัยของพฤติกรรมและสรีรวิทยาสัตว์มาใช้ใน การพิจารณาตัดสินใจดีความและบรรยายสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตชนิดนั้น ๆ เช่น การใช้ทฤษฎีทางกายภาพโดยสังเกตจากภายในสรีระของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตเป็นหลักเพื่อป้องกันการตีความผิดพลาด ส่วนตัวละครสัตว์โดยปราศจากการวิพากษ์คือการตีความสัตว์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ โดยไม่ได้มีความรู้ทางทฤษฎีอย่างแท้จริง เป็นเพียงนักสังเกตมองพฤติกรรมของสัตว์และอนุมานจากสิ่งที่ตัวเองคิดว่ากำลังเกิดขึ้น โดยปกติแล้วจะเป็นการใส่ความเป็นมนุษย์ที่ตัวเองคุ้นเคยลงไปในตัวแทน เช่น การที่สัตว์ทำหน้าที่เศร้าและมีน้ำตาไหลนอง และการนำวัฒนธรรมของมนุษย์มาใช้อธิบายพฤติกรรมของสัตว์ เช่น การมีแนวคิดภาพเหมารวม (stereotype) ว่าบีเวอร์ตัวเมียมีความสุขเหมือนภรรยาสาวที่ใช้ชีวิตสุขสบายอยู่ในบ้านอันแสนอบอุ่นกับลูก ๆ และมีสามีคอยหาอาหารให้กิน

ประเภทของสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์เมื่อพิจารณาการสะท้อนคุณลักษณะของสัตว์ แบ่งได้ 7 ประเภท (Matthewman, 2011, pp. 64-65 อ้างใน วศิณัฐ นวลศิริ, 2563, น. 331) ได้แก่

- 1) ตัวแทนมนุษย์ที่มีคุณลักษณะแบบสัตว์ (theriomorphic representation)
- 2) ตัวแทนสัตว์ที่มีพฤติกรรมและความเป็นอยู่ทางสังคมแบบมนุษย์ทั้งหมด (theriomorphic fantasy)
- 3) ตัวแทนสัตว์ที่มีความสัมพันธ์แบบมนุษย์และมีพฤติกรรมบางส่วนเหมือนมนุษย์แต่อาศัยอยู่ในธรรมชาติ (anthropomorphic fantasy)
- 4) ตัวแทนของมนุษย์หรือสัตว์ที่กลายร่างกลับไปมาระหว่างสองสายพันธุ์ได้ และคงความเป็นธรรมชาติของสายพันธุ์ตัวเองไว้ (metamorphic fantasy)

- 5) ตัวแทนของสัตว์ตามสภาพแวดล้อมจริงและสัตว์เล่าความคิดความรู้สึกจากมุมมองของตนเองได้ (naturalistic recreation)
- 6) ตัวแทนของสัตว์ในโลกแห่งความเป็นจริง (naturalistic description)
- 7) ตัวแทนของสัตว์จากการสังเกตการณ์ตามธรรมชาติ บรรยายแบบเป็นกลาง ไม่ใส่ความรู้สึกให้กับสัตว์ (scientific or objective description)

2.4.4 การวิเคราะห์ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์

การบรรยายสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์คือการบรรยายสัตว์ต่าง ๆ ในเรื่องให้มีความเป็นมนุษย์ โดยวัตถุประสงค์คือการใส่อารมณ์ความรู้สึกให้สัตว์ เป็นการสร้างคุณลักษณะตัวละคร และการบรรยายที่แสดงให้เห็นพัฒนาการของตัวละครในเรื่องที่เกี่ยวกับสัตว์ การทำเช่นนี้อาจทำให้แสดงความรู้สึกของสัตว์ได้ใกล้เคียงกับความรู้สึกของสัตว์ชนิดนั้นไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะสปีชีส์นักร้องที่มักจะถูกตีความให้น่ากลัวกว่าความเป็นจริง (Bailey, 2015, p. 2) หรือกลับกันการบรรยายนั้นอาจเป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ของสัตว์บางชนิดในการทำให้ผู้คนเข้าใจสัตว์ที่ต้องการความช่วยเหลือมากขึ้น ดังนั้นจึงควรนำมาใช้อย่างเหมาะสมโดยผ่านการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอคุณลักษณะของแต่ละสปีชีส์ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และอยู่ในแนวทางที่ไม่ขวางกั้นนิยามในปัจจุบันของผู้คนในสังคมที่มีต่อสปีชีส์นั้น ทั้งนี้การบรรยายควรยึดตามวิจรรณญาณที่ไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสัตว์ และสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องในภายหลัง สิ่งสำคัญคือการใช้ภาษาด้านการเลือกคำที่เหมาะสม ซึ่งคำบางคำอาจทำให้สัตว์ที่คนมองว่าเป็นสัตว์ตัวร้ายกลายเป็นนักร้องที่มีชั้นเชิงแทนได้ (Bailey, 2015, p. 26)

การวิเคราะห์สัตว์ที่นำเสนอผ่านมุมมองมนุษย์มีหลายหลายด้าน เช่น การวิเคราะห์จากการบรรยายเรื่องของสัตว์ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ (anthropomorphic narration) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตัวบทที่มีตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์แต่มีอุปนิสัยและความเป็นอยู่แบบมนุษย์ ทำให้ตัวละครนั้นมีพัฒนาการที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจความต้องการภายในจิตใจได้ เช่น สัตว์นักร้องไม่ใช่ฆาตกร แต่ที่ต้องฆ่าสัตว์อื่นนั้นเป็นเพราะต้องการมีชีวิตรอด การบรรยายตัวละครสัตว์ต้องใช้ความระมัดระวังสูงและต้องเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท เพื่อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ตีความและเข้าใจอารมณ์ของสิ่งมีชีวิตนั้นผ่านการบรรยายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ต่อมาเป็นการวิเคราะห์จากความสัมพันธ์ทางศาสนา (spiritual application) เป็นการนำเสนอตัวละครสัตว์โดยอาศัยความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจมาทำให้สิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์มีความเป็นมนุษย์ขึ้นมาได้ผ่านการแสดงความรับรู้ด้านศาสนา (Bailey, 2015, p. 14-19) ถึงแม้บางบริบทไม่กล่าวถึงศาสนาโดยตรง แต่สามารถนำมาสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสัตว์และผู้อ่านที่ฝึกฝนทางศาสนาได้ แต่การนำเรื่องของ

ศาสนาใช้ในการบรรยายที่เกี่ยวกับสัตว์อาจไม่เหมาะกับบางบริบทที่ไม่ต้องการพูดเรื่องเหนือธรรมชาติหรือเรื่องเกี่ยวกับศาสนา

2.4.5 การจัดการกับการแปลบริบทสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์

ร่องรอยของสัตว์ที่พบในการแปลส่วนใหญ่มาจากการอนุมานจากการบรรยายบุคคลหรือสัญลักษณ์เฉพาะบางประการ โดยอาจพบในรูปแบบบุคลาธิษฐานที่แสดงถึงการแปลสัตว์ให้อยู่ในแบบมนุษย์ที่มีความรู้สึกนึกคิดที่มีความคิดและเข้าใจภาษา มีเสียงและหน้าตาเป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นกลวิธีฉันทลักษณ์ (poetic device) หรือมโนอุปลักษณ์เชิงรูปธรรม (Ontological metaphor) ซึ่งเป็นการอธิบายสิ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม เช่น การบรรยายสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ให้มีนิสัยเหมือนมนุษย์ และพบในการแปลบริบทเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาหรือทางจิตวิทยา (Karwacka, 2016 p.368) แต่องค์ประกอบนี้อาจไม่นับว่าเป็นอุปลักษณ์ถ้าสิ่งมีชีวิตที่นำมาบรรยายนั้นมีลักษณะเฉพาะร่วมกับโฮโมเซเปียน (Homo sapiens) หรือสปีชีส์มนุษย์ (Karwacka, 2016 p. 371)

ถึงแม้กลวิธีการทำให้สัตว์มีลักษณะเหมือนมนุษย์นั้นถูกวิพากษ์วิจารณ์ในวงการวิทยาศาสตร์เนื่องจากการบรรยายในบางบริบทไม่มีหลักการทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุน เป็นเพียงการใส่สภาพจิตใจเพิ่มเข้าไปหรือขยายความคล้ายคลึงกันระหว่างผู้คนและสัตว์ให้เกินจริง ซึ่งการบรรยายนี้อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาด (Karwacka, 2016 p. 361) แต่นักแปลถือว่าสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์เป็นองค์ประกอบพิเศษที่ไม่ใช่แค่การถ่ายทอดภาษาต้นทางสู่ภาษาปลายทางเท่านั้น แต่ยังมีการตีความจากต้นฉบับและเน้นการบรรยายเกี่ยวกับสัตว์ในภาษาต้นทางให้เด่นชัดขึ้นมาในภาษาปลายทางด้วย เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการแปลคือ การถ่ายทอดเจตนาของผู้เขียนในภาษาต้นทางเท่านั้น มีเพียงนักแปลส่วนน้อยที่จะทำให้ลักษณะการบรรยายตัวละครสัตว์นั้นลดลงจากต้นฉบับ นอกจากนี้นักแปลบางท่านอาจเสริมองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ยึดหลักมนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางเพิ่มเข้าไปด้วยถึงแม้องค์ประกอบใหม่นั้นจะไม่มีในต้นฉบับก็ตาม (Karwacka, 2016 p. 362) ทั้งนี้การจัดการกับการแปลงองค์ประกอบพิเศษนี้อาจตีความผ่านประสบการณ์มนุษย์ แต่ก็ต้องใช้แนวทางสหสาขาวิชาชีพเนื่องจากปัญหาและความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ ที่อาจพบได้ระหว่างการแปล ดังนั้นจึงต้องพึ่งทฤษฎีอื่น ๆ เช่น ศาสตร์การแปล ภาษาศาสตร์ปริชาน มานุษยวิทยา และสัตววิทยาศึกษา เป็นต้น (Karwacka, 2016 p. 373)

ความรู้เรื่องการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) นำมาปรับใช้กับการวิเคราะห์ตัวบทที่คัดสรรได้ เนื่องจากตัวละครหลักในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* เป็นสัตว์เกือบทั้งหมด ดังนั้นจึงต้องนำประเด็นเรื่องการสื่อสารของสัตว์ที่บรรยายจากมุมมองของมนุษย์มาวิเคราะห์ร่วมกับ

ทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำมาปรับใช้กับการแปลเพื่อหาคำบรรยายและบทสนทนาที่เหมาะสมกับแต่ละตัวละคร ซึ่งมีพฤติกรรมและสรีระที่แตกต่างกันตามแต่ต้นกำเนิด

2.5 การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)

การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) เป็นวิธีการวิเคราะห์ตัวบทที่เชื่อมโยงปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อการแปล ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบทที่ค้นคว้าได้จากแหล่งต่าง ๆ ในชีวิตจริง และองค์ประกอบภายใน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบท ซึ่งเป็นข้อมูลสมมุติที่ได้จากเนื้อเรื่องในบริบท โดยเริ่มวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกก่อนแล้วจึงวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน เนื่องจากควรสืบหาข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบภายนอกซึ่งแสดงให้เห็นภาพรวมก่อน จากนั้นจึงเชื่อมโยงกับข้อมูลที่ได้กับองค์ประกอบภายในซึ่งหาได้จากการอ่านตัวบท ทั้งนี้ถึงแม้จะหาข้อมูลองค์ประกอบภายนอกไม่ได้ครบถ้วน แต่ยังวิเคราะห์จากองค์ประกอบภายในเพื่อทำความเข้าใจตัวบทเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้การวิเคราะห์เชื่อมโยงแบบย้อนกลับซึ่งเป็นการนำข้อมูลขององค์ประกอบภายในมาวิเคราะห์ร่วมกับองค์ประกอบภายนอกกว่ามีการเชื่อมโยงกันและนำมาตีความแล้วมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ สามารถใช้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการวิเคราะห์ได้เช่นกัน และเมื่อวิเคราะห์ทั้งสององค์ประกอบแล้ว นักแปลสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจเลือกแปลหรือดัดแปลงวัฒนธรรมและลีลาในตัวบทที่คัดสรรออกมาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีหลักการที่ชัดเจน (Nord, 2005, p. 41)

2.5.1 องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual factors)

องค์ประกอบภายนอกตัวบท คือองค์ประกอบที่หาข้อมูลได้จากในสถานการณ์ความเป็นจริงในโลก ไม่ใช่ข้อมูลสมมุติที่ได้จากตัวบทที่แต่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาหน้าที่ของตัวบท องค์ประกอบภายนอก มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ผู้ส่งสาร (Sender)

ผู้ส่งสารคือผู้ที่ถ่ายทอดตัวบท ผู้ส่งสารอาจเป็นผู้ผลิตตัวบทหรือคนแต่งตัวบท หรืออาจไม่ใช่คนเดียวก็ได้ ถ้าไม่ใช่บุคคลเดียวกันต้องแยกการวิเคราะห์เพื่อศึกษาบทบาทผู้ส่งสารที่ส่งผลต่อการกำหนดเนื้อหาของผู้แต่ง สำหรับข้อมูลผู้ส่งสารที่ควรศึกษาเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์คือ ประวัติส่วนตัว เช่น ชื่อ-นามสกุล อายุ วันเดือนปีเกิด ประวัติการศึกษา ครอบครัว

ภูมิลำเนา และความสนใจตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวโน้มเชื่อมโยงกับตัวบท เป็นต้น (Nord, 2005, p. 48)

2) เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

เจตนาของผู้ส่งสารคือ จุดประสงค์ในการเผยแพร่ตัวบท ผู้ส่งสารอาจต้องการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน สรรเสริญบุคคลสำคัญ และให้ความรู้เฉพาะทาง ทั้งนี้เจตนาของผู้ส่งสารอาจเหมือนหรือต่างกับหน้าที่ของตัวบทที่กำหนดจากมุมมองของผู้รับสารก็ได้ (Nord, 2005, p. 44)

3) ผู้รับสาร (Audience)

ผู้รับสารแบ่งออกเป็นผู้รับสารในภาษาต้นทางและผู้รับสารในภาษาปลายทาง ในภาษาต้นทางผู้ส่งสารอาจกำหนดระดับภาษาและความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจของตัวบทไว้เฉพาะผู้รับสารภาษาต้นทางเท่านั้น อาจขึ้นอยู่กับภูมิลำเนาของผู้อ่านหรือผู้ส่งสารอาจต้องการส่งสารให้ผู้รับสารทั่วโลก ทั้งหมดนี้เป็นข้อมูลที่หาได้จากภายนอก ทว่าสำหรับผู้รับสารในภาษาปลายทางหรือผู้รับสารงานแปลนั้นมักแปลเป็นคนกำหนดว่าคือใคร ดังนั้นจึงสามารถกำหนดระดับความรู้และขอบในภาษาต้นทางที่อาจแตกต่างในภาษาปลายทางให้อยู่ในระดับที่ผู้รับสารภาษาปลายทางทำความเข้าใจได้

4) สื่อ (Medium)

สื่อคือตัวกลางส่งผ่านตัวบทจากผู้ส่งสารถึงผู้รับสาร อาจอยู่ในหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น วิดีโอ และหนังสือแบบรูปเล่ม (hard copy) หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เช่น เรื่องสั้น (short stories) นวนิยาย (novel) หนังสือภาพ (picture book) เป็นต้น สื่อจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบการถ่ายทอดตัวบทว่าจะมีขนาด ความยาว และลักษณะการบรรยายเนื้อเรื่องอย่างไรบ้าง สามารถนำเสนอออกมาได้ชัดเจนเพียงใด รวมทั้งการเรียบเรียงและการนำเสนอที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเภท สื่อเป็นตัวกำหนดว่าควรถ่ายทอดงานแปลในระดับใดจึงจะเหมาะสมกับผู้รับสารใน พื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมแตกต่างกันไป ผู้แปลต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาทั้งโครงสร้างและระดับภาษา และความยาวของบทแปลที่เหมาะสมในแต่ละสื่อ

5) สถานที่ (Place of communication)

เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ผลิตและเผยแพร่ตัวบท จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถบอกถึงวัฒนธรรมและชนได้ เนื่องจากสถานที่ที่เผยแพร่ตัวบทนั้นอาจโยงไปถึงข้อมูลภูมิลำเนาหรือความเกี่ยวข้องของผู้ส่งสาร ซึ่งช่วยให้ผู้แปลเลือกใช้ระดับภาษาหรือภาษาท้องถิ่นในการถ่ายทอด

ตัวบทได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ปัจจัยนี้จึงสำคัญต่อการเลือกใช้ภาษาในงานแปลว่าควรคงระดับตามวัฒนธรรมของต้นฉบับหรือไม่อย่างไร และเชื่อมโยงไปถึงหน้าที่ในการแปลว่ามีกำหนดออกมาเช่นไร

6) เวลา (Time of communication)

เวลาที่ผลิตตัวบทและเผยแพร่ตัวบทออกสู่สังคมมีความสำคัญต่อการกำหนดระดับภาษา สำหรับการกำหนดการใช้ภาษาตามเวลานั้นต้องพิจารณาหน้าที่ของตัวบทว่ามีจุดประสงค์ในการเผยแพร่อย่างไร เพื่อให้งานแปลที่ออกมามีความเหมาะสมต่อยุคสมัย

7) โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of communication)

โอกาสที่ผลิตตัวบทต้นฉบับอาจเป็นไปเพื่อการเฉลิมฉลอง วิจารณ์ หรือรำลึกถึงเหตุการณ์สำคัญ ทำให้เชื่อมโยงหาเจตนาของผู้ส่งสารได้ ปัจจัยนี้อาจใช้เป็นตัวกำหนดหน้าที่ในการแปล บอกข้อมูลสำคัญ หรือนัยสำคัญบางอย่างที่มีเฉพาะในโอกาสสำคัญได้ ทั้งนี้โอกาสพิเศษในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางอาจมีวัฒนธรรมการถ่ายทอดหรือรูปแบบการถ่ายทอดแตกต่างกัน ดังนั้นผู้แปลจึงต้องแก้ไขปัญหาโดยยึดหลักความเชื่อตรงต่อตัวบทเป็นสำคัญ คือการแปลที่ไม่ขัดต่อเจตนาของผู้ส่งสารในภาษาต้นทาง

การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกทั้งหมดนี้ทำให้ทราบหน้าที่ของตัวบท นักแปลสามารถแยกวิเคราะห์หน้าที่ตัวบทต้นทางและหน้าที่ตัวบทปลายทางได้ หน้าที่ของตัวบทต้นทางจะเป็นตัวกำหนดหน้าที่ตัวบทปลายทางให้นักแปลนำมาปรับใช้ไปในทิศทางที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมในภาษาปลายทาง ถ้าวาทะที่ตัวบทปลายทางแตกต่างจากหน้าที่ตัวบทต้นทางอาจมีเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น วัฒนธรรม ผู้รับสาร และกฎหมายในประเทศปลายทาง ทั้งนี้เนื้อหาต้องไม่ขัดต่อเจตนาของผู้ส่งสาร และไม่บิดเบือนต้นฉบับเพื่อรักษาความเชื่อตรงต่อต้นฉบับเอาไว้

2.5.2 องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual factors)

องค์ประกอบภายในตัวบท เป็นองค์ประกอบที่หาข้อมูลได้จากการอ่านเนื้อหาภายในตัวบทที่แท้จริง เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์เปรียบเทียบและเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการอ่านกับข้อมูลองค์ประกอบภายนอก องค์ประกอบภายในที่วิเคราะห์มี 7 ประการ และองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบข้างต้นสามารถนำมาสรุปหาลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Suprasegmental features) ของตัวบทได้ องค์ประกอบภายในตัวบทมีรายละเอียดดังนี้

1) หัวข้อของตัวบท (Subject matter)

หัวข้อของตัวบทเป็นส่วนสำคัญที่สามารถบอกถึงสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องภายในตัวบท รวมถึงเชื่อมโยงกับองค์ประกอบอื่น ๆ ทำให้ผู้แปลทราบเนื้อหาโดยรวมได้ ในส่วนนี้ถือเป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์เพราะนักแปลจะสามารถประมาณความรู้ที่ตนเองมีได้ว่าเหมาะสมกับการแปลตัวบทนี้หรือไม่ หรือต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อใด ๆ เพิ่มเติม นอกจากนี้ยังบอกถึงสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (presupposition) ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมและบริบททางสังคมภายในเนื้อหา เพื่อให้ นักแปล เลือกว่าจะคงเนื้อหาหรือปรับเปลี่ยนอย่างไรในภาษาปลายทาง นอกจากนี้หัวข้อตัวบทยังบ่งบอกถึง ความเป็นทางการของเนื้อหา และความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหาเนื่องจากชื่อเรื่องเป็นส่วนแรกของ หนังสือหรือสื่ออื่น ๆ ที่สร้างความประทับใจต่อเนื้อหาภายในได้ ทั้งนี้บางชื่อเรื่องอาจไม่ตรงกับ ความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องนี้จึงถือเป็นการตัดสินใจของนักแปลเป็นผู้เลือกว่าจะคงความเชื่อตรงต่อ การแปลหัวข้อเรื่องหรือไม่

2) เนื้อหา (Content)

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวม ถือเป็นการสรุปภาพรวม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นศัพท์ที่ใช้ในบริบท เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ นอกจากนี้เมื่อทราบเนื้อหาแล้วยังสามารถหาคำตอบบางประการที่สงสัยได้จากการวิเคราะห์ ภายนอกตัวบท หรือถ้าสงสัยว่าเนื้อหาของตัวบทกล่าวถึงอะไร อาจหาข้อมูลจากการวิเคราะห์ ภายนอกตัวบทที่ได้หามาก่อนหน้านี้

3) เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)

เนื้อหาในส่วนนี้ผู้ส่งสารไม่ได้ใส่เข้าไปในตัวบทเนื่องจากอนุมานไว้แล้วว่าผู้รับสาร สามารถเข้าใจได้เองโดยไม่ต้องบรรยาย หรือประมาณความรู้ของผู้รับสารไว้แล้วว่าเข้าใจสถานการณ์ ภายในตัวบทนั้น ๆ ได้ตรงตามกับผู้ส่งสารต้องการ เนื้อหาที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจอาจเป็นเนื้อหา ด้าน วัฒนธรรม การเมือง และความรู้ทั่วไปในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้เนื้อความที่ละไว้ อาจขึ้นอยู่กับบริบท และ วัฒนธรรม รวมถึงประวัติความเป็นมาของผู้แต่งด้วย (Nord, 2005, p. 106)

4) โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

โครงสร้างของตัวบทแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ โครงสร้างระดับมหภาค (Macrostructure) และโครงสร้างระดับจุลภาค (Microstructure) โครงสร้างระดับมหภาค คือ

ส่วนประกอบภาพรวมภายนอกที่แยกออกมาจากตัวบทซึ่งเป็นส่วนที่เห็นได้ชัด เช่น บทแทรก ชื่อเรื่องย่อหน้า ขอบในการส่งสารของบทแรกและบทสุดท้าย ผู้แปลสามารถทำความเข้าใจและตีความตัวบทคร่าว ๆ โดยการวิเคราะห์เนื้อความจากย่อหน้าแรกและย่อหน้าสุดท้ายได้

ส่วนโครงสร้างระดับจุลภาค คือโครงสร้างของประโยคย่อย ซึ่งรวมถึงการขยายแทรก คำศัพท์ที่ใช้ภายในประโยคและการเชื่อมต่อกันเป็นประโยคความมีการเรียงเนื้อหาตามลำดับเวลาหรือไม่ รวมถึงการวิเคราะห์ตามหลัก Theme-Rheme ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ว่าส่วนท้ายของประโยคเชื่อมต่อกับส่วนหน้าของประโยคถัดไปหรือไม่ ทำให้ทราบลำดับการเรียงเนื้อหาในตัวบท

5) อวัจนภาษา (Non-verbal elements)

อวัจนภาษาหมายถึง สื่อทุกอย่างที่ไม่ใช่ลายลักษณ์อักษรหรือภาษาท่าทางที่แทนลายลักษณ์อักษร เช่น รูปภาพประกอบ เสียงประกอบ ตารางหรือแผนภูมิ เป็นต้น ช่วยให้ผู้รับสารเห็นภาพและเข้าใจตัวบทได้มากยิ่งขึ้น ลักษณะของตัวอักษรก็ถือเป็นอวัจนภาษาอย่างหนึ่งเช่นเดียวกัน เช่น รูปแบบตัวพิมพ์หนังสือ ขนาดตัวพิมพ์ เช่น ตัวพิมพ์เล็ก ตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวเอียง ตัวหนา การขีดเส้นใต้ การเว้นวรรคที่แตกต่างจากขอบทั่วไป เป็นต้น ซึ่งลักษณะที่แตกต่างไปจากการพิมพ์แบบปกตินั้นอาจเป็นสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น ตัวพิมพ์ใหญ่แสดงถึงการตะโกน หรือการเว้นวรรคยาว ๆ แสดงถึงการประชดประชัน เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละวัฒนธรรมจะมีการใช้อวัจนภาษาที่ต่างกันออกไป ผู้แปลจึงต้องศึกษาและค้นคว้าข้อมูลให้รอบคอบและเชื่อมโยงอวัจนภาษานั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพหรือตารางว่าสอดคล้องกับเนื้อหาโดยรวมหรือไม่

6) ศัพท์ (Lexis)

ภายในตัวบทแต่ละประเภทมีการใช้ศัพท์ที่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าตัวบทนั้นเป็นตัวบทประเภทอะไร เช่น ตัวบทที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์จะใช้วงศัพท์วิทยาศาสตร์ที่เป็นวงศัพท์เฉพาะของตัวบทนั้น ๆ การเลือกใช้ศัพท์นั้นบ่งบอกถึงลีลาด้านการส่งสาร เช่น การใช้คำซ้ำ คำซ้อน อุปมา อุปลักษ์ การสร้างคำใหม่ เป็นต้น การวิเคราะห์ในส่วนนี้ทำให้นักแปลเข้าใจวัจนลีลาและขอบของตัวบทในแต่ละวัฒนธรรม รวมถึงลักษณะเนื้อหาหน่วยเสียง และเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ นอกจากลักษณะการใช้คำที่เฉพาะอาจทำให้ทราบว่าผู้พูดเป็นผู้หญิง ผู้ชาย คน หรือ สัตว์ เป็นศัพท์ของยุคใหม่ หรือกาลก่อน ศัพท์ท้องถิ่น หรือศัพท์เฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

7) โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)

โครงสร้างประโยคที่วิเคราะห์ในที่นี้หมายถึง ประโยคหลัก ประโยคย่อย ประโยค-ความเรียง ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน ประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า ความยาวของประโยค ความต่อเนื่องของแต่ละประโยค การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคนั้นทำได้โดยการวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะที่เห็นได้จากการเรียงประโยคซึ่งจะมีรูปแบบเฉพาะตัวของผู้ส่งสาร การวิเคราะห์นี้ทำให้ทราบถึงลักษณะหน่วยเสียงและลักษณะการดำเนินเรื่องของตัวบทได้ และทำให้เข้าใจวัจนลีลาของผู้ส่งสารช่วยให้ผู้แปลสามารถถ่ายทอดวัจนลีลาเฉพาะดังกล่าวออกมาให้ได้ใกล้เคียงมากที่สุด

ส่วนลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Suprasegmental features) เป็นองค์ประกอบที่พิจารณาได้จากองค์ประกอบภายในทั้ง 7 องค์ประกอบข้างต้น ทำให้ทราบว่าเนื้อความในขณะนั้นผู้เขียนหรือตัวละครมีน้ำเสียง อารมณ์ ความรู้สึก อย่างไร หรือมีการสื่อสารอย่างไร เช่น แสดงความสับสนด้วยการใช้จุดไข่ปลาสามจุด และแสดงอารมณ์โกรธผ่านตัวพิมพ์ใหญ่และตัวหนา เป็นต้น

การวิเคราะห์ตัวบททั้งภายนอกและภายในช่วยให้ผู้แปลเข้าใจตัวบทที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดออกมาได้ครบทุกด้าน และเป็นการตรวจสอบย้อนกลับในกรณีที่มีความสงสัยหรือมีส่วนใดไม่สมเหตุสมผลภายในตัวบท ช่วยให้ผู้แปลเข้าใจตัวบทที่ต้องการจะแปลได้อย่างถ่องแท้ เป็นแนวทางในการถ่ายทอดตัวบทได้อย่างชัดเจน และผู้อ่านในภาษาปลายทางเกิดความประทับใจเหมือนผู้อ่านในภาษาต้นทาง นอกจากการวิเคราะห์ตัวบทจะช่วยให้เข้าใจตัวบทมากขึ้นแล้ว ยังช่วยให้สามารถถ่ายทอดหน้าที่การสื่อสารต่าง ๆ ที่พบในตัวบทได้ด้วยการถามคำถามเพื่อให้ทราบรายละเอียดต่าง ๆ จึงเหมาะสำหรับการหาข้อมูลทั้งที่เป็นองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน

บทที่ 3

การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์

ก่อนที่จะลงมือแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ปรากฏในตัวบทคัดสรรนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ 4 เรื่อง ได้แก่ *Alice's Adventure in Wonderland* ของ Lewis Carroll, *Animal Farm* ของ George Orwell, *Watership down* ของ Richard Adams และ *A Dog's Purpose* ของ W. Cameron เพื่อหาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับตัวบทที่คัดสรร ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงคลังข้อมูลภาษา การคัดเลือกหนังสือเพื่อเก็บข้อมูล ขอบเขตของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ใช้เก็บข้อมูล หลักเกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

3.1 คลังข้อมูลภาษา

คลังข้อมูลภาษาคือ ข้อมูลภาษาเขียนหรือภาษาพูดที่จัดเก็บรวบรวมไว้ ปัจจุบันนิยมจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกต่อการเรียกนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ ยิ่งคลังข้อมูลภาษามีขนาดใหญ่ก็จะยิ่งทำให้วิเคราะห์และแปลผลการศึกษาออกมาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น คลังข้อมูลภาษาจำแนกได้หลายประเภท เช่น จำแนกตามลักษณะข้อมูล ได้แก่ คลังข้อมูลภาษาพูด และคลังข้อมูลภาษาเขียน จำแนกตามการเก็บข้อมูลด้วยบท ได้แก่ คลังข้อมูลภาษาของตัวบททั้งหมด และคลังข้อมูลภาษาของตัวบทบางส่วน และจำแนกตามจำนวนภาษา ได้แก่ คลังข้อมูลภาษาเดียว และคลังข้อมูลหลายภาษา เป็นต้น คลังข้อมูลภาษานำมาใช้ประโยชน์เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษา และช่วยในการแปลได้โดยการจัดเก็บข้อมูลของต้นฉบับและบทแปลร่วมกัน เพื่อหาลักษณะเฉพาะของการแปลตัวบทนั้น ๆ หรือเพื่อเป็นกรณีศึกษาต่อไป (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2553, น. 22)

คลังข้อมูลภาษาที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทประเภทนวนิยายที่เกี่ยวกับสัตว์นั้น ผู้วิจัยใช้คลังข้อมูลภาษาเฉพาะทางที่จัดเก็บเฉพาะคำเลียนเสียงธรรมชาติบางส่วนในตัวบทเท่านั้น และเป็นคลังข้อมูลภาษาเทียบบท (parallel corpora) ซึ่งเป็นคลังข้อมูลสองภาษาที่จัดเก็บแบบจับคู่ระหว่างต้นฉบับและบทแปล เพื่อนำมาเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแปล

3.2 การเลือกหนังสือเพื่อเก็บข้อมูล

การเลือกหนังสือเพื่อนำมาจัดเก็บข้อมูลนั้น แบ่งออกเป็น การเลือกหนังสือต้นฉบับ และการเลือกหนังสือแปล หนังสือทั้งสองแบบจัดเป็นข้อมูลปฐมภูมิเนื่องจากเป็นต้นฉบับจากแหล่งข้อมูลแรกที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์และแก้ไขจากที่ใดมาก่อน เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกหนังสือต้นฉบับ คือ เป็นหนังสือประเภทนวนิยายที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติ และมีเนื้อหาบรรยายเกี่ยวกับสัตว์ มีสัตว์เป็นตัวละครหลักหรือตัวละครประกอบที่สำคัญในการดำเนินเรื่อง เพื่อนำมาปรับใช้ในการแปลเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell ซึ่งเป็นนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ หนังสือแต่ละฉบับที่คัดเลือกมามีจุดเด่นและลักษณะการบรรยายที่น่าสนใจ เช่น การบรรยายด้วยสัตว์ที่ไม่ใช่มนุษย์ทั้งหมด และการบรรยายด้วยตัวละครมนุษย์ซึ่งมีสัตว์เป็นตัวประกอบประกอบในเรื่อง สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกหนังสือแปลคือ เป็นหนังสือแปลภาษาไทยฉบับเต็ม โดยในกรณีที่มีการนำตัวบทไปแปลมากกว่า 1 ส่วน จะเลือกส่วนที่มีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ และหนังสือแปลทั้ง 4 เล่มแปลโดยนักแปลคนละคน จึงได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายในการแปล นอกจากนี้ตัวบททั้ง 4 เล่มยังตีพิมพ์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน ทำให้เห็นแนวทางการแปลที่แตกต่างในแต่ละช่วงเวลาและแนวโน้มการแปลที่พัฒนาตามเวลา หนังสือต้นฉบับที่นำมาเป็นตัวอย่างมีทั้งหมด 4 เล่ม เรียงตามลำดับเวลาที่ตีพิมพ์ครั้งแรก ดังต่อไปนี้

1. *Alice's Adventure in Wonderland* ของ Lewis Carroll ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1865 (ใช้ฉบับปี 2016)
2. *Animal Farm* ของ Gorge Orwell ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1945 (ใช้ฉบับปี 1946)
3. *Watership down* ของ Richard Adams ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1972 (ใช้ฉบับปี 1974)
4. *A Dog's Purpose* ของ W. Cameron ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 2010 (ใช้ฉบับปี 2010)

และหนังสือแปลทั้งหมด 4 เล่ม เรียงตามลำดับเวลาที่ตีพิมพ์ครั้งแรก ดังต่อไปนี้

1. *ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป* แปลโดย สุตจิต ภิญญอิง ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2547 (ใช้ฉบับปี 2548)
2. *อลิซในดินแดนพิศวง* แปลโดย จิระนันท์ พิตรปรีชา ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2552 (ใช้ฉบับปี 2552)

3. แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพสัตว์ แปลโดย บัญชา สุวรรณานนท์ ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2555 (ใช้ฉบับปี 2556)
4. หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม แปลโดย โสภณา เชาว์วิวัฒน์กุล ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2559 (ใช้ฉบับ 2559)

3.3 ขอบเขตของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ใช้เก็บข้อมูล

ขอบเขตคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ คือ ศัพท์บัญญัติ (lexical) ที่มีประวัติของคำเป็นคำเลียนแบบ (Imitative) หรือระบุต้นกำเนิดมาจากการเลียนแบบ (Imitative origin) อ้างอิงข้อมูลจาก Merriam-Webster Online Dictionary และคำที่ไม่ใช่ ศัพท์บัญญัติ (non-lexical) เป็นคำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติ หรือมีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ ผู้วิจัยแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติออกเป็น 2 ประเภท โดยอ้างอิงตามบริบท ในนวนิยาย ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างอิงโดยตรง แบ่งออกเป็นศัพท์บัญญัติ เช่น *splash* และคำสร้างใหม่ เช่น *Hjckrrh* และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ เช่น *mutter* ส่วนการระบุว่าคำแปลเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยหรือไม่ นั้น ใช้การอ้างอิงตามพจนานุกรมที่ระบุว่าเป็นคำวิเศษณ์และมีความหมายสื่อถึงเสียง หรือใช้การอ้างอิงจากบริบทและเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น บทความในอินเทอร์เน็ตที่ระบุว่าคำนั้นมีเสียงอ่านเลียนแบบธรรมชาติหรือมีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.4 หลักเกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ

กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากเอกสารงานวิจัยที่ศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในคู่ภาษาอื่น ๆ สามารถนำมาปรับใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงในการศึกษาลักษณะการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ทั้งในส่วนของการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) และการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เนื่องจากในคู่ภาษาอื่นถือว่าคำทั้งสองประเภทเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติเหมือนกันทั้งหมด โดยมีกลวิธีการแปลตามตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติคู่ภาษาต่าง ๆ

	ญี่ปุ่น - ไทย (ณัฐริรา ทับทิม, 2013)	ญี่ปุ่น - สเปน (Inose, 2008)	ญี่ปุ่น - อังกฤษ (Inose, 2008)	ญี่ปุ่น - สวีเดน (Flyxe, 2002)	อังกฤษ-อิตาลี (Pischedda, 2011)	จีน-สเปน (Casas-Tost, 2012)	เปอร์เซีย - อังกฤษ (Azari & Sharififar, 2017)	อังกฤษ-อินโดนีเซีย (Tiwiyanti, 2017)
1. การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ								
1.1 คำที่เทียบเคียงได้ในภาษา ปลายทาง (equivalent) <i>Caw</i> (EN) - <i>กา ๆ</i> (TH),								
1.2 คำยืม (loan word) <i>Beep</i> (EN) – <i>Bip</i> (IT)								
2. การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียง ธรรมชาติ (non-onomatopoeic word)								
2.1 คำชนิดเดิม <i>Squeak</i> (EN) คำกริยา - ร้องเสียง แหลม (TH) คำกริยา								
2.2 คำชนิดอื่น <i>Bowwow</i> (EN) คำนาม - <i>โหย่ง ๆ</i> (TH) คำวิเศษณ์								
2.3 สำนวน (idioms) JP: Saizu wa uso mitai ni <i>pittari</i> dattawa. [“(The clothes) were just my size, seems like a joke”] English: The clothes <u>fit me like a glove</u> . (Inose, 2008, p.111)								

3. การละไม่แปล (omission)								
4. การถอดความ (paraphrase) JP: Myô ni <u>waku-waku</u> shita kimochi (I began to feel strangely shaky, close to tears) SE: En sorts underlig <u>spänd förväntan</u> (A kind of strange tense anticipation)” (Flyxe, 2002, p. 66)								

จากการศึกษาวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในคู่ภาษาต่าง ๆ พบทั้งหมด 4 กลวิธีหลักดังต่อไปนี้

1. การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ
 - 1.1) คำที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง (equivalent)
 - 1.2) คำยืม (loan word)
2. การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) เช่น คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ซึ่งไม่มีความหมายอ้างอิงเสียง
 - 2.1) คำชนิดเดิม
 - 2.2) คำชนิดอื่น
 - 2.3) สำนวน (idioms)
3. การละไม่แปล (omission)
4. การถอดความ (paraphrase) เป็นการแปลที่ใช้คำอธิบายที่ยาวกว่าต้นฉบับ

ดังนั้นกลวิธีการแปลทั้งหมดจึงนำมาเป็นเกณฑ์การตัดสินรูปแบบการแปลที่พบในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อสรุปสำหรับกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในทศวรรษที่ 2560

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อทำการเก็บข้อมูล ได้แก่ ตารางบันทึกผล เพื่อแสดงการเปรียบเทียบระหว่างสองภาษาให้ชัดเจน ถึงกลวิธีการแปลที่เลือกใช้ในตัวอย่งที่ศึกษา จากนั้นจึงบันทึกข้อมูลการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการประมวลผลต่อไป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เตรียมหนังสือต้นฉบับและหนังสือฉบับแปล
2. บันทึกประโยคที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาอังกฤษในหนังสือต้นฉบับ และคำแปลภาษาไทยในหนังสือแปลลงในตาราง ตามการแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติที่จำแนกออกเป็น 2 ประเภท โดยอ้างอิงตามบริบทในนวนิยาย ได้แก่
 - 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง และ
 - 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ ข้อมูลในตารางประกอบไปด้วย ชื่อตอน หมายเลขหน้าที่อ้างถึง และประโยคตัดตอนที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติ ดังตารางด้านล่าง

ตารางที่ 3 ตารางเก็บข้อมูลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words)

คำเลียนเสียงธรรมชาติ 32 คำ						
คำเลียนเสียงธรรมชาติในหนังสือ Alice's adventures in Wonderland						
Chapter 1 Down the Rabbit-Hole บทที่ 1 ในโพรงกระต่าย						
คำที่	หน้า	ต้นฉบับ	หน้า	คำแปล	กลวิธีการแปล	หมายเหตุ
1	11	She felt that she was dozing off, and had just begun to dream that she was walking hand in hand with Dinah, and saying to her very earnestly, 'Now, Dinah, tell me the truth: did you ever eat a bat?' when suddenly, thump! thump! down she came upon a heap of sticks and dry leaves, and the fall was over.	19	อลิซเริ่มสับสนงงแล้วคิดว่า เธอกำลังเดินเคียงคู่ไปกับเจ้าไดนาห์แล้วหันไปถามมันอย่างจริงจังว่า "ไดนาห์...บอกความจริงกับฉันสิว่าเจ้าเคยกินค้างคาวบ้างรึเปล่า?" แล้วทันใดนั้น โครม...โครม...โครม ร่วงเอวลงหล่นกลางกองกิ่งไม้และใบไม้แห้ง การตกโพรงสิ้นสุดลงแล้ว	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงในภาษาไทย (equivalent)

ตารางที่ 4 ตารางเก็บข้อมูลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs)

คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง 58 คำ						
Alice's adventures in Wonderland						
Chapter 2 The Pool of Tears บทที่ 2 แอ้งน้ำตา						
คำที่	หน้า	ต้นฉบับ	หน้า	คำแปล	กลวิธีการแปล	หมายเหตุ
1	18	It was the White Rabbit returning, splendidly dressed, with a pair of white kid gloves in one hand and a large fan in the other: he came trotting along in a great hurry, muttering to himself as he came, 'Oh! the Duchess, the Duchess! Oh! won't she be savage if I've kept her waiting!'	26	เจ้ากระต่ายขาวนั่นเอง มันกลับมามีชุดเครื่องแต่งกายสุดอลังการ มีหูข้างหนึ่งถือถุงมือเด็กสีขาวคู่เล็กๆ อีกข้างถือพัดขนาดใหญ่ มันวิ่งกระหืดกระหอบเข้ามา ปากก็บ่นว่า "โอ้ย...นายหญิง! โอ้ยๆ นายหญิงจะไม่โหม่งเนี่ย...ที่ต้องรอนานขนาดนี้!"	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word)	คำกริยา

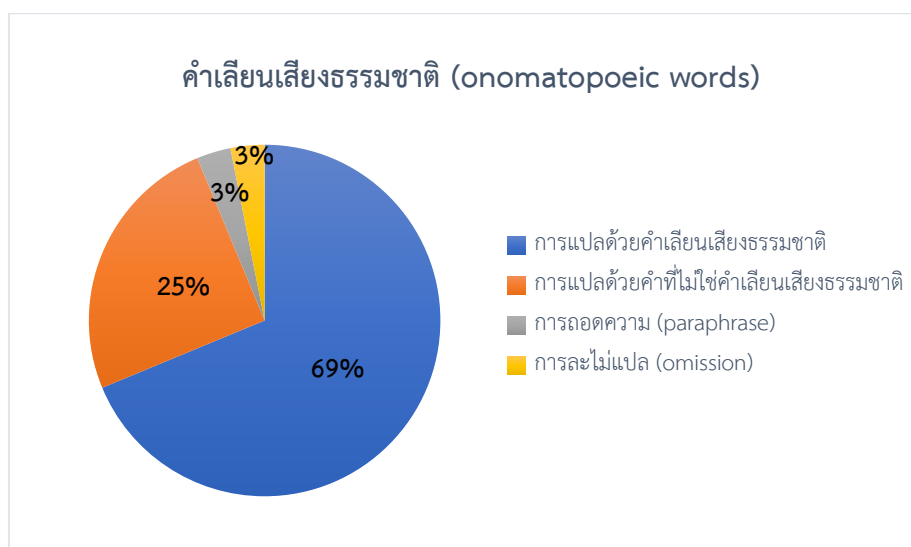
3. วิเคราะห์วิธีการแปลที่พบในตัวอย่างและบันทึกผล สำหรับการเก็บคลังข้อมูลภาษาของคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งสองภาษานั้น ผู้วิจัยคัดเลือกคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องที่จากเนื้อหาเริ่มต้นของหนังสือต้นฉบับจนกว่าจะได้อย่างน้อยจำนวน 30 ตัวอย่าง หรือจนกว่าจะครบทุกหน้า

3.6 ผลการวิจัย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย 2 ส่วน คือ 1) กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ซึ่งเป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง และ 2) กลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ซึ่งเป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ ดังต่อไปนี้

3.6.1 ผลการวิจัยกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words)

ภาพที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่เป็นร้อยละของกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ในกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลการศึกษากลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 ตัวอย่าง พบกลวิธีการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยทั้งหมด 4 กลวิธีหลัก เรียงตามความถี่ในการพบจากมากที่น้อยที่สุดได้แก่ การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ จำนวน 22 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69 การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติจำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25 การถอดความ (paraphrase) จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3 และการละไม่แปล (omission) จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นกลวิธีซึ่งพบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 22 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 ตัวอย่าง โดยพบกลวิธีย่อย 3 กลวิธี ได้แก่

- 1) การแปลด้วยคำที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง (equivalent) พบทั้งหมด 15 ตัวอย่าง
เช่น

- 1.1) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: She felt that she was dozing off, and had just begun to dream that she was walking hand in hand with Dinah, and saying to her very earnestly, 'Now, Dinah, tell me the truth: did you ever eat a bat?' when suddenly, thump! thump! down she came upon a heap of sticks and dry leaves, and the fall was over. (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 11)

TT: อลิซเริ่มสัปหงกแล้วฝันว่า เธอกำลังเดินเกี่ยวก้อยไปกับเจ้าไดนาห์แล้วหันไปถามมันอย่างจริงจังว่า "ไดนาห์...บอกความจริงกับฉันสิว่าเจ้าเคยกินค้างคาวบ้างรีเปล่า?" แล้วทันใดนั้น โครม...โครม...โครม ร่างเธอร่วงหล่นลงกลางกองกิ่งไม้และใบไม้แห้ง การตกโพร่งสิ้นสุดลงแล้ว (อลิซในดินแดนพิศวง, น. 19)

- 1.2) การแปลด้วยคำนาม และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: She had just succeeded in curving it down into a graceful zigzag, and was going to dive in among the leaves, which she found to be nothing but the tops of the trees under which she had been wandering, when a sharp hiss made her draw back in a hurry: a large pigeon had flown into her face, and was beating her violently with its wings. (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 46)

TT: ตัวเองสามารถบิดเลื้อยคอบได้ทุกทิศทางเหมือนงูตัวใหญ่ๆ เธอจึงลองสอดส่ายคอบไปทางนั้นทีทางนี้ที แล้วตั้งท่าจะมุดลงไปในพื้นที่พุ่มเขียวๆ ซึ่งตอนนี้เธอรู้แล้วว่า มันคือยอดไม้ในป่าใหญ่ที่เธอหลงเข้าไปนั่นเอง ทันใดนั้น เสียงเพี้ยวๆ ทำให้เธอตกใจ รีบหดหัวกลับ นกพิราบตัวใหญ่ตัวหนึ่งบินเข้ามา ตวัดปีกตบหน้าเธออย่างสุดแรง (อลิซในดินแดนพิศวง, น. 65)

- 1.3) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) และตามด้วยคำนาม เช่น

ST: But once again the men, with their sticks and their hob-nailed boots, were too strong for them; and suddenly, at a squeal from Snowball, which was the signal for retreat, all the animals turned and fled through the gateway into the yard. (*Animal Farm*, p. 47)

TT: แต่ก็อีกนั่นนะ มนุษย์มีไม้เรียวและรองเท้าหุ้มข้อพื้นติดหมุด ทำให้สัตว์ไม่อาจต้านทานได้ในทันใด เมื่อสโนว์บอลกรีดเสียงร้องเป็นสัญญาณให้ล่าถอย สัตว์ก็พากันหันหลังวิ่งผ่านช่องประตูรั้วเข้าไปสู่ลาน (แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพสัตว์, น.46)

- 1.4) การแปลด้วยกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: Ethan sailed off the end of the dock and made a huge splash, which the ducks complained about to each other, bobbing in the waves. (*A dog's purpose*, p. 97)

TT: อีธานพุ่งตัวออกจากท่าเรือและโดดน้ำตูม ฝูงเป็ดหันไปบ่นกันขรมขณะลอยตัวป่องจากระลอกคลื่นที่เกิดขึ้น (หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม, น. 125)

- 2) คำยืม (loan word) พบทั้งหมด 3 ตัวอย่าง เช่น

ST: 'Ahem!' said the Mouse with an important air, 'are you all ready?' (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 26)

TT: "ฮะแอ้ม!" เจ้าหนูวางท่าฝั่งผาย "พวกท่านพร้อมรึยัง?" (อลิซในดินแดนพิศวง, น. 36)

- 3) การทับศัพท์ (transliteration) เป็นกลวิธีย่อยแบบใหม่นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กำหนด พบทั้งหมด 3 ตัวอย่าง เช่น

ST: The only sound was the 'Zip, zip' of the grasshoppers, the only scent that of the warm thyme. (*Watership down*, p. 359)

TT: เสียงเดียวที่ได้ยินเป็นเสียง "ชิบ ชิบ" ของตึกเตน กลิ่นเดียวที่ลอยมาก็คือกลิ่น
ต้นไธม์อันหอมอบอวน (*ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป*, น. 402)

- 4) การสร้างคำใหม่ เป็นกลวิธีย่อยแบบใหม่นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กำหนด พบทั้งหมด 2
ตัวอย่าง เช่น

ST: These words were followed by a very long silence, broken only by
an occasional exclamation of 'Hickrrrh!' from the Gryphon, and the
constant heavy sobbing of the Mock Turtle. (*Alice's adventures in
Wonderland*, p. 84)

TT: มันเงียบไปอีกนานทีเดียว มีเพียงเสียงอุทาน "ฮิกกรรย์" ของเจ้ากริฟฟอน
สลับกับเสียงสะอื้นฮักๆ ของเจ้าเต่าปลอม (*อลิซในดินแดนพิศวง*, น. 118)

การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) เป็นกลวิธีซึ่ง
พบมากที่สุดเป็นอันดับสอง จำนวน 8 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 ตัวอย่าง โดยพบกลวิธี
ย่อย 2 กลวิธี ได้แก่

- 1) การแปลด้วยคำชนิดเดิม เช่น การใช้คำนามเช่นเดิม

ST: Only Boxer remained on his feet. He fidgeted to and fro, swishing
his long black tail against his sides and occasionally uttering a little
whinny of surprise. (*Animal Farm*, p. 84)

TT: มีบ็อกเซอร์ตัวเดียวที่ยังยืนอยู่ ทำหยุกหยิก ตัวตขนาทางยาวสีดำปัดสีข้าง และ
บางครั้งก็เปล่งเสียงร้องครางอย่างแปลกใจ (*แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพ
สัตว์*, น.86)

- 2) การแปลด้วยคำชนิดอื่น เช่น การเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยา

ST: Sometimes he used his cane to smack the ball down the driveway
and I would joyously tear after it, chewing it a little before dropping it
at his feet for another whack. (*A dog's purpose*, p. 314)

TT: บางครั้งเขาจะใช้ไม้เท้าหวดลูกบอลไปตามถนน และผมก็จะวิ่งไล่มันสุดฝีเท้าอย่างมีความสุข แอบแตะเล็กน้อยก่อนจะคายมันลงแทบเท้าอีธานเพื่อให้เขาตีลูกให้ผมอีก (หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม, น. 413)

การถอดความ (paraphrase) เป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับสุดท้าย จำนวน 1 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 ตัวอย่าง ได้แก่

ST: I sat and barked at it in frustration, my voice a tiny *yip*. (A dog's purpose, p. 61)

TT: ผมยืนตัวขึ้นนั่งและเห่าใส่มันอย่างฉุนเฉียว เสียงเห่าของผมแหลมเล็กและบาดหู (หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม, น. 78-79)

การละไม่แปล (omission) เป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับสุดท้ายเท่ากับการถอดความ จำนวน 1 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 ตัวอย่าง ได้แก่

ST: Then it was gone; and Bigwig's fur was blowing in the *whack* of wind that followed it down the hedges. (Watership down, p. 59)

TT: แล้วมันก็หายไป ขนตามตัวของบิกวิกปลิวหือย ๆ ไปทางแนวรั้วต้นไม้ ตามกระแสนลมที่ตามรถไป (ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป, น. 67)

3.6.2 ผลการวิจัยกลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs)

ภาพที่ 3 แผนภูมิวงกลมแสดงความถี่เป็นร้อยละของกลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ในกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลการศึกษากลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 58 ตัวอย่าง พบกลวิธีการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ทั้งหมด 4 กลวิธีหลัก เรียงตามความถี่ในการพบจากมากที่น้อยที่สุดได้แก่ การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 45 ซึ่งมีความถี่เท่ากันกับการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติจำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 45 ลำดับรองลงมาเป็นการถอดความ (paraphrase) จำนวน 5 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9 และการละไม่แปล (omission) จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 26 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 58 ตัวอย่าง เช่น

- 1) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: The echoes came back in waves, like a pebble rolling round a box, and from the wood across the river came the clattering of wood-pigeons' wings among the branches. (*Watership down*, p. 56)

TT: เสียงสะท้อนก้องกลับไปมาเป็นระลอก ๆ เหมือนก้อนกรวดกลิ้งอยู่ในร่องและจากป่าอีกฟากลำน้ำ มีเสียงนกพิราบกระพือปีกพิบพับกระทบกิ่งไม้

(ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป, น. 64)

- 2) การแปลด้วยกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: The two horses had just lain down when a brood of ducklings, which had lost their mother, filed into the barn, cheeping feebly and wandering from side to side to find some place where they would not be trodden on. (*Animal Farm*, p. 17)

TT: ม้าทั้งสองตัวเพิ่งจะนั่งลงเมื่อลูกเป็ดฝูงหนึ่งที่เพิ่งเสียแม่ไปเดินเรียงหนึ่งเข้ามาในโรงนา พร้อมส่งเสียงก๊ิบๆแผ่วเบา และเร่ไปทางโน้นที่ทางนี้ที่เพื่อหาทำเลสักแห่งที่จะไม่โดนเหยียบ (*แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพสัตว์*, น. 11)

- 3) การแปลด้วยคำนาม และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) เช่น

ST: So she sat on, with closed eyes, and half believed herself in Wonderland, though she knew she had but to open them again, and all would change to dull reality – the grass would be only rustling in the wind, and the pool rippling to the waving of the reeds – the rattling teacups would change to tinkling sheep-bells, and the Queen's shrill cries to the voice of the shepherd boy – and the sneeze of the baby, the shriek of the Gryphon, and all the other queer noises, would change (she knew) to the confused clamour of the busy farm-yard – while the lowing of the cattle in the distance would take the place of the Mock Turtle's heavy sobs.

(*Alice's adventures in Wonderland*, p. 114)

TT: เธอยืนกายนั่งทั้งที่ยังหลับตา ปล่อยให้ให้กลิ้งเข้าไปในแดนมหัศจรรย์ แม้จะรู้ว่า แค่มืดตาขึ้นก็จะได้กลับคืนสู่โลกแห่งความจริงอันไร้รสชาติ - พงหญ้าไหวก็เพราะแรงลม น้ำกระเพื่อมเป็นระลอกเพราะต้นกกไหวเอน - เสียงกระทบของถ้วยชาจะเป็นเพียงเสียงกรู้งกริ้งของกระดิ่งผูกคอเกาะ และเสียงแหลมปรี๊ดของพระราชินีจะกลายเป็นเสียงกู่ร้องของเด็กเลี้ยงแกะ - เสียงจามของทารกน้อย เสียงร้องของตัวกริฟฟอนและสรรพสำเนียงพิลึกกึกกือทั้งหลายก็จะกลายเป็น (อย่างที่เธอรู้อยู่แล้ว) เสียงสับสนอลห่ม่านในไร่ปศุสัตว์ -- เสียงร้องมอๆ แะๆ ที่แว่วมาไกลๆ จะดังขึ้นแทนที่เสียงสะอื้นคร่ำครวญของเจ้าเต่าปาลอม (*อลิซในดินแดนพิศวง*, น. 165)

- 4) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับการถอดความ (paraphrase) เช่น

ST: One of the jurors had a pencil that squeaked. (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 100)

TT: ลูกขุนรายหนึ่งกดดินสอกับกระดานจนส่งเสียงเอี้ยดๆ ขวนเสียวฟัน (*อลิซในดินแดนพิศวง*, น. 143)

การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) เป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับหนึ่งเช่นเดียวกับกลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ จำนวน 26 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 58 ตัวอย่าง เช่น

การแปลด้วยการใช้คำกริยาเช่นเดิม

ST: It was the White Rabbit returning, splendidly dressed, with a pair of white kid gloves in one hand and a large fan in the other: he came trotting along in a great hurry, muttering to himself as he came, 'Oh! the Duchess, the Duchess! Oh! won't she be savage if I've kept her waiting!' (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 18)

TT: เจ้ากระต่ายขาวนั่นเอง มันกลับมาในชุดเครื่องแต่งกายสุดอลังการ มือข้างหนึ่งถือถุงมือเด็กสีขาวคู่เล็กๆ อีกข้างถือพัดขนาดใหญ่ มันวังกระหืดกระหอบเข้ามา ปาก

ก็บ่นว่า "โอ้ย...นายหญิง! โอ้ยๆ นายหญิงจะโมโหมี๊เนี่ย...ที่ต้องรอนานขนาดนี้!"
(อลิซในดินแดนพิศวง, น. 26)

การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase) เป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับรองลงมา จำนวน 5 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 58 ตัวอย่าง เช่น

ST: For some minutes it puffed away without speaking, but at last it unfolded its arms, took the hookah out of its mouth again, and said, 'So you think you're changed, do you?' (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 26)

TT: แต่เจ้าหนูน้อยก็นั่งสูบบุหรี่วันเจี๊ยบๆ ต่ไปอีกพักใหญ่ จนในที่สุดมันก็เลิกกอดอก ดึงกล่องยาเส้นออกจากปาก แล้วเอ่ยว่า "เธอคิดว่าตัวเองเปลี่ยนไปไหม?"
(อลิซในดินแดนพิศวง, น. 37)

การละไม่แปล (omission) เป็นกลวิธีซึ่งพบเป็นอันดับสุดท้าย จำนวน 1 ตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 32 ตัวอย่าง ได้แก่

ST: She is such a dear quiet thing,' Alice went on, half to herself, as she swam lazily about in the pool, 'and she sits purring so nicely by the fire, licking her paws and washing her face – and she is such a nice soft thing to nurse – and she's such a capital one for catching mice – oh, I beg your pardon!' cried Alice again, for this time the Mouse was bristling all over, and she felt certain it must be really offended. (*Alice's adventures in Wonderland*, p. 22)

TT: ไตนาห์สงบเสงี่ยมน่ารักมากจ้ะ" อลิซพูดเหมือนคุยกับตัวเองระหว่างที่พัวว่ายน้ำไปเรื่อยๆ ในบ่อน้ำตาของตัวเอง "มันชอบนอนเล่นใกล้กองไฟ เลียอุ้งมือเสริมสวยให้ตัวเองไปด้วย ขนมันนุ่มนวลมากๆเลย - จับหนูก็เก่งด้วย ... อ้าว อึ้งตาย... เผลอพูดอีกแล้ว!" อลิซอุทาน คราวนี้เจ้าหนูน้อยขนพองดั่งขนไปทั้งตัว จนเธอเชื่อมั่นว่ามันโกรธจริงๆ (อลิซในดินแดนพิศวง, น. 31)

3.7 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลเป็นภาษาไทย 4 เรื่อง ได้แก่ *Alice's adventures in Wonderland*, *Animal farm*, *Watership down*, และ *A dog's purpose* พบกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) และคำแสดงอาการ-ส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่ การแปลด้วยคำเลียนเสียง-ธรรมชาติ การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) การถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล (omission) ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ในผลการวิจัยของทั้งสองส่วน ไม่พบการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) แบบใช้สำนวน (idioms) ซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งที่น่ามาจากกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในคู่ภาษาอื่น อาจเพราะไม่มีสำนวนในภาษาไทยที่ให้ความหมายเทียบเคียงหรือทดแทนคำเลียนเสียงธรรมชาติในต้นฉบับได้

กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ พบทั้งหมด 22 ตัวอย่าง จาก 32 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69 เป็นกลวิธีที่นำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากหลายปัจจัย เช่น ความหลากหลายและจำนวนของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยที่ให้ความหมายเทียบเคียงกับคำเลียนเสียงธรรมชาติในต้นฉบับ นอกจากนี้ยังพบกลวิธีย่อยเพิ่มเติมจากเกณฑ์ที่ใช้ ได้แก่ การทับศัพท์ และการสร้างคำใหม่ ทำให้เกิดเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติใหม่ในภาษาไทย โดยจากการศึกษาพบว่ากลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติเหมาะสมกับการแปลในหลายคู่ภาษา เพื่อรักษาความหมายและองค์ประกอบด้านเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติไว้ให้เทียบเคียงกับต้นฉบับมากที่สุด กลวิธีนี้มักพบการแปลโดยใช้การซ้ำคำบ่งบอกถึงการเกิดขึ้นหลายครั้ง และแปลร่วมกับคำกริยาหรือคำนาม เนื่องจากคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยเป็นคำวิเศษณ์ แต่คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำกริยาและคำนาม ดังนั้นในภาษาไทยจึงต้องใส่คำกริยาหรือคำนามเพื่อให้ประโยคสมบูรณ์เหมือนกับต้นฉบับ

กลวิธีที่พบถูกลองมา ได้แก่ การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) พบทั้งหมด 8 ตัวอย่าง จาก 32 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแปลด้วยกลวิธีนี้ คือ การเน้นการแสดงอาการส่งเสียงในรูปของคำกริยา หรือต้องการบ่งบอก

ลักษณะของการส่งเสียงด้วยคำนามและคำวิเศษณ์ เพื่อทดแทนองค์ประกอบการเลียนเสียงธรรมชาติที่หาคำเทียบเคียงในภาษาไทยไม่ได้ สำหรับการถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล (omission) พบในสัดส่วนที่เท่ากัน กลวิธีละ 1 ตัวอย่าง จาก 32 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3 ถือเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าสองกลวิธีแรกหลายเท่า เนื่องจากการถอดความทำให้ประโยคมีความยาวมากกว่าต้นฉบับดังนั้นจึงไม่เป็นที่นิยมมากนัก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักแปลต้องการทดแทนองค์ประกอบทางเสียงที่หายไปเพราะไม่สามารถหาคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางมาใช้ได้ และนักแปลส่วนใหญ่มักหลีกเลี่ยงการละไม่แปลเพราะทำให้องค์ประกอบทางเสียงในต้นฉบับหายไป

กลวิธีการแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติและ การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) ซึ่งพบเป็นจำนวนเท่ากัน คือ กลวิธีละ 26 ตัวอย่าง จาก 58 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 45 เนื่องด้วยคำแสดงอาการส่งเสียงเป็นศัพท์บัญญัติที่มีคำนิยามชัดเจน จึงหาคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางหรือคำกริยาอื่น ๆ ที่มีความหมายใกล้เคียงได้ ทั้งนี้การเลือกกลวิธีการแปลขึ้นอยู่กับผู้แปล ว่าต้องการรักษาองค์ประกอบทางเสียงไว้เช่นต้นฉบับ หรือต้องการรักษาเพียงคำกริยาที่เป็นส่วนแสดงอาการเท่านั้น กลวิธีที่พบถ้อยรองลงมา ได้แก่ การถอดความ (paraphrase) พบทั้งหมด 5 ตัวอย่าง จาก 58 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9 และกลวิธีที่พบน้อยที่สุดได้แก่ การละไม่แปล (omission) พบทั้งหมด 1 ตัวอย่าง จาก 58 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2 สาเหตุที่วิธีนี้ไม่เป็นที่นิยมเนื่องจาก ส่วนใหญ่นักแปลสามารถหาคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงหรือคำกริยาแสดงอาการส่งเสียงที่ให้ความหมายใกล้เคียงในภาษาปลายทางได้ โดยไม่ต้องแปลแบบอธิบายความให้ยาวเกินต้นฉบับหรือตัดองค์ประกอบส่วนนั้นไปจากต้นฉบับ

จากผลการศึกษาทั้งสองส่วนพบว่าควรแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) และคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ด้วยกลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นอันดับแรก เพื่อรักษาองค์ประกอบด้านเสียงซึ่งเป็นส่วนของการแสดง (showing) ตามบริบทในนวนิยาย จากนั้นจึงใช้กลวิธีการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) เมื่อหาคำนั้นในบริบทมีองค์ประกอบทางการพูด (saying) มากกว่าการแสดง (showing) หรือหาคำเลียนเสียงธรรมชาติเทียบเคียงในภาษาไทยไม่ได้ และถ้าผู้แปลยังต้องการคงความยาวของประโยคไว้ให้ใกล้เคียงต้นฉบับ ควรหลีกเลี่ยงการถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล เนื่องจากการเป็นผลมาจากต้นฉบับแต่อาจนำมาใช้ได้เมื่อเอื้อต่อบริบท

บทที่ 4

การวิเคราะห์ตัวบท ปัญหาการแปลและการวางแผนการแปล

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ตัวบท ปัญหาที่พบในการวิจัย และการวางแผนการแปล โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับตามแนวทางของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) ทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบทและภายในตัวบท ประกอบกับการสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับนวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene) และการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวดิสโทเปียที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) จากนั้นจึงวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่พบในการแปลโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเลียนเสียงธรรมชาติ แนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) การแปลตัวบทตามหลักการเรื่อง Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) และการใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียงสุดท้ายจึงวางแผนการแปลเพื่อดำเนินการแปลในขั้นตอนต่อไป

4.1 การวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)

การวิเคราะห์ตัวบทประกอบไปด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายในตามลำดับ โดยสืบค้นข้อมูลจากแหล่งความรู้ภายนอกต้นฉบับเพื่อทำความเข้าใจภาพรวมก่อนจะนำไปวิเคราะห์ร่วมกับองค์ประกอบภายในที่ได้จากการอ่านตัวบทต้นฉบับ

4.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอก

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงองค์ประกอบภายนอกตัวบท 8 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร เจตนาผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา โอกาสพิเศษในการสื่อสาร และหน้าที่ของตัวบท มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (Sender)

ผู้ส่งสาร หรือผู้ประพันธ์นวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* เป็นนักเขียนชาวอเมริกันชื่อ นิก แม็กโดเนลล์ (Nick McDonell) เกิดเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1984 ที่แมนฮัตตัน นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และเติบโตมาจากครอบครัวที่ทำงานด้านวารสาร มารดาทำอาชีพนักเขียน ส่วนบิดาทำอาชีพบรรณารักษ์นิเทศศาสตร์ แม็กโดเนลล์สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาวรรณคดีจากวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และสาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจาก

วิทยาลัยเซนต์แอนโทนี มหาวิทยาลัยอ็อกฟอร์ด เขาชื่นชอบการเขียนเกี่ยวกับปัญหาสังคม การเมือง และการทหาร ผลงานของแม็กโดเนลล์เป็นงานเขียนประเภทนวนิยาย ทฤษฎีทางการเมือง และข่าวนวนิยายเรื่องแรกของแม็กโดเนลล์คือ *Twelve* มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น และเป็นนวนิยายที่ประสบความสำเร็จได้รับการตีพิมพ์ทั่วโลกและนำไปแปลทั้งหมด 22 ภาษา อีกทั้งยังนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์และฉายครั้งแรกที่เทศกาลภาพยนตร์ซันแดนซ์ ค.ศ. 2010 ซึ่งเป็นเทศกาลภาพยนตร์นอกกระแสที่ใหญ่ที่สุดของประเทศสหรัฐอเมริกา ในส่วนของงานด้านวิชาการและทฤษฎีทางการเมือง แม็กโดเนลล์เขียนหนังสือเกี่ยวกับชนเผ่าเร่ร่อน (Nomadism) ชื่อ *The Civilization of Perpetual Movement: Nomads in the Modern World* ตีพิมพ์โดย Hurst & Co. และจัดจำหน่ายโดย The Oxford University Press. เมื่อ ค.ศ. 2016 และเขียนหนังสือเกี่ยวกับสงครามด้านการทหารโดยเฉพาะทหารสังกัดเหล่านาวิกโยธินของสหรัฐฯ ที่ออกปฏิบัติภารกิจพิเศษในพื้นที่ต่าง ๆ ส่วนเรื่อง *The Bodies in Person: An Account of Civilian Casualties in American Wars* ตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 2018 นอกจากนี้ ยังเขียนรายงานข่าวให้เว็บไซต์ต่าง ๆ อย่าง The London Review of Books, TIME และ Huffington Post และเขียน บทวิจารณ์หนังสือให้ the London Review of Books, Time, TheNewYorker.com และ Harper's อาจกล่าวได้ว่าหนังสือที่เขาเขียนมักสะท้อนความเป็นจริงในสังคมซึ่งรวมไปถึงนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ที่กล่าวถึงประชาธิปไตยและอำนาจนิยม ทั้งนี้แม็กโดเนลล์เป็นผู้ร่วมก่อตั้ง The Zomia Center for the Study of Non-State Spaces ซึ่งสนับสนุนโครงการ ด้านวิชาการ และด้านมนุษยธรรมทั่วโลก

2. เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

เจตนาผู้ส่งสารของนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* คือการใช้ตัวละครสัตว์เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความบันเทิง และสะท้อนบริบททางการเมืองเพื่อตั้งคำถามกับอำนาจของมนุษย์

3. ผู้รับสาร (Audience)

ผู้รับสารแบ่งออกเป็นผู้รับสารในภาษาต้นทางและผู้รับสารในภาษาปลายทาง ผู้รับสารในภาษาต้นทางคือนักอ่านที่สนใจทั่วโลก ทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะชาวอเมริกันเนื่องจากตีพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนผู้รับสารของงานแปลคือ นักอ่านชาวไทยที่สนใจ ทุกเพศ ทุกวัย เหมาะกับทั้งผู้ใหญ่และเยาวชน

4. สื่อ (Medium)

สื่อของนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* มีลักษณะเป็นลายลักษณ์อักษร ภาษาอังกฤษ เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 2021 ทั้งหมด 3 รูปแบบ ได้แก่ หนังสือปกแข็งและปกอ่อนจำนวน 208 หน้า พร้อมภาพประกอบที่วาดโดย สตีเวน แท็บบัตต์ (Steven Tabbutt) จัดทำโดยสำนักพิมพ์ Henry Holt and Co. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่จัดจำหน่ายผ่านร้าน Kindle eBook จำนวน 184 หน้า (อ้างอิงจากฉบับตีพิมพ์) สำหรับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จาก Kindle eBook ที่ผู้วิจัยใช้ศึกษามีทั้งหมด 195 หน้า พร้อมภาพประกอบเช่นเดียวกัน จัดทำโดยสำนักพิมพ์ Henry Holt and Co. และหนังสือเสียงความยาว 3 ชั่วโมง 17 นาที อ่านโดยผู้แตง นิก แม็กโดนัลด์ เป็นภาษาอังกฤษ จัดทำโดยสำนักพิมพ์ Macmillan Audio และจัดจำหน่ายผ่าน Audible ของ Amazon

5. สถานที่ (Place of communication)

สำนักพิมพ์ Henry Holt and Company เป็นผู้เผยแพร่นวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* โดยสำนักพิมพ์นี้ตั้งอยู่ที่นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นสำนักพิมพ์ที่ก่อตั้งมานานมากกว่า 150 ปี โดยปัจจุบันตีพิมพ์นิยายอเมริกันและต่างประเทศ ภาษาที่ใช้ในนิยายเป็นภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน

6. เวลา (Time of communication)

นวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 2021 ดังนั้นจึงใช้ภาษาปัจจุบัน เนื่องจากเป็นหนังสือที่ไม่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวกับยุคสมัยใดเป็นพิเศษ จึงสามารถแปลเป็นภาษาไทยปัจจุบันได้

7. โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of communication)

นวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ไม่ได้เขียนเนื่องในโอกาสพิเศษใด ดังนั้นจึงมีหน้าที่การสื่อสารเพื่อความบันเทิงและให้ความรู้พื้นฐานด้านการเมือง และผู้แปลสามารถแปลตามจุดประสงค์ของผู้แต่งได้ตามต้นฉบับ

8. หน้าที่ของตัวบท (Text function)

นวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* จัดเป็นตัวบทประเภทจินตนาสาร (Expressive Text) หน้าที่ของตัวบทคือการให้ความบันเทิง ความรู้ด้านโครงสร้างของการเมืองทั่วไปแก่ผู้อ่าน และตั้งคำถามเกี่ยวกับอำนาจของมนุษย์ ดังนั้นผู้แปลจึงควรรักษาหน้าที่ของตัวบทนี้ไว้ในฉบับแปล เพื่อรักษาจุดประสงค์ของผู้เขียนไว้ให้เป็นไปตามต้นฉบับ

4.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายใน

องค์ประกอบภายในสามารถวิเคราะห์ได้จากเนื้อหาภายในตัวบทที่แต่งขึ้น โดยเปรียบเทียบและเชื่อมโยงกับการคาดการณ์ข้อมูลองค์ประกอบภายนอก มีทั้งหมด 8 ประการ ได้แก่ หัวข้อของตัวบท เนื้อหา เนื้อหาที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างของตัวบท อวัจนภาษา ศัพท์ โครงสร้างประโยค และลักษณะเหนือหน่วยเสียง

1. หัวข้อของตัวบท (Subject matter)

นวนิยายเรื่องนี้มีชื่อว่า *The Council of Animals* หรือหากแปลตรงตัวคือ สภาแห่งสรรพสัตว์ ดังนั้นจึงคาดการณ์ได้ว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การประชุม การลงมติ และสัตว์ สภาแห่งสรรพสัตว์จัดตั้งขึ้นเพื่อประชุมหารือในวาระสำคัญต่าง ๆ เพื่อลงมติหาข้อสรุป ดังนั้นผู้แปลจึงควรมีความรู้พื้นฐานด้านการเมือง โดยเฉพาะการประชุมสภาเพื่อทราบขนบในการบรรยาย และถ่ายทอดให้ได้ตรงตามต้นฉบับมากที่สุด อีกทั้งควรมีความรู้เรื่องสัตว์ชนิดต่าง ๆ เพื่อเข้าใจลักษณะท่าทางและการแสดงออกภายในตัวบทเพื่อถ่ายทอดออกมาให้เป็นธรรมชาติเหมือนต้นฉบับ

2. เนื้อหา (Content)

The Council of Animals เป็นนวนิยายที่บรรยายโดยสัตว์พันธุ์ผสมระหว่างโกด้า (Goda) สัตว์ในตำนานและสุนัข ผู้ซึ่งอ่านบันทึกเหตุการณ์จุดเริ่มต้นของ *The Zoo* ส่วนสัตว์มนุษย์ เขียนโดยเอ็ดการ์ (Edgar) มนุษย์ผู้สามารถพูดและเข้าใจภาษาสัตว์ได้ โดยสัตว์พันธุ์ผสมตัวนี้ใส่ความรู้และความคิดเห็นส่วนตัวเข้าไปในระหว่างการบรรยายด้วย บันทึกเหตุการณ์เริ่มจากช่วงเวลาหลังจากเกิดภัยพิบัติที่เรียกว่า *The Calamity* หรือหายนะที่ทำให้มนุษย์เกือบทั้งโลกตายและสูญหายไปและสิ่งมีชีวิตบางชนิดเกิดการกลายพันธุ์ เช่น มอสส์ และแมลง เป็นต้น ภัยพิบัติดังกล่าวเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงเป็นเหมือนมนุษยสมัย (Anthropocene) เมื่อมนุษย์กลายเป็นประชากรที่มีจำนวนน้อยที่สุดในโลก สัตว์บางชนิดจึงตั้งตนขึ้นมาปกครองเป็นใหญ่แทนมนุษย์ สัตว์เหล่านั้นได้แก่ ลิงบาบูน หมี แมว สุนัข ม้า อีเกา และสัตว์ในตำนาน ซึ่งตัวแทนของสัตว์ชนิดสุดท้ายคือโกด้า

สัตว์ทั้ง 7 ชนิดส่งตัวแทนสมาชิกสภาไปที่เข้าร่วมประชุมเพื่อลงมติดัดสินชะตาชีวิตของมนุษย์กลุ่มสุดท้ายที่เหลือรอดจากหายนะและหลบซ่อนตัวอยู่ ทว่าตัวแทนสภาทั้ง 7 ชนิดนั้นไม่ถือว่าเป็นตัวแทนของประชากรสัตว์ทั้งโลกแต่ยังมีสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาด้วย เช่น แมลงสาบและหนู แต่กระนั้นสัตว์บางชนิดที่อยู่นอกวงเหล่านี้นี้ก็มีส่วนเกี่ยวข้องใน

การชักนำการตัดสินใจ และปฏิบัติการต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้นภายนอกอาจดูเหมือนเป็นการลงมติแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการทำตามความเห็นส่วนใหญ่ แต่กระนั้นก็มีการเล่นนอกกติกาอยู่ แสดงให้เห็นถึงโลกจำลองระบบการเมืองขนาดย่อมที่เกิดภายในสัตว์ สุดท้ายมติดอกมามาให้ฆ่าและกินมนุษย์ให้สูญพันธุ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภัยพิบัติเช่นนี้ขึ้นอีกในอนาคต ทว่าแมว สุนัข และหมีกลับไม่ยอมจำนนต่อเสียงข้างมากจึงได้หาทางไปเตือนมนุษย์ ปรากฏว่ามีเด็กผู้ชายคนหนึ่งสามารถพูดภาษา grak ภาษาที่สัตว์ส่วนใหญ่ใช้สื่อสารกัน ซึ่งเด็กคนนั้นก็ชื่อเอ็ดการ์ผู้ซึ่งเขียนบันทึกขึ้นมา แมวซึ่งเป็นตัวการชักชวนให้หมิและสุนัขมาช่วยมนุษย์จึงวางแผนพาเอ็ดการ์ไปเจรจาเสนอข้อแลกเปลี่ยนกับสัตว์ชนิดอื่น ทำให้สัตว์เหล่านั้นปล่อยให้มนุษย์มีชีวิตอยู่รอดต่อไปได้ แต่ต้องอาศัยอยู่ในกรงที่เป็นเหมือนสวนสัตว์มนุษย์ให้เหล่าสัตว์อื่นแะมาดูแล และต้องอยู่ภายใต้การปกครองของสัตว์ชนิดอื่น ๆ ในท้ายบันทึกไม่ได้ลงรายละเอียดว่าข้อเจรจาของเอ็ดการ์มีเพียงแค่นี้ซึ่งมนุษย์อยู่ใน The Zoo เท่านั้น หรือมีรายละเอียดอื่นเพิ่มเติม เนื่องจากเอ็ดการ์เสียชีวิตก่อนที่จะได้เขียนรายละเอียดข้อตกลงนั้นพอดี แต่ในช่วงเวลาปัจจุบันหลังจากเอ็ดการ์จากไปแล้วปรากฏว่าเหล่าสัตว์กำลังจัดตั้งสภาเพื่อประมุขลงมติล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้ประวัติจะซำรอยหรือไม่ก็มิอาจรู้ได้

เนื้อหาของนวนิยายเป็นแนวดิสโทเปีย (Dystopia) ในมนุษยสมัย (Anthropocene) กล่าวคือเนื้อหาเป็นเรื่องของอนาคตอันมืดมนไร้ซึ่งความหวังซึ่งอ้างอิงจากปัญหาที่พบเจอได้ในปัจจุบัน (Mascarell, 2020, p. 16) การบรรยายแบบดิสโทเปียในนวนิยายประกอบไปด้วยตัวบทที่มีความบาดหมาง และมีการใช้ภาษาที่บ่งบอกให้เห็นถึงความขัดแย้ง (Dijk, 2012, p. 13) ใน *The Council of Animals* ความขัดแย้งหลักเกิดจากตัวละครสัตว์แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายที่ลงคะแนนให้ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ และฝ่ายที่ลงคะแนนเสียงไว้ชีวิตมนุษย์ เมื่อเสียงส่วนใหญ่ออกมาว่าให้ฆ่ามนุษย์ ฝ่ายตรงข้ามจึงทำทุกวิถีทางเพื่อยับยั้งเหตุการณ์ที่คิดว่ายุติธรรมนั้น ปัญหาทั้งหมดเกิดมาจากมนุษย์ที่เคยกดขี่สัตว์บางประเภท และจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ทำให้เกิดภัยพิบัติทำให้เกิดมนุษยสมัย นวนิยายแนวดิสโทเปียหรือแนวเหตุการณ์หลังวันสิ้นโลก (post-apocalyptic) มักจะกล่าวถึงมนุษยสมัยซึ่งเป็นยุคที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติอันเนื่องมาจากฝีมือมนุษย์ที่อาศัยอยู่บนโลก ซึ่งมนุษย์เป็นตัวการสำคัญในการเปลี่ยนแปลงเทียบเท่ากับภัยธรรมชาติต่าง ๆ อย่างภูเขาไฟระเบิด อุทกภัยขนาดใหญ่ และแผ่นดินไหว เป็นต้น (Savi, 2017, p. 945) ในเรื่องนี้มนุษย์ทำให้เกิด The Calamity หรือเหตุการณ์หมอกพิษทั่วพื้นที่ ทำให้มนุษย์ล้มตายและสูญหายเป็นจำนวนมากและสัดส่วนประชากรเกิดการเปลี่ยนแปลง ทว่าสัตว์และพืชบางชนิดยังคงอยู่ ดังนั้นสัตว์สัตว์ที่

เคยถูกกดขี่มาก่อนเกิดภัยพิบัติจึงได้โอกาสขึ้นเป็นใหญ่ และต้องการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ไม่ให้กลับมาตั้งตัวเป็นใหญ่ได้อีกครั้ง

The Council of Animals จัดเป็นนวนิยายดิสโทเปียเชิงวิพากษ์ (critical dystopia) เป็นนิยายดิสโทเปียที่มีโลกอุดมคติที่อารยธรรมเฟื่องฟูแบบยูโทเปียแฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง กล่าวคือในตอนแรกสังคมอาจดูคล้ายกับสังคมแบบอุดมคติของยูโทเปียแต่แท้จริงแล้วเป็นแค่เปลือกนอก (Dijk, 2012, p. 12) เหตุที่ต้องมีเนื้อหาแนวยูโทเปียสอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องหลักของนวนิยายแนวดิสโทเปียนี้ เป็นเพราะต้องการหล่อพื้นที่ให้นักอ่านมีความหวังหลีกเลี่ยงความจริงอันดำมืดในอนาคต นวนิยายบางเรื่องอาจเขียนตอนจบแบบปลายเปิดที่คลุมเครือ หรือเหลือความหวังบางอย่างให้ตัวเอกในเรื่องไม่ให้สิ้นหวังและเจ็บปวดจนเกินไป เพื่อให้มีแรงขับเคลื่อนในการต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรค (Baccolini, 2004, p. 520-521) ความหวังในนวนิยายเรื่องนี้คือการที่แมวรู้ว่ามนุษย์ที่พูดภาษา grak ได้ จึงต้องการช่วยเตือนให้มนุษย์อยู่รอดปลอดภัย และเฝ้าการที่พูดและเข้าใจภาษาสัตว์ก็มีความหวังว่าเผ่าพันธุ์ตัวเองจะอยู่รอดต่อไป เนื่องจากยังมีสัตว์บางชนิดที่ไม่ได้ต้องการทำร้ายมนุษย์ชาติอยู่ แต่ในตอนท้ายของบันทึกเหตุการณ์การประชุมสภากำลังจะกลับมาซ้ำรอยอีกครั้ง ดังนั้นจึงไม่ทราบว่าจะยังอยู่รอดต่อไปหรือไม่จึงเป็นการจบแบบปลายเปิด การบรรยายทั้งหมดเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) เหมือนในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) เนื่องจากผู้ดำเนินเรื่องคือสัตว์พันธุ์สมโกต้า-หมา

3. เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)

นวนิยายเรื่องนี้เป็นหนังสือสำหรับทุกเพศ ทุกวัย เนื้อหาจึงไม่ซับซ้อนมากนัก ในส่วนของความรู้เรื่องสัตว์ประเภทต่าง ๆ อาจต้องอาศัยการสืบค้นว่าชื่อสัตว์ที่กล่าวในเนื้อเรื่องมีลักษณะอย่างไร ความรู้เกี่ยวกับสัตว์บางอย่างมีอธิบายแทรกอยู่ในเนื้อหาแล้ว เช่น บทที่ 2 มีเนื้อหาอธิบายภูมิหลังเกี่ยวกับสัตว์ ส่วนปัจจัยด้านวัฒนธรรมนั้นอาจมีคำเฉพาะบางอย่างที่คนต่างวัฒนธรรมต้องสืบค้น หรือมีคำเฉพาะบางอย่างที่เยาวชนอ่านแล้วอาจไม่เข้าใจ หรืออาจต้องให้ผู้ใหญ่อธิบายให้ฟัง ศัพท์บางคำแสดงวัฒนธรรมต้นทาง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของอเมริกาเนื่องจากผู้แต่งเป็นชาวอเมริกัน เช่น Woof Point ซึ่งเป็นการเล่นคำของสถานที่จริงอย่าง Wolf Point เมืองปศุสัตว์ในประเทศสหรัฐอเมริกา และยังมีการกล่าวถึงทำนองเพลงที่มีอยู่จริงอย่างเพลง Take me out to the ball game และ Auld Lang Syne ซึ่งเป็นเพลงภาษาอังกฤษทั้งสองเพลง และคำศัพท์เกี่ยวกับดนตรี เช่น basso profundo อย่างไรก็ตามคำศัพท์ดังกล่าวไม่ได้สร้างปัญหาในการแปล เนื่องจากมีความเป็นสากลในระดับที่ผู้รับสารในภาษาปลายทางเข้าใจได้หรืออาจค้นคว้าและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย นอกจาก

เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจในภาษาอังกฤษแล้ว ภายในตัวบทยังมีภาษาฝรั่งเศส ซึ่งปรากฏในบทพูดของสัตว์เป็นคำสั้น ๆ อย่าง n'est-ce pas และเขียนขึ้นเป็นเนื้อเพลงที่ร้องโดยสัตว์ ผู้ประพันธ์ตั้งใจให้บทพูดและเนื้อเพลงนั้นเป็นภาษา grak ดังนั้นถ้าต้องการแปลเนื้อหาดังกล่าวเป็นภาษาไทย ผู้แปลต้องมีความรู้ภาษาฝรั่งเศสด้วย

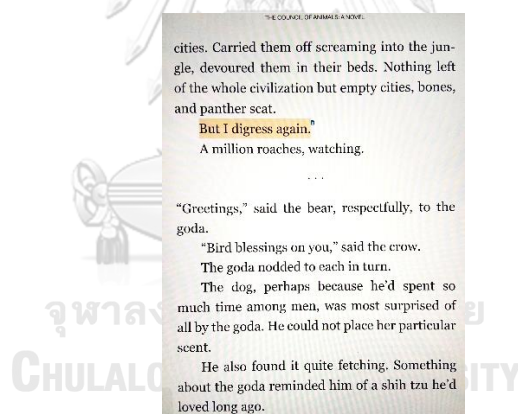
4. โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

นวนิยายเรื่องนี้แบ่งเป็นบทย่อยทั้งหมด 31 บท และบทส่งท้าย 1 บท แต่เมื่อผู้บรรยายเหตุการณ์ในนวนิยายต้องการแทรกคำอธิบายหรือกล่าวถึงเหตุการณ์ในอีกสถานที่หนึ่งที่ไม่ต่อเนื่องกับบทก่อนหน้ามักมีประโยคเกริ่นในย่อหน้าแรกของตัวบท เช่น ในบทที่ 2 เป็นการแทรกความรู้เกี่ยวกับสัตว์จึงเริ่มด้วยการเกริ่นเพื่อบอกภูมิหลังโดยเขียนว่า ‘Some background.’ (McDonell, 2021, p. 11) และขึ้นเนื้อหาในย่อหน้าใหม่ นอกจากนี้ยังมีภาพประกอบช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในบางบทรวมทั้งสิ้น 14 ภาพ

ในเรื่อง *The Council of Animals* เป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ซึ่งเป็นกลวิธีการเล่าเรื่องที่ยึดหลักมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Karwacka, 2016 p. 359 and You, 2020, p. 187) กล่าวคือมนุษย์ประยุกต์ใช้ความรู้สึกและลักษณะอุปนิสัยของสัตว์ของตนเองในการบรรยายลักษณะท่าทางของสัตว์ และสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ (วศินรัฐ นวลศิริ, 2563, น. 330) การบรรยายในเรื่องเป็นแบบสัตว์ตามสภาพแวดล้อมจริง และสัตว์เล่าความคิดความรู้สึกจากมุมมองของตนเองได้ (naturalistic recreation) (Matthewman, 2011, p. 64-65 อ้างใน วศินรัฐ นวลศิริ, 2563, น. 331) เนื่องจากสัตว์พันธุ์ผสมระหว่างสุนัขและโกดำนั้นเล่าเรื่องจากบันทึกเหตุการณ์ที่เอ็ดการ์เขียนขึ้น ซึ่งมีการบรรยายถึงความรู้สึกนึกคิดของสัตว์แต่ละตัว เช่น ในบทที่ 1 สุนัขกล่าวว่าพฤติกรรมของม้าในใจว่า “... You bloody fool, added the dog, internally.” (McDonell, 2021, p. 2) รวมทั้งผู้บรรยายแทรกความคิดเห็นของตัวเองลงไปด้วย เช่น ในบทที่ 15 กล่าวว่า “I wonder whether she would have made same decision if she had known what lay ahead.” (McDonell, 2021, p. 85)

ในระดับย่อหน้า นวนิยายเรื่องนี้บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสัตว์ต่าง ๆ โดยใช้รูปอดีตกาล เช่น Surprised by the bear's anger, the baboon bared his teeth and rang his bell, and so the cat hissed and arched her back, and the horse whinnied and stamped his feet, and the crow cawed, and the dog barked angrily. (McDonell, 2021, p. 16) ทำให้ทราบว่าเป็นการกล่าวถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต และพบรูปกาลปัจจุบัน เช่น “Takes a minute to get

going, doesn't he?" muttered the dog to the bear. (McDonell, 2021, p. 8) ในบทพูดของตัวละคร และ It is well known that animals dream. (McDonell, 2021, p. 41) ซึ่งเป็นประโยคที่ผู้บรรยายบันทึกเหตุการณ์ใส่ความรู้เพิ่มเติมเสริมเข้ามาในขณะที่บรรยายเรื่อง เป็นการบอกถึงความจริง เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบรูปกาลอนาคต เช่น Of course, it is not the business of the narrator (whose identity will be made known in due course) to make such pronouncements. (McDonell, 2021, p. 19) ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้บรรยายแนะนำให้ทราบว่าจะเฉลยบอกในท้ายเรื่อง จากรูปกาลทั้งหมดที่กล่าวมาพบว่านวนิยายเรื่องนี้มีการดำเนินเรื่องเป็นไปในลักษณะตามลำดับเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเกริ่นถึงอนาคตในตอนท้ายที่เป็นการจบแบบปลายเปิด แต่ในขณะที่ดำเนินเรื่องจะมีการแทรกช่วงให้ความรู้ทั่วไปหรือแทรกการบรรยายเหตุการณ์จากสถานการณ์อื่น แต่มักจะมีขบวนการแบ่ง คือนำการบรรยายให้ความรู้เพิ่มเติมไปใส่ในอีกบทหนึ่ง เช่น บทที่ 2 เป็นการบรรยายให้ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยผู้บรรยายซึ่งก็คือสัตว์พันธุ์ผสมโกด้า-สุนัข หรือมีการค้น ด้วยประโยคด้วย But I digress และสัญลักษณ์ดอกจัน 3 ดอก (***) และขึ้นย่อหน้าใหม่ เพื่อบรรยายสถานการณ์ของสัตว์ในสภาต่อ ดังรูปภาพด้านล่าง

ภาพที่ 4 ขบวนการแบ่งในเรื่อง *The Council of Animals*

(แหล่งที่มา: McDonell, 2021, p. 68)

5. อวัจนภาษา (Non-verbal elements)

อวัจนภาษาในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* คือภาพประกอบที่วาดโดย Steven Tabbutt จำนวน 14 ภาพ ซึ่งปรากฏเฉพาะในบางบท ภาพประกอบนี้มีส่วนช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจตัวบทได้ง่ายขึ้น สามารถคิดภาพตามในหัว ช่วยให้ผู้อ่านจินตนาการภาพได้ตรงตามต้นฉบับและถ่ายทอดตัวบทให้ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับมากขึ้น เช่น ทำให้เห็นตำแหน่งการยืนการนั่งของสัตว์ต่าง ๆ แสดงนัยเรื่องการแบ่งฝ่าย ขนาดของตัวละคร และลักษณะของยานพาหนะ เป็นต้น

6. ศัพท์ (Lexis)

คำศัพท์ที่ใช้ในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* มีทั้งคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้อ่านทุกวัยอ่านเข้าใจได้ง่าย และคำศัพท์เฉพาะกลุ่ม เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับศาสนาที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบเก่าดังตัวอย่างที่ขีดเส้นใต้ “Hear the bird laws! On the full moon, no worms! On the seventh day, attend thy nest! Thou shalt not fly above the mountain, nor below the sea! Caw caw caw!” (McDonell, 2021, p. 42) ซึ่ง thy กับ thou มักพบในไบเบิล ผู้ประพันธ์จึงให้อีกาใช้สรรพนามนี้เพื่อบ่งบอกความฝักใฝ่ทางศาสนา คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการทหารของชาวอเมริกัน เช่น “You’re wounded.... Medic!” The dog smelled the blood dripping from the cat’s leg. และ “Psy-ops!” said the dog. (McDonell, 2021, p.131) เพื่อบอกภูมิหลังของหมา ว่าเคยเป็นหมาทหารมาก่อน เป็นต้น

นอกจากนี้ มีการใช้คำศัพท์เดิมซ้ำ กลุ่มคำซ้ำ และประโยคซ้ำ เช่น Caw ซึ่งเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติที่พบเป็นจำนวนมาก เนื่องจากตัวละครอีกามักจะส่งเสียงตามธรรมชาติเพื่อแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตกใจ หวาดกลัว หรือต้องการออกคำสั่งและสั่งสอน และพูดกลุ่มคำ “Praise to the Bird Gods” (McDonell, 2021, p.43) ที่มักจะกล่าวซ้ำ ๆ เนื่องจากการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สัตว์กลุ่มหนึ่งนับถือ และเพื่อแสดงบารมีให้สัตว์ตัวอื่นเห็น เป็นต้น “The baboon says they were my masters, and the baboon is clever. ...” (McDonell, 2021, p.36) ประโยคที่ขีดเส้นใต้มีการนำมาพูดซ้ำโดยหมีขั้วโลก เพื่อย้ำให้สัตว์ตัวอื่นเข้าใจว่าลิงบาบูนนั้นฉลาดเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง

ผู้เขียนยังเล่นคำโดยนำคำทั่วไปมาผสมกับคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์ เช่น And freedom! And democratchy! (McDonell, 2021, p.16) ซึ่งมาจาก democracy การปกครองแบบประชาธิปไตย และ scratch ซึ่งเป็นอาการของสัตว์อย่างสุนัขที่มีนิสัยขูดเกา และ Even the most circumspect tortoise scholars, even whales with their extraterrestrial purrviews, have the prejudices of their time and pod. (McDonell, 2021, p. 61) ซึ่งมาสะกดเพี้ยนมาจากคำว่า purview โดยใช้ purr ซึ่งเป็นเสียงครางของแมวแทน เป็นต้น

จากการวิเคราะห์พบคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งหมด 42 คำ (ไม่รวมคำที่พบซ้ำ) จำแนกได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง แบ่งออกเป็นศัพท์บัญญัติ เช่น *splash* และคำสร้างใหม่ เช่น *SCHRUMPF* และ

2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ เช่น *mutter* เหตุที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวอย่างจำนวนมากเนื่องมาจากสัตว์ชนิดต่าง ๆ มักส่งเสียงแสดงอารมณ์ และใส่เสียงประกอบการเคลื่อนไหวของสิ่งของต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในหัวข้อที่ 4.2

7. โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)

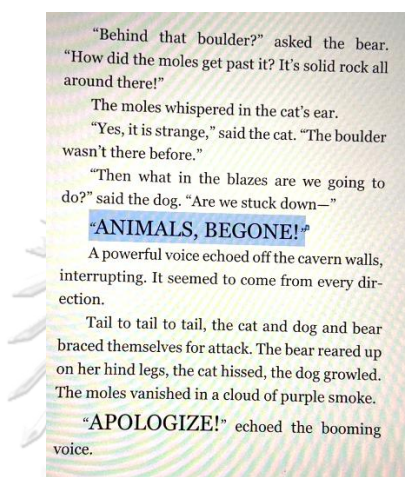
จากการวิเคราะห์พบว่าโครงสร้างประโยคพื้นฐานในบทพูดของสัตว์บางชนิดเป็นประโยคสั้นๆ ไม่ซับซ้อน เช่น “*Caaw! I dreamed the vote!*” ซึ่งเป็นประโยคที่ตรงไปตรงมา มีการใช้ศัพท์พื้นฐานอาจชี้บ่งชี้ให้เห็นถึงระดับการศึกษาของสัตว์ชนิดต่าง ๆ ในส่วนบทบรรยายนั้นพบประโยคความรวม เช่น ‘The baboon, triumphant, threw a hairy arm into the air and *hooted* with pleasure.’ (McDonell, 2021, p.70) นอกจากนี้ยังพบประโยคความรวมและความซ้อน เช่น “Bear with me a moment,” said the bear, “my heart is with the men, and I must pause, while it returns.” (McDonell, 2021, p.37) หมีเป็นผู้กล่าวข้อความนี้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับสติปัญญาของผู้พูด โดยในบริบทหมีขั้วโลกตัวนี้เคยเป็นนักแสดงฮอลลีวูดมาก่อน จะเกิดภัยพิบัติ ดังนั้นจึงอนุมานได้ว่ามีทักษะภาษาที่ค่อนข้างสูงจึงพูดประโยคที่ซับซ้อนได้ มีการใช้ระดับโครงสร้างประโยค เช่น ผู้แต่งใช้ทั้งประโยคกรตุวาก (Active voice) และประโยคกรรมวาก (Passive voice) ในการบรรยาย บทพูดมักจะเป็นประโยคกรตุวาก แต่บทบรรยายที่แทรกความรู้บางประโยคเป็นประโยคกรรมวาก เนื่องจากต้องการให้กรรมนั้นเด่นขึ้นมา เช่น *Grak, the animal lingua franca, was spoken by every other species.* (McDonell, 2021, p. 12)

8. ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Suprasegmental features)

คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นองค์ประกอบสำคัญในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ซึ่งมักมีการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ของสัตว์แต่ละชนิด ดังนั้นจึงควรรักษาทันฉบับไว้ในฉบับปลายทางให้ได้ใกล้เคียงมากที่สุด นอกจากนี้เครื่องหมายต่าง ๆ เช่น เครื่องหมายตกใจ การทำตัวเอียง แสดงน้ำหนักรากคำพูดหรือน้ำเสียง ไม่ว่าจะเป็นนิสยกระดือหรือร่น การตกใจตลอดเวลา เสียงดังไม่พอใจ หรือเสียงอึกทึก เช่น “Eat the children! Eat the children!” (McDonell, 2021, p. 180) ซึ่งปรากฏคำสั้นๆ นี้ซ้ำ ๆ แสดงถึงอารมณ์ฉุนเฉียวและแรงดวนของการออกคำสั่งในเหตุการณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบว่ามีการทำตัวพึมพำใหญ่ ตัวอักษรขนาดใหญ่ ตัวอักษรขนาดเล็ก เพื่อแสดงให้เห็นถึงเสียงอันดัง และเบาตามลำดับ ดังนั้นในการแปลเป็นภาษาไทยควรเก็บลักษณะเฉพาะ

เหล่านี้ไว้ เพื่อรักษาหน่วยเหนือเสียงซึ่งเป็นวัจนลีลาของผู้แต่ง แต่เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีตัวพิมพ์ใหญ่ ดังนั้นเมื่อต้องแปลอาจใช้ตัวหนาแทนเพื่อสื่อถึงหน่วยเหนือเสียงนั้นได้

ขนาดตัวอักษรก็แสดงให้เห็นขนาดตัวของตัวละครได้เช่นกัน เช่น บทพูดของกิ้งก่ายักษ์ในนวนิยายบรรยายขนาดตัวของกิ้งก่ายักษ์ ดังคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ “From the froth emerged a mighty head, silver and white. It was massive. ... And this fierce creature, a giant cave lizard, fixed the animals with its unblinking eyes.” (McDonell, 2021, p.90)

ภาพที่ 5 ตัวอักษรที่แสดงถึงบทพูดของกิ้งก่ายักษ์

(McDonell, 2021, p.89)

จากภาพที่ 4.2 พบว่าบทพูดทุกบทของกิ้งก่ายักษ์พิมพ์ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ และมีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรอื่น ๆ ในหนังสือ นอกจากนี้บทพูดมักมีการเน้นคำด้วยการตัวใช้ตัวเอียง หรือแสดงอารมณ์โดยใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เช่น BUZZZZZZ ... (McDonell, 2021, p. 89) ซึ่งเป็นการเน้นเสียงของเหล่าแมลงนับพันล้านตัว และจุดไข่ปลา 3 จุดแสดงถึงเสียงที่ลากยาว และ “Well?!” said the dog. (McDonell, 2021, p. 81) เครื่องหมายคำถามและเครื่องหมายตกใจแสดงอารมณ์ที่ทั้งสงสัยและหัวงัดก เป็นต้น

4.2 การวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals*

ผู้วิจัยคัดเลือกคำเลียนเสียงธรรมชาติจากนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell มาทั้งหมด 42 คำที่ไม่ซ้ำกัน หรือ 47 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ทุกคำที่เป็นศัพท์บัญญัติ (lexical) มีประวัติของคำเป็นคำเลียนแบบ (Imitative) หรือระบุต้นกำเนิดมาจากการเลียนแบบ (Imitative origin) อ้างอิงข้อมูลจาก Merriam-Webster Online Dictionary และคำที่

ไม่ใช่ศัพท์บัญญัติ (non-lexical) เป็นคำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติ หรือมีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ

ผู้วิจัยแบ่งคำเลียนเสียงธรรมชาติออกเป็น 2 ประเภท โดยอ้างอิงตามบริบทในนวนิยาย จำนวน 19 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างอิงโดยตรง แบ่งออกเป็นศัพท์บัญญัติ (เช่น *splash*) จำนวน 3 คำ และคำสร้างใหม่ (เช่น *SCHRUMPF*) จำนวน 16 คำ และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ (เช่น *mutter*) จำนวน 28 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ดังตารางด้านล่างโดยเรียงลำดับจากตัวอักษร A-Z

ตารางที่ 1 คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) ในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals*

คำเลียนเสียงธรรมชาติ				คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง	
ลำดับ	ศัพท์บัญญัติ	ลำดับ	คำสร้างใหม่	ลำดับ	
1	caw	1	Aaaooooooo	1	boom
2	splash	2	ACHOO	2	bump
3	whoosh	3	BANGCRRACKWHOOSH	3	buzz
		4	Buzzzzzzzz...	4	caw
		5	Caaw	5	clatter
		6	Du dum du dum du dum	6	click (พบ 2 ครั้ง)
		7	Hunhnn	7	coo
		8	HunhnnnnhnAARR	8	creak
		9	KABANG	9	croak
		10	MEYAAHAOW	10	grunt
		11	SCHRUMPF	11	hiss
		12	SCREEAFWOOSH	12	hoot
		13	Shh	13	huff
		14	shhh	14	mutter
		15	SHRUSSH	15	puff
		16	WHMUFP	16	purr (พบ 2 ครั้ง)
				17	shush

18	squeak (พบ 3 ครั้ง)
19	swish
20	whimper
21	whinnied
22	whoop
23	zip
24	zoom

ทั้งนี้มีคำที่จัดอยู่ในทั้งสองประเภท ได้แก่ *caw* พบทั้งในบริบทที่เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง และคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง เป็นคำประเภทเดียวกันที่ใช้กลวิธีการแปลต่างกันในแต่ละบริบท ได้แก่ *click*, *purr* และ *squeak*

การวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในงานวิจัยนี้ใช้แนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของริเยวโกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) ซึ่งเป็นการตีความคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ใช้ในการสื่อสารเพื่ออธิบายว่าเหตุใดเราจึงเลือกใช้คำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นในสถานการณ์หนึ่ง ๆ เพื่อสื่อสารออกมาให้ตรงตามประสบการณ์มากที่สุด แต่เนื่องจากความสัมพันธ์ของรูปภาษาและความหมายอย่างเป็นระบบนั้นนำมาตีความคำเลียนเสียงธรรมชาติไม่ได้ทุกคำ (Sasamoto, 2019, p. 60-70) Sasamoto และ Jackson (2016) จึงศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในปรากฏการณ์ทางการสื่อสาร (communicative phenomenon) โดยคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นอยู่ระหว่างการแสดงให้เห็นและการพูดในรูปภาษาที่เรียกว่า การแสดงและการพูด (showing-saying continuum) (Wharton, 2009 อ้างใน Sasamoto & Jackson, 2016) โดยสามารถแสดงเป็นแนวต่อเนื่องระหว่างชั่วการแสดงและชั่วการพูดได้ โดยชั่วการแสดง (showing) เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติที่รูปภาษาเป็นศัพท์น้อย (least lexicalized onomatopoeia) มีองค์ประกอบด้านการแสดงมาก เช่น *hjckrrh* ถัดมาตรงกลางเป็นส่วนคำที่พัฒนาความเป็นศัพท์มากขึ้น และประกอบไปด้วยส่วนการแสดงและการพูด เช่น *meow* และ *pop* สุดท้ายชั่วการพูด (saying) เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติที่พัฒนาเป็นศัพท์มาก (highly lexicalized onomatopoeia) มีองค์ประกอบด้านการพูดมาก เช่น *chatter* ดังภาพด้านล่าง

ภาพที่ 6 แนวต่อเนื่องแสดงชั่วของการแสดงและการพูด (showing-saying continuum)

การสื่อสารแบบอวัจนภาษาจัดอยู่ในประเภทที่ต้องการแสดงให้เห็นหรือเป็นการแสดง (showing) และในส่วนของวัจนภาษาคือการที่สื่อสารออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือการพูด (saying) สำหรับคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นไม่อาจบอกได้โดยแน่ชัดว่าแต่ละคำนั้นจัดอยู่ในประเภทการแสดงหรือการพูด เนื่องจากแต่ละคำที่แม้จะเป็นคำที่บัญญัติแล้วก็มีส่วนประกอบของการแสดงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการอนุมานถึงท่าทางหรือความรู้สึกก็ตาม

สำหรับการแยกความแตกต่างระหว่างการแสดงและการพูดนั้นขึ้นอยู่กับระดับความหมายทางตรงหรือความตรงประเด็น (directness) ของหลักฐานที่ใช้ในการสื่อสารขั้นแรกซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้พูดตั้งใจจะสื่อสาร (Sasamoto, 2019, p. 43) ในส่วนของการแสดงนั้นมักจะเกี่ยวข้องกับอวัจนภาษา และเป็นหลักฐานทางตรงของข้อมูลในขั้นแรกโดยเป็นส่วนที่แสดงให้เห็น ในขณะที่การพูดจะเป็นการให้หลักฐานผ่านทางภาษาที่ต้องนำไปถอดรหัสไม่ได้แสดงให้เห็น ดังนั้นจึงต้องเข้าสู่กระบวนการตีความและอนุมานในขั้นถัดไป (Sasamoto, 2019, p. 51) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่บัญญัติศัพท์แล้วมีการสื่อสารความหมายทางตรงจัดอยู่ในการพูดมากกว่าการแสดง ส่วนคำสร้างใหม่นั้นจัดอยู่ในประเภทการแสดงมากกว่าการพูด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหลักเกณฑ์สำคัญของกรอบแนวคิดนี้คือเมื่อคำเลียนเสียงธรรมชาติมีรูปภาษาที่พัฒนาเป็นคำแล้ว (lexicalised) จะถือว่าอยู่ในการรับรู้แบบบอกเล่าเป็นรูปภาษามากกว่า กล่าวคือคนจะรับรู้ความหมายที่แน่นอนของคำนั้น เช่น *buzz* ที่หมายถึงเสียงหึ่งของผึ้งหรือแมลง ในขณะที่คำสร้างใหม่จะทำให้เกิดการรับรู้ที่เป็นความรู้สึกทำให้ผู้ฟังตีความหมายออกมาในแง่ของความรู้สึกมากกว่า เช่น คำว่า *MEYAAHAOW* ให้ความรู้สึกถึงความตกใจ ดังนั้นการสื่อสารด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นจึงอยู่ระหว่างการแสดงและการพูด และคำเลียนเสียงธรรมชาติจะมีคุณสมบัติไหนมากกว่ากันนั้นขึ้นอยู่กับระดับของความเป็นศัพท์เป็นสำคัญ (Sasamoto & Jackson, 2016, p. 40-44)

สำหรับคำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* พบว่าคำแสดง-อาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) จัดเป็นการพูด (saying) มากกว่าการแสดง

(showing) เนื่องจากต้องตีความจากความหมายและบริบทก่อนถึงจะเข้าใจสิ่งที่คำนั้นต้องการอ้างถึง เช่น “Greetin,” he *croaked*. (McDonell, 2021, p. 150) ซึ่งในบริบทเป็นการพูดเสียงแหบต่ำในลำคอของกบ ดังนั้นเมื่อต้องแปลเป็นภาษาไทยจึงต้องใช้การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) ให้เป็นคำกริยาเช่นเดิม และมีคำขยายด้วยเพื่อให้ครอบคลุมรายละเอียดของความหมายนั้น เนื่องจากผลการศึกษาวิจัยของคำแสดงอาการส่งเสียงจากทั้งหมด 58 ตัวอย่าง พบการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) ร้อยละ 45 ดังนั้นกลวิธีการแปลนี้จึงเหมาะสมกับคำแสดงอาการส่งเสียงที่มีลักษณะต้องตีความในส่วนของการพูดมากกว่าการแสดง ส่วนคำว่า *hiss* นั้นถึงแม้จะเป็นศัพท์บัญญัติที่ต้องตีความก่อนเข้าใจความหมาย แต่เมื่อออกเสียงแล้วพบส่วนการแสดงด้วย โดยในบริบท The cat, *hissing*, crouched behind the bear. (McDonell, 2021, p. 55) พบว่าแสดงให้เห็นถึงเสียงขู่ลดไโรพันหรือลมที่มากจากลำคอของแมว ดังนั้นคำแสดงอาการส่งเสียงนี้จึงมีทั้งส่วนของการพูดและการแสดงที่ค่อนข้างชัดเจน จึงใช้กลวิธีการแปลโดยใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติได้ในบางบริบท เนื่องจากเป็นกลวิธีที่พบมากเป็นอันดับแรกเท่ากับการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ คือร้อยละ 45

ในส่วนของคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ที่เป็นศัพท์บัญญัตินั้นพบองค์ประกอบทั้งการพูดและการแสดง ในด้านการพูดคืออ้างอิงจากคำนิยามในพจนานุกรม และด้านการแสดงพบว่าความหมายจากบริบทหรืออ่านออกเสียงแล้วอนุมานความหมายที่อ้างถึงได้ เช่น ‘But he ... he ... he inhaled mightily, and ... the ant *whooshed* up his nostril....’ (McDonell, 2021, p. 121) ในบริบทนี้สื่อหมาเผลอสุดลมเข้าไปดังพูด มีการใส่เสียงลมหายใจเข้าอย่างแรงเพื่อเป็นส่วนของการแสดงเหมือนต้นฉบับ คำเลียนเสียงธรรมชาตินี้ใช้วิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติได้ เนื่องจากการวิจัยตัวอย่างคำเลียนเสียงธรรมชาติทั้งหมด 32 ตัวอย่างพบวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติร้อยละ 69 วิธีการนี้จึงถือว่าเหมาะสม และสำหรับคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เป็นคำสร้างใหม่นั้นพบว่ามีองค์ประกอบด้านการแสดงมากกว่าการพูด เนื่องจากสามารถตีความหมายของคำได้โดยตรงผ่านการสะกดคำ นอกจากนี้ คำยังไม่มีการบัญญัติเป็นศัพท์และมีการให้นิยามอย่างเป็นทางการดังนั้นองค์ประกอบด้านการพูดจึงน้อย เช่น “*Aaaaaoooo!*” howled the dog. (McDonell, 2021, p.23) แสดงถึงเสียงร้องอันโหยหวนและลากยาวของสุนัข ส่วนคำว่าที่ขีดเส้นใต้ในประโยคตัวอย่าง The roaches, like a black undulating carpet, carried the water cooler up to the ceiling and then dropped it down: *BANGCRRACKWHOOSH!* (McDonell, 2021, p. 29) พบว่ามีองค์ประกอบของศัพท์บัญญัติบางคำ

อย่าง *bang*, *crack* และ *whoosh* ดังนั้น จึงอาจพิจารณาสร้างคำเลียนเสียงธรรมชาติขึ้นใหม่จากองค์ประกอบการพูดเหล่านี้โดยที่ไม่ละองค์ประกอบด้านการแสดงที่ให้เสียงของแข็งตกกระทบด้วย ทั้งนี้อาจใช้กลวิธีทางเสียง เช่น การผันวรรณยุกต์ให้สื่อความหมายตรงตามบริบท สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการแปลได้

4.3 การแปลตัวบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์

(Charles J. Fillmore)

สำหรับงานวิจัยนี้ใช้หลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ เนื่องจากเป็นการแปลที่เน้นวิเคราะห์ตัวบทเพื่อผลิตผลงานแบบสร้างสรรค์ในภาษาปลายทาง เป็นการแปลแบบยึดหลักต้นแบบที่แตกต่างจากการแปลโดยพึ่งความหมายจากพจนานุกรมซึ่งกำหนดกรอบลักษณะความหมายของแต่ละคำอย่างชัดเจน เพราะการแปลโดยยึดหลักตามต้นแบบนี้เกิดมาจากการประสบการณ์ (Zanetic, 2015, pp. 7-8) โดยใช้กลไกการสื่อสารตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ซึ่งอาศัยประสบการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในจินตภาพ (scene) และรูปภาพหรือคำศัพท์ที่ใช้อธิบายประสบการณ์หรือจินตภาพ (frame) โดยเริ่มที่กระบวนการตีความจากภาพ (scene) และรูปภาพ (frame) ของต้นฉบับ และถ่ายทอดภาพที่ได้โดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมในภาษาไทย และร้อยเรียงรูปภาพที่ได้ตามจินตภาพที่กระตุ้นให้เกิดการตีความ เกิดเป็นเรื่องราวที่แสดงให้เห็นภาพรวม (Zanetic, 2015, pp. 7-8) ทั้งนี้ การแปลเช่นนี้ต้องใช้บริบทร่วมตีความด้วย โดยเฉพาะประโยคที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น *The cat only hissed back. The dog was still barking. The horse whimpering. The crow cawing.* (McDonell, 2021, p. 56) จากสามประโยคข้างต้นสาเหตุที่ทำให้เหล่าสัตว์ส่งเสียงร้องเกิดมาจากความตกใจในเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน โดยมีแมวเป็นผู้ก่อความรุนแรง ดังนั้นเสียงที่แมวเปล่งออกมาจึงต้องมีความก้าวร้าว สุนัขและอีกาแสดงความตกใจและม้าแสดงความตกใจปนกลัว ดังนั้นการเลือกคำแปลจึงต้องดูบริบทและจินตนาการภาพที่ได้จากต้นฉบับทั้งสองทาง จึงจะหาวิธีการแปลที่เหมาะสมในภาษาปลายทางได้

4.4 การวางแผนการแปล

ก่อนการแปล ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือนวนิยาย *The Council of Animals* ทั้งเล่มเพื่อวิเคราะห์หาประเด็นปัญหาวิจัย จากนั้นจึงทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องรวมถึงเก็บตัวอย่างการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเพื่อหาวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เหมาะสมจาก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามที่ได้นำเสนอบทที่ 3 เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแปลคำเลียนเสียง-
 ธรรมชาติในตัวบท *The Council of Animals* ในบทที่ 5 ต่อไป ก่อนการแปลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ตัว
 บทนวนิยาย *The Council of Animals* อย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจตัวบทหลังจากได้ทบทวน
 ทฤษฎีเพิ่มเติมแล้ว จากนั้นจึงแปลประโยคที่ปรากฏคำเลียนเสียงธรรมชาติ โดยใช้แนวทาง
 การวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis)
 ของเรียวโกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) และ
 การแปลตัวบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J.
 Fillmore) ในการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติผู้วิจัยมุ่งเน้นกลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ
 ส่วนคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องเน้นการใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ และการ
 แปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติตามแต่ที่เหมาะสมกับบริบท เนื่องจากพบสัดส่วนการแปล
 ด้วยกลวิธีดังกล่าวมากที่สุดเท่าที่กันได้แก่ ร้อยละ 45

บทที่ 5

ต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล

ในบทนี้ผู้วิจัยคัดเลือกคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) ทั้งหมด 42 คำ (ไม่รวมคำที่พบซ้ำ) หรือทั้งหมด 47 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง จำนวน 19 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ได้แก่ ศัพท์บัญญัติ 3 คำ คือ *caw*², *splash* และ *whoosh* และคำสร้างใหม่ 16 คำ คือ *Aaaoooooo*, *ACHOO*, *BANGCRRACKWHOOSH*, *Buzzzzzzzz*, *Caaw*, *Du dum du dum du dum*, *Hunhnn*, *HunhnnnnhnAARR*, *KABANG*, *MEYAAHAOW*, *SCHRUMPF*, *SCREEAFWOOSH*, *Shh, shhh*, *SHRUUSSH* และ *WHMUPF*

2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ จำนวน 28 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ได้แก่ *boom*, *bump*, *buzz*, *caw*, *clatter*, *click* (พบ 2 ครั้ง)³, *coo*, *creak*, *croak*, *grunt*, *hiss*, *hoot*, *huff*, *mutter*, *puff*, *purr* (พบ 2 ครั้ง)⁴, *shush*, *squeak* (พบ 3 ครั้ง)⁵, *swish*, *whimper*, *whinnied*, *whoop*, *zip* และ *zoom*

ผู้วิจัยนำคำทั้งสองประเภทมาแปลด้วยกลวิธีการแปลที่ได้จากการวิจัยในบทที่ 3 โดยคัดลอกประโยคในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติ หรือคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง มาคำละหนึ่งประโยค และขีดเส้นใต้คำเลียนเสียงธรรมชาติในต้นฉบับและในบทแปล ทั้งนี้ผู้แปลใช้บริบทในนวนิยายมาช่วยประกอบการตัดสินใจว่าคำนั้นมีองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) หรือการพูด (saying) มากกว่ากันและเลือกกลวิธีการแปลที่เหมาะสม

² Caw จัดเป็นทั้งคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) และคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ขึ้นอยู่กับบริบท

³ พบการใช้กลวิธีการแปลต่างกัน 2 กลวิธี

⁴ พบการใช้กลวิธีการแปลต่างกัน 2 กลวิธี

⁵ พบการใช้กลวิธีการแปลต่างกัน 3 กลวิธี

ในส่วนของการอธิบายการเปลี่ยน ผู้วิจัยกล่าวถึงเหตุการณ์ในบริบท ความหมายของ คำเลียนเสียงธรรมชาติ หรือคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งค้นคว้าจากเอกสารที่เป็นทางการ เช่น พจนานุกรม และเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น อินเทอร์เน็ต จากนั้นจึงชี้แจงแนวทางการแก้ปัญหา การแปล และสรุปกลวิธีที่ใช้ในการแปล

กลวิธีการแปลที่นำมาปรับใช้ทั้งหมด 2 กลวิธีหลัก โดยสรุปจำนวนคำเลียนเสียงธรรมชาติ และคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องที่พบในกลวิธีการแปลแต่ละประเภท ดังตารางด้านล่าง

ตารางที่ 5 จำนวนคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องที่พบในกลวิธี
การแปลแต่ละประเภท

กลวิธีการแปล	คำเลียนเสียงธรรมชาติ (คำ)	คำแสดงอาการส่ง เสียงที่เกี่ยวข้อง (คำ)
1. การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ		
1.1) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ ในภาษาไทย (equivalent)	5	2
1.2) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทาง เสียง	7	-
1.3) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทาง เสียงและการทับศัพท์	1	-
1.4) คำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียง- ธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)	1	15
1.5) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent) และตามด้วยคำกริยา	-	1
1.6) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับการถอดความ	-	1
1.7) คำเลียนเสียงธรรมชาติที่สร้างใหม่จาก กลวิธีทางเสียง	2	-
1.8) คำยืม (loan word)	1	-
	รวม 19	รวม 19

1.9) คำยืมร่วมกับกลวิธีทางเสียง	1			
1.10) การทับศัพท์ (transliteration)	1		-	
2. การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ				
2.1) คำชนิดเดิม	-	-	8	รวม 9
2.2) คำชนิดอื่น	-		1	

5.1 การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) ในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals*

คำเลียนเสียงธรรมชาติจำนวน 19 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) ได้แก่ ศัพท์บัญญัติ 3 คำ และคำสร้างใหม่ 16 คำ ใช้กลวิธีการแปลดังต่อไปนี้

5.1.1 การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ

เป็นการถ่ายทอดคำเลียนเสียงธรรมชาติในต้นฉบับด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ พบว่าในบริบทการส่งเสียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) มากกว่าการพูด (saying) จำนวนทั้งหมด 19 คำ ดังต่อไปนี้

5.1.1.1 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

ในที่นี้ หมายถึงคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เป็นศัพท์บัญญัติในพจนานุกรม และศัพท์ที่พบได้ในการสืบค้นจากเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น อินเทอร์เน็ต พบทั้งหมดจำนวน 5 คำ โดยเรียงคำตามลำดับหน้าที่พบในนวนิยาย ได้แก่

1) *caw* พบในหน้า 8

ต้นฉบับ	บทแปล
The crow sang out his song, then pronounced: “ <u>Caw</u> ! The question is set, with the blessing of the Bird Gods, by previous animal council! The Animal Kingdoms listen and agree, in the light of The Egg! <u>Caw</u> ...”	อีการ้องเพลงประจำตัว ก่อนจะประกาศว่า “กา! ด้วยพรจากทวยเทพพระเจ้านก สภาแห่งสรรพสัตว์รุ่นก่อนได้กำหนดคำถามไว้แล้ว! อาณาจักรสัตว์ทั้งหลายรับฟัง และตกลง โดยเหตุแห่งฟองไข่พระเจ้านก! กา...”

ในบริบทที่กาผู้ฝึกฝนในศาสนาประจำนแสดงความเห็นถึงออกคำสั่งในสัตว์ตัวอื่น ๆ คล้อยตาม ดังนั้นเวลาที่ีกาพูดจะเปล่งเสียงประจำตัว คือคำว่า *caw* อยู่เสมอ เพื่อดึงความสนใจของสัตว์ตัวอื่น

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *caw* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter the harsh raucous natural call of the crow or a similar cry’ และพบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ ‘กา ๆ’ ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ มีความหมายว่าเสียงร้องหรือเสียงเรียกของอีกา

ผู้แปลเลือกใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘กา ๆ’ โดยนำมาใช้แค่พยางค์เดียวให้เหมือนกับคำว่า *caw* ในต้นฉบับ ได้เป็น ‘กา’ ทำให้เสียงคำแปลมีความยาวเท่าต้นฉบับ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

2) BANGCRRACKWHOOSH! พบในหน้า 30

ต้นฉบับ	บทแปล
The roaches, like a black undulating carpet, carried the water cooler up to the ceiling and then dropped it down: <i>BANGCRRACKWHOOSH!</i>	แมลงสาบจำนวนมากดูเหมือนพรมดำ กระเพื่อมเป็นคลื่นกำลังแบกเครื่องทำน้ำเย็นขึ้นสูงจรดเพดานและจากนั้นก็ปล่อยลงมา เสียงดัง <i>ปังเปรียะซู!</i>

ในบริบทนี้แมลงสาบจำนวนมากช่วยกันแบกเครื่องทำน้ำเย็นขึ้นสูงจนถึงเพดานแล้วจึงตั้งใจปล่อยให้ตกพื้นเพื่อชูลิงบาบูน เมื่อเครื่องทำน้ำเย็นตกพื้นทำให้เกิดเสียงดังต่อเนื่องของเสียงเครื่องทำน้ำเย็นตกกระทบกับพื้น ต่อมาเป็นเสียงเครื่องแตกทำให้เกิดเสียงน้ำไหลกระจายออกมา

ในต้นฉบับเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติสร้างใหม่ที่มาจากคำเลียนเสียงธรรมชาติ 3 คำเรียงติดกัน ได้แก่ *bang*, *crack* และ *whoosh* โดย Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายในภาษาอังกฤษของคำว่า *bang* หมายถึง ‘to produce a sharp often metallic explosive or percussive noise or series of such noises’ คำว่า *crack* หมายถึง ‘to break

with a sudden sharp sound’ และคำว่า *whoosh* หมายถึง ‘the sound created by such a rush’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยทั้งสามเสียงตามลำดับ ได้แก่ ‘ปัง’ ความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้น ต่อมาเป็น ‘เปรี้ยะ’ หมายถึง เสียงที่เกิดจากสิ่งของที่แตกหรือขาดเป็นต้นซึ่งมีเสียงดังเช่นนั้นอย่างแก้วแตก และ ‘ซู’ หมายถึง เสียงดังอย่างเสียงฝนตกมาก ๆ แต่ตกไม่นาน ทั้งนี้เลือกใช้คำที่มีวรรณยุกต์ตรี ซึ่งเป็นวรรณยุกต์เสียงสูง เพื่อสื่อความหมายของสิ่งของตกแตก และทำให้การออกเสียงของคำยาวขึ้น เพื่อให้เหมือนต้นฉบับที่คำว่า ‘*crack*’ มี ‘r’ เพิ่มมาหนึ่งตัวทำให้พยางค์ยาวขึ้น และเลือกใช้คำว่า ‘ซู’ เนื่องจากออกเสียง อู เหมือนต้นฉบับ จากนั้นจึงนำคำทั้งสามมาเรียงติดกันตามลำดับ เป็นการสร้างคำเลียนเสียงธรรมชาติขึ้นใหม่เหมือนต้นฉบับ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

3) WHMUPFI และ 4) KABANG! พบในหน้า 86

ต้นฉบับ	บทแปล
<p>She remembered it from certain action sequences she’d shot, but couldn’t quite place it.... She sniffed again....</p> <p><i>WHMUPFI KABANG! SHRUUSSH!</i></p> <p>The floor around them shuddered and collapsed in on itself.</p>	<p>นางหมีจำกลืนนี้ได้จากหนังบู๊ภาคต่อที่นางเคยไปถ่ายทำมา แต่ไม่ค่อยมั่นใจว่าใช่จริงไหม... จึงดมอีกครั้ง... <i>ฟุบ! โครม! พรีดด!</i> ฟันรอบ ๆ ที่พวกมันยืนอยู่สั่นและพังทะลายลงใต้ดิน</p>

ในบริบทแมวและตัวตุ่นมุดรูผ่านลงถ้ำไป ส่วนหมาและหมีกำลังจะมุดรูเช่นเดียวกัน แต่ในขณะที่หมียืนดมกลิ่นสารเคมีอยู่หน้ารู ฟันบริเวณที่หมีและหมายืนอยู่กลับถล่มลงไปในถ้ำใต้ดินจนทำให้หมีและหมาไถลลงใต้ดินตามไปด้วย เหตุการณ์นี้ทำให้เกิดเสียงฟันถล่มร่วงลงใต้ดิน ตามด้วยเสียงดินที่พังทลายกระทบกัน และเสียงหมาและหมีไถลลงใต้ดินอย่างรวดเร็ว โดยเสียงในต้นฉบับเป็นคำสร้างใหม่ทั้ง 3 คำ และเมื่อพิจารณาบริบทประกอบกับตัวสะกด พบว่าการออกเสียงคำของสองคำแรก *whmupf* สร้างมาจากคำว่า *whump* และ *kabang* สร้างมาจากคำว่า *bang*

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายในภาษาอังกฤษของคำว่า *whump* คือ ‘*bang, thump*’ และคำว่า *bang* คือ ‘to strike with a sharp noise or *thump*’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย คำแรก ได้แก่ ‘ผุบ’ หมายถึง ก้อนหินหล่นจากที่สูง (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, ภาคผนวก ข) เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับพื้นถล่ม และยังมีเสียง ‘เฟอะ’ เหมือนเสียงตัวอักษรเอฟ ซึ่งเป็นตัวสะกดในต้นฉบับอีกด้วย และคำว่า ‘โครม’ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงคนหรือของหนัก ๆ ล้มหรือตกเป็นต้น ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับเสียงพื้นตกลงกระทบอุโมงค์ใต้ดิน และยังมีเสียง ‘เคอะ’ เหมือนเสียงตัวอักษร ก ซึ่งเป็นพยัญชนะในต้นฉบับอีกด้วย **ในที่นี้ทั้งสองคำจึงเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)**

5) *splash* พบในหน้า 151

ต้นฉบับ	บทแปล
“Oh yeah, summit like ... old pond, summit summit, <i>splash</i> .”	"อ้อ ไซ่ แบบว่าเปง... บ่อน้ำเก่า เปงอะไรนา เปง จ๋อม"

ในบริบทเป็นช่วงเวลาทีกลุ่มของแมวกำลังพาเอ็ดการ์ไปสถานที่ประชุมสภาเพื่อเจรจาต่อรองกับฝ่ายตรงข้าม ระหว่างทางพวกแมวเจอกับคางคกที่ตั้งใจมาส่งสาร เพราะมันรับฝากข้อความจากปลามาส่งให้กลุ่มแมว ข้อความดังกล่าวมีเสียงเลียนแบบของปลาอยู่ด้วย

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *splash* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to fall, strike, or move with a splashing sound’ และ ‘a sound produced by or as if by a liquid falling, moving, being hurled, or oscillating’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย คือ ‘จ๋อม’ มีวรรณยุกต์จัตวาแสดงเสียงที่เปลี่ยนจากระดับต่ำมีลักษณะหนักแน่นไปสูงมีลักษณะแผ่วเบา ใช้สื่อความหมายของ เสียงของหนักตกน้ำ ซึ่งในบริบทใช้เพื่อบรรยายรหัสลับที่ปลาส่งผ่านมาจากคางคก **ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)**

5.1.1.2 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง คือ การผันวรรณยุกต์ของคำเลียนเสียงธรรมชาติเพื่อแสดงระดับเสียงให้สื่อความหมายได้ตรงตามบริบท การเพิ่มพยัญชนะในคำเพื่อแสดงเสียงลากยาว หรือการเปลี่ยนสระของ

คำเพื่อให้การออกเสียงคล้ายคลึงกับต้นฉบับ แต่ยังมีความหมายคล้ายเดิมอยู่ พบทั้งหมดจำนวน 7 คำ โดยเรียงคำตามลำดับหน้าที่พบในนวนิยาย ได้แก่

1) *caaw!* พบในหน้า 3

ต้นฉบับ	บทแปล
The cat had just begun grooming a leg when, with a sharp <i>caaw!</i> , a crow announced himself.	ในตอนแมวเพิ่งจะเริ่มเลียทำความสะอาดขาพลันได้ยินเสียงแหลม <i>ก๊ว!</i> ของอีกาที่ส่งเสียงแสดงตน

ในบริบทอีกาเพิ่งบินมาถึงที่ประชุมสภา ดังนั้นจึงส่งเสียงประจำตัวเพื่อแสดงตนให้สัตว์ตัวอื่นทราบว่าตนเองมาถึงแล้ว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *caw* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter the harsh raucous natural call of the crow or a similar cry’

ผู้แปลใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘กา ๆ’ ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ มีความหมายว่าเสียงร้องหรือเสียงเรียกของอีกา ในต้นฉบับคำว่า ‘*caw*’ มี ‘a’ เพิ่มขึ้นมาเป็น ‘*caaw*’ ทำให้พยางค์ยาวขึ้นกว่าปกติ เพราะต้องการเน้นว่าอีการ้องเสียงแหลมยาว ซึ่งตีความได้จากคำขยายในบริบท คำว่า ‘sharp’ หมายถึงเสียงแหลมสูง จึงแก้ปัญหการแปลด้วยการใช้กลวิธีทางเสียงโดยการเติมวรรณยุกต์ เพื่อแสดงระดับเสียงของอีกา เปลี่ยนจาก ‘กา’ เป็น ‘ก๊ว’ โดยวรรณยุกต์โทเป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับเปลี่ยนตก (falling) ทำให้แสดงเสียงร้องของอีกาที่ไล่จากเสียงสูงไปเสียงแผ่วในตอนท้ายได้ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

2) *Aaaooooooooo!* พบในหน้า 24

ต้นฉบับ	บทแปล
“Yes,” the horse said, “an airplane.” “ <i>Aaaooooooooo!</i> ” howled the dog.	“ใช่แล้ว” ม้ากล่าว “เครื่องบิน” “ <i>บู้วววววว!</i> ” หมาหอน

ในบริบทหมาารู้สึกหวู่และโกรธในความไม่ยุติธรรม เพราะม้าถูกมนุษย์จับขึ้นเครื่องบินไปอยู่กับเจ้าของใหม่ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ทำอะไรผิด

ความหมายของคำว่า Aaaoooooo ตามบริบทคือเสียงหมาหอนซึ่งมาจากคำว่า howl โดย Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า howl ในภาษาอังกฤษว่า ‘to emit a loud sustained doleful sound characteristic of members of the dog family’

ผู้แปลเลือกใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ ‘บรู่ว’ เนื่องจากพยางค์ในต้นฉบับยาว เพราะใช้ a และ o ซ้ำหลายตัว เพื่อแสดงเสียงหอนที่ลากยาวฟังดูโหยหวน จึงใช้กลวิธีทางเสียงด้วยการซ้ำตัวสะกดตัวสุดท้าย ให้จำนวนพยางค์ของคำแปลทั้งหมดเท่ากับจำนวนตัวอักษรของต้นฉบับเพื่อแสดงเสียงลากยาว วิธีการนี้ทำให้อ่านออกเสียงได้ยาวขึ้นเหมือนต้นฉบับ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

3) SHRUUSSH! พบในหน้า 86

ต้นฉบับ	บทแปล
She remembered it from certain action sequences she'd shot, but couldn't quite place it.... She sniffed again.... <i>WHMUPFI KABANG! SHRUUSSH!</i> The floor around them shuddered and collapsed in on itself.	นางหมีจำกลืนนี้ได้จากหนังบู๊ภาคต่อที่นางเคยไปถ่ายทำมา แต่ไม่ค่อยมั่นใจว่าใช่จริงไหม... จึงดมอีกครั้ง... ฟูบ! โครม! <i>พรีดด!</i> พื้นรอบ ๆ ที่พวกมันยืนอยู่สั่นและพังทลายลงได้ดิน

ในบริบทแมวและตัวตุ่นมุดรูผ่านลงถ้าไป ส่วนหมาและหมีกำลังจะมุดรูเช่นเดียวกัน แต่ในขณะที่หมียืนดมกลิ่นสารเคมีอยู่หน้ารู พื้นบริเวณที่หมีและหมายืนอยู่กลับถล่มลงไปในถ้าใต้ดินจนทำให้หมีและหมาไถลลงได้ดินตามไปด้วย เหตุการณ์นี้ทำให้เกิดเสียงพื้นถล่มร่วงลงใต้ดิน ตามด้วยเสียงดินที่พังทลายกระแทกกัน และเสียงหมาและหมีไถลลงไปได้ดินอย่างรวดเร็ว โดยเสียงในต้นฉบับเป็นคำสร้างใหม่ทั้ง 3 คำ และสำหรับคำสุดท้ายที่เป็นเสียงไถลลงอย่างรวดเร็ว นั้น เมื่อพิจารณาบริบทประกอบกับตัวสะกด พบว่าการออกเสียงคำว่า *shruussh* สร้างมาจาก *whoosh*

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายในภาษาอังกฤษของคำว่า *whoosh* คือ ‘to move (a person or thing) with or as if with a *whoosh*’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย คำว่า ‘พรีดด’ หมายถึง ไถลลงจากหน้าผา (สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ, 2550, ภาคผนวก ค) ซึ่งเป็นคำที่มี

ความหมายใกล้เคียงกับ *whoosh* และใช้กลวิธีทางเสียงใส่ตัวสะกดซ้ำ เนื่องจากต้องการสื่อถึงเสียงที่ยาวต่อเนื่องเหมือนต้นฉบับ ในที่นี้จึงการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

4) *Hunhnn* พบในหน้า 96

ต้นฉบับ	บทแปล
“ <i>Hunhnn...</i> ” The boulder shifted.	"ฮียยย..." หินก้อนใหญ่ขยับ

ในบริบทนี้ก็งายักซ์ช่วยดันหินขนาดใหญ่ที่กั้นทางออกจากถ้ำไว้ให้พ้นทาง เพื่อที่สัตว์ตัวอื่นจะได้เดินทางออกจากถ้ำไปยังแคมป์ที่ซ่อนของมนุษย์ได้

Collins online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *hunh* ในภาษาอังกฤษว่า ‘used to express anger, contempt, etc.: a snorting sound Huh’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ฮีย พจนานุกรมมติชนให้ความหมายว่า เสียงหอบหายใจแรง ๆ และใช้กลวิธีทางเสียงใส่ตัวสะกดซ้ำให้เท่ากับตัวอักษร n ที่ซ้ำท้ายคำของต้นฉบับ เพื่อให้ได้เสียงที่ลากยาวเหมือนกัน ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

5) *MEYAAHAOW* พบในหน้า 119

ต้นฉบับ	บทแปล
<i>MEYAAHAOW!</i> A terrible pain shot through one of the cat’s back paws, and she was pulled up short.	<i>เหมียววว!</i> ความเจ็บแสบแปล๊บตรงหลังอุ้งมือจนนางแมวขยับไม่ได้เลย

ในบริบทนี้แมวกำลังเดินตามป่าของเอ็ดการ์เข้าไปในป่า เพราะนึกว่าป่าของเอ็ดการ์คือคนที่พูดภาษา *grak* ได้ ทว่าขณะเดินตามไปเกิดเหยียบกับดักสัตว์จนโดนหนิบริเวณหลังเท้า แมวจึงร้องออกมาด้วยความตกใจและเจ็บปวด

Meyaaahow สร้างมาจากการผสมคำระหว่าง ‘*MEOW* หรือ *meow* และ *YAAH* หรือ *yah* โดย Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายในภาษาอังกฤษของ *meow*

คือ ‘the cry of a cat’ และ *yah* คือ ‘used to express disgust, contempt, defiance, or derision’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ *เหมียว* ซึ่งในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง มีเสียงอย่างเสียงแมวร้อง และใช้กลวิธีทางเสียงปรับคำทำให้เสียงร้องแหลมสูงและยาวขึ้น เพื่อให้สื่อความหมายตรงกับบริบทที่แมวร้องด้วยความเจ็บปวด โดยการเพิ่มวรรณยุกต์จากสามัญเป็นเสียงโท ได้เป็น ‘เหมียว’ และซ้ำตัวสะกดอีก 2 ตัว เพื่อให้เสียงลากยาว ได้เป็น ‘เหมียววว’ ทั้งนี้ฉบับแปลไม่ผสมคำ 2 คำขึ้นใหม่เหมือนต้นฉบับ เนื่องจากจะทำให้คำแปลกแปร่งไม่เหมาะกับระบบภาษาไทย ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

6) *ACHOO* พบในหน้า 121

ต้นฉบับ	บทแปล
“ACHOO!” sneezed the dog.	“ฮัดซิว!” หมาจามเสียงดัง

ในบริบทเป็นเหตุการณ์ที่เกิดหลังจากหมาสูดดมเข้าจมูกไปแล้ว จากนั้นจึงได้จามออกมา เกิดเสียงจามดังขึ้น

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *ACHOO* ในภาษาอังกฤษว่า ‘used to represent the sound of a sneeze’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ คำที่แปลงมาจาก ‘ฮัดซัย’ ในคลังคำ (นวรรณ พันธุเมธา, 118) หมายถึง ลมพุ่งออกมาทางจมูกและปากทันทีโดยไม่ตั้งใจเพราะเกิดการระคายเคือง เนื่องจากต้องการให้การออกเสียงมีรูปปากที่คล้ายคลึงกับต้นฉบับ จึงใช้กลวิธีทางเสียงเปลี่ยนสระในคำจาก ซิว แทน ซัย โดยฮัดซิวเป็นภาษาปากที่พบได้ทั่วไปในเอกสารที่ไม่เป็นทางการ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

7) BUZZZZZZZ พบในหน้า 171

ต้นฉบับ	บทแปล
<u>BUZZZZZZZ</u> ... The swarm gently encircled the animals and slowly, steadily ... <u>BUZZZZZZZ</u> ... “Wheels up!” cried the dog. “Dog aloft!” “Yahoo!” cried Edgar, flying up over the lake. <u>BUZZZZZZZ!</u>	<u>หึ่งหงงหงง ...</u> ผึ้งแมลงล้อมเหล่าสัตว์เป็นวงกลม และค่อย ๆ อย่างมั่นคง ... <u>หึ่งหงงหงง ...</u> “เคลื่อนพล(ย้าย)” หมาตะโกนร้อง “หมาขึ้นสูง” “ยาฮู!” เอ็ดการ์ตะโกนร้องขณะบินขึ้นเหนือทะเลสาบ <u>หึ่งหงงหงง !</u>

ในบริบทแมลงทุกชนิดที่อยู่ในถ้ำต่างบินเข้ามาหาหมา หมี และเอ็ดการ์ เพื่อช่วยยกทั้งสามให้บินขึ้นจากถ้ำไต่ดินไปบนดินได้ ซึ่งแมลงต่าง ๆ นี้มีจำนวนมหาศาลเป็นพันล้านตัว จึงเกิดเป็นเสียงดังของแมลงที่มีปีกทั้งหลาย

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *buzz* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a low continuous humming sound like that of a bee’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย คือ หึ่ง ๆ แต่คำในต้นฉบับเพิ่มตัวอักษรสุดท้ายเพื่อให้พยางค์ยาวขึ้น แสดงเสียงต่อเนื่องลากยาว ดังนั้นใช้กลวิธีทางเสียงเติมตัวสะกดตัวสุดท้ายตามจำนวน Z ที่เกินมาในต้นฉบับซึ่งก็คือ 5 ตัว ดังนั้นจึงเติม ง 5 ตัว เช่นเดียวกัน ได้จาก หึ่ง เป็น หึ่งหงงหงง ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

5.1.1.3 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียงและการทับศัพท์ คือ การใช้กลวิธีทางเสียงและการถอดเสียงคำในต้นฉบับเพื่อให้ได้คำแปลที่เป็นคำเทียบเคียงในภาษาไทย พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) HunhnnnnhnAARR พบในหน้า 97

ต้นฉบับ	บทแปล
His vast claws dug into the cavern floor, his scales scratching against the cold stone of the boulder, his black-and-green eyes slit in effort.... “ <u>HunhnnnnhnAARR!</u> ” And the boulder rolled away, revealing a tunnel, just large enough to fit the bear.	กรงเล็บขนาดมหึมาที่มึนเจาะลงบนพื้นถ้ำ เกล็ดบนตัวเสียดสีกับหินก้อนใหญ่เย็น ๆ นัยน์ตาดำผสมเขียวเหลืองเตรียมใช้แรง... <u>"ฮียยยยยยฮ้า"</u> ในที่สุดหินก้อนนั้นก็กลิ้งออกไปจนเห็นอุโมงค์ ที่กว้างพอให้หมีเดินผ่าน

ในบริบทนี้ถึงก่ายกักรวบรวมพลังที่มากกว่าครั้งที่แล้ว เพื่อดันหินก้อนใหญ่ให้พ้นทาง

Collins online Dictionary ให้ความหมายคำว่า hunh ในภาษาอังกฤษว่า ‘used to express anger, contempt, etc.: a snorting sound Huh’ และ Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า argh ในภาษาอังกฤษว่า ‘used typically to express frustration, disappointment, anguish, or pain’

ผู้แปลจึงใช้คำว่า ฮีย พจนานุกรมมติชนให้ความหมายว่า เสียงหอบหายใจแรง ๆ และใช้กลวิธีทางเสียงในการเติมตัวสะกดซ้ำ เพื่อลากเสียงอ่านให้ยาวกว่าเดิมได้เสียงที่ใกล้เคียงกับต้นฉบับ จากนั้นใช้วิธีการแปลทับศัพท์เพื่อแสดงเสียงอารมณ์หงุดหงิดที่ก่ายกักรไม่สามารถดันหินได้สักที โดยถอดเสียงจากคำว่า AARR เป็นคำว่า ฮ้าร์ ใช้การอ่านออกเสียงแบบอ้าปากและเกิดเสียงดัง เหมาะกับการนำมาใช้ในบริบทที่ก่ายกักรต้องใช้แรงฮึดสุดท่ายดันหินให้พ้นทาง ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียงและการทับศัพท์

5.1.1.4 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ที่สร้างใหม่จากกลวิธีทางเสียง คือ การใช้กลวิธีทางเสียงอย่างการผันวรรณยุกต์คำเลียนเสียงธรรมชาติ เกิดเป็นคำสร้างใหม่ที่ไม่พบในแหล่งอ้างอิงใด ๆ มาก่อน พบทั้งหมดจำนวน 2 คำ ได้แก่

1) *SCHRUMPF* พบในหน้า 139

ต้นฉบับ	บทแปล
With a great <i>SCHRUMPF</i> and a cloud of dust, the tunnel collapsed.	อุโมงค์ถล่ม <u>ตุ้ม</u> และฝุ่นก็ตลบอบอวล

ในบริบทนี้อุโมงค์ได้กระแทกของเอ็ดการ์และป่า ซึ่งเป็นที่ซ่อนตัวของหมา แมว และตัวตุ่นถล่มลงมาอย่างรุนแรงจนเกิดฝุ่นตลบอบอวล ดังนั้นจึงเกิดเสียงอุโมงค์ถล่ม

SCHRUMPF เป็นคำสร้างใหม่ในภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่พบทั้งในเอกสารเป็นทางการ เช่น พจนานุกรม และเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น บทความในอินเทอร์เน็ต ดังนั้นจึงต้องอ้างอิงความหมายตามบริบทอย่างเดียวนั้น คือเสียงอุโมงค์ถล่ม

ผู้แปลยึดบริบทเป็นสำคัญซึ่งแสดงถึงเสียงอันดังเหมือนอุโมงค์ถล่ม พบเสียงที่สื่อความหมายตามบริบทในภาษาไทย ได้แก่ ‘ตุ้ม’ ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้น เช่น โดดน้ำดังตุ้ม เสียงปืนใหญ่ดังตุ้ม ๆ ทั้งนี้ถึงแม้ คำว่า *ตุ้มตาม* ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ แปลว่า ว. เสียงดังเอะอะอีกทีก็ เช่น เสียงระเบิดตุ้มตาม นำมาใช้แทนเสียงอุโมงค์ถล่มได้รุนแรงกว่าคำว่าตุ้ม แต่เพราะเป็นคำสองพยางค์ จึงแสดงถึงการระเบิดที่ต่อเนื่อง เกิดขึ้นหลายครั้ง จึงไม่เหมาะนำมาใช้ในบริบทนี้เนื่องจากในต้นฉบับไม่มีส่วนใดที่บ่งบอกว่าเป็นการถล่มอย่างต่อเนื่อง ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า *ตุ้ม* ซึ่งเป็นคำพยางค์เดียวเหมือนต้นฉบับ และใช้กลวิธีทางเสียงมาช่วยในการสร้างคำขึ้นใหม่ให้เหมือนกับต้นฉบับ โดยนำคำว่า *ตุ้ม* มาเพิ่มระดับเสียง ใส่วรรณยุกต์โท ได้เป็น ‘ตุ้ม’ สื่อถึงเสียงอุโมงค์ถล่มที่ดังมาก แล้วเปลี่ยนพยัญชนะต้นให้เป็นคำควบกล้ำ ทร ให้คล้ายกับต้นฉบับที่มีตัว r ได้เป็น ‘ตุ้ม’ ทั้งนี้ยังใช้สระและพยัญชนะเดิมของคำว่า *ตุ้ม* เพราะเสียงตุ้ม สื่อความหมายระเบิดในระบบภาษาไทยได้ดีกว่าเสียงที่ใช้พยัญชนะอื่น เช่น *ตุ้ม* *ตุ้ม* ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ที่สร้างใหม่จากกลวิธีทางเสียง

2) SCREEAFWOOSH พบในหน้า 157

ต้นฉบับ	บทแปล
Edgar, experimenting with the controls, pushed the throttle ahead and <u>SCREEAFWOOSH!</u> They zoomed down the tunnel.	เอ็ดการ์ทดลองกดปุ่มควบคุมรถ ก่อนจะเหยียบคันเร่งเดินหน้า และ <u>กรี้ฟบู๊!</u> พวกเขาพุ่งปรี๊ดลงอุโมงค์ไป

ในบริบทนี้เกิดขึ้นระหว่างที่กลุ่มของแมวกำลังเดินตามทางรถไฟไปเจอกับรถยนต์รางเอ็ดการ์ที่สนใจเรื่องเครื่องยนต์จึงขึ้นรถและติดเครื่องยนต์ เขาชวนสัตว์ทั้งหมดขึ้นรถไปด้วยกันโดยตัวเองเป็นคนขับ เมื่อเอ็ดการ์เหยียบคันเร่งเดินหน้า และรถเคลื่อนตัวออกอย่างรวดเร็วทำให้เกิดเสียงเสียดสีของล้อรถกับรางรถไฟและเสียงพุ่งผ่านลม พวกเขาที่อยู่บนรถจึงเดินทางได้ไฉไลมากได้เร็วมากเกิดเสียงการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว

SCREEAFWOOSH เป็นคำสร้างใหม่ที่ไม่ปรากฏที่ไหนมาก่อน เมื่อพิจารณาการบรรยายในบริบทและภาพประกอบแล้ว พบว่าเป็นเสียงเสียดสีของล้อรถยนต์รางกับรางรถไฟซึ่งทำมาจากเหล็กเหมือนกันจึงทำให้เกิดเสียงแสบแก้วหู ดังนั้น SCREEAF จึงอาจมาจาก screech โดย Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a shrill high-pitched sound resembling a screech’ และ WOOSH มาจาก WHOOSH หมายถึงการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเสียงดัง whoosh และเมื่อนำสองคำมารวมกันจึงเกิดเป็นเสียงต่อเนื่องของล้อเสียดสีและการเคลื่อนที่ฉับพลัน

ผู้แปลเลือกคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทยมาสร้างคำใหม่ให้ตรงตามบริบทของต้นฉบับ จากคำดังต่อไปนี้ ‘กรีก’ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงของแข็งเช่นแก้ว โลหะ กระแทกกัน และ เอียด ในพจนานุกรมมติชน หมายถึง เสียงดังอย่างเสียงเสียดสี เมื่อนำทั้ง กรีก และ เอียด มาปรับรวมกัน และใช้กลวิธีทางเสียงเปลี่ยนสระของคำ จึงได้เป็น ‘กรี้ก’ จากการเปลี่ยนสระอเป็นอีเพราะอ้างอิงจาก เอียด ที่ใช้สระอและให้ความหมายแสดงการเสียดสี แต่เนื่องจากคำในต้นฉบับลงท้ายด้วย af จึงเลือกใช้ตัวสะกดที่ให้เสียงล่อไพเราะได้แก่ ฟ ดังนั้นจึงได้คำใหม่เป็น ‘กรี้ฟ’ ส่วนคำหลังใช้ ปรี๊ด ซึ่งพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง อาการที่น้ำหรือของเหลวเป็นต้นพุ่งออกจากช่องแคบโดยเร็วแรง โดยปริยายหมายความว่า รวดเร็วฉับไว เช่น ลื่นปรี๊ด โดยนำมาปรับนำควบกล้ำ ร ออก เนื่องจากต้นฉบับ

ไม่มีเสียงควบกล้ำ ได้เป็นคำว่า ‘ปูด’ เพื่อแสดงความรวดเร็ว ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ที่สร้างใหม่จากกลวิธีทางเสียง

5.1.1.5 คำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย

(equivalent) คือ การใช้คำกริยาเพื่อบอกอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติในประโยค พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *whoosh* พบในหน้า 121

ต้นฉบับ	บทแปล
The dog's nose twitched. And he tried—with all his military training—he tried to repress what was coming. But he ... he ... he inhaled mightily, and ... the ant <i>whooshed</i> up his nostril....	แต่ เขา...เขา...เขา สูดลมหายใจเข้าสุดแรง จากนั้นก็...สูดดมเข้ารูจมูกดัง <u>พุด</u> ...

ในบริบทนี้มีมดจำนวนหนึ่งต้องการสั่งให้หมากลับไปในอุโมงค์เพื่อซ่อนตัวจากเอ็ดการ์ จึงไต่บนจมูกของหมาเพื่อพูดออกคำสั่งโก้ ๆ แต่หมาทนคันจมูกไม่ไหวจึงจะจามออกมา ก่อนจามก็เผลอสูดลมหายใจเข้าไปสุดแรง และสูดดมที่อยู่บนจมูกเข้าไปด้วยจนเกิดเสียงสูดดมเข้ารูจมูกหมา

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *whoosh* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to move (a person or thing) with or as if with a whoosh’ หรือ ‘the sound created by such a rush’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ ‘พุด’ ซึ่งมาจากคำว่า *พุดพุด* ในพจนานุกรมมติชน หมายถึง เสียงหายใจแรงของสัตว์บางชนิด เช่น ม้าหรือช้าง เป็นต้น เหตุผลที่ใช้คำพยางค์เดียวเนื่องจากต้องการให้เกิดแค่เสียงเดียวเหมือนต้นฉบับเท่านั้น อีกทั้งพุดยังมีเสียง อู เหมือนกับคำในต้นฉบับอีกด้วย เหตุที่ใส่คำว่า ‘สูดดัง’ เป็นคำกริยาเพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

5.1.1.6 คำยืม (loan word) คือ คำที่ถอดเสียงอ่านเหมือนหรือคล้ายคลึงกับต้นฉบับ เป็นการยืมคำจากภาษาต้นทางมาปรับใช้ในภาษาปลายทางจนใช้กันอย่างแพร่หลาย พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *Shh* พบในหน้า 129

ต้นฉบับ	บทแปล
“ <i>Shh!</i> ” said the ants. “Listen.”	"ซู่!" พวกมดพูด "ฟังสิ"

ในบริบทนี้หมากำลังทะเลาะกับตัวตื้นเรื่องที่แมวทำนอกเหนือแผนที่วางไว้ จนเกิดเสียงดังเอะอะ ในขณะนั้นก็มีเสียงคนกำลังเดินเข้ามาในกระท่อมเหนืออุโมงค์ที่สัตว์ต่าง ๆ กำลังซ่อนตัวอยู่ มดที่ได้ยินก่อนเป็นตัวแรกจึงส่งเสียงให้หมาหยุดไว้อย่าง

Cambridge online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *shh* ในภาษาอังกฤษว่า ‘used to tell someone to be quiet; *shush*’

ผู้แปลเลือกใช้คำเทียบเคียงในภาษาไทยคำว่า จู ๆ หรือ จู๊ ๆ ซึ่งในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงดูดลมเข้าปากเพื่อดู ห้ามหรือเตือนเป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาความหมายในภาษาไทยแล้วพบว่าขัดกับลักษณะการออกเสียงของคำในต้นฉบับที่ปล่อยลมออกจากปาก ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกคำว่า ซู่ ซึ่งเป็นคำยืมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในเอกสารที่ไม่เป็นทางการ และในบทสนทนาทั่วไป ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำยืม (loan word)

5.1.1.7 คำยืม (loan word) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง คือ คำยืมที่ปรับเสียงวรรณยุกต์หรือใส่พยัญชนะตัวอื่นเพิ่มแล้วยังมีความหมายคล้ายเดิม พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *Shhhh* พบในหน้า 133

ต้นฉบับ	บทแปล
Or hiss him quiet, like the cat did. “ <i>Shhhh!</i> ”	หรือดูให้เขาเงียบ ๆ เหมือนที่แมวทำ "ซู่ววว!"

ในบริบทนี้แมวถามเอ็ดการว่าทำไมถึงพูดภาษา *grak* ได้ แต่เอ็ดการไม่ยอมบอก หมาก็อยากรู้เหมือนกันจึงรู้สึกหงุดหงิดที่ตนไม่ได้รับคำตอบ จึงส่งเสียงดังไว้อย่าง แมวเห็นเช่นนั้นก็ไม่ได้

รู้สึกเห็นใจหมาแต่ดูให้หมาเงียบ ๆ เท่านั้นเพราะจะคุยกับเอ็ดการ์ต่อ ดังนั้นจึงเกิดเสียงดูให้หมาเงียบเสียงลง

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้คำยืม (loan word) และใช้กลวิธีทางเสียงเติมตัวสะกด ว ซ้ำ เพื่อทำให้เกิดเสียงลากยาวและทำให้พยางค์ยาวขึ้นเหมือนคำในต้นฉบับ ได้คำว่า ชู่วว ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำยืม (loan word) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง

5.1.1.8 การทับศัพท์ (transliteration) คือ การถอดเสียงคำในต้นฉบับ เกิดเป็นคำใหม่ในภาษาไทยที่มีเสียงอ่านเหมือนต้นฉบับ พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *du dum du dum du dum* พบในหน้า 23

ต้นฉบับ	บทแปล
“Since I was a foal, I liked to run,” said the horse. “I liked the <i>du dum du dum du dum...</i> ” He shook his great head.	"ฉันชอบวิ่งมาตั้งแต่ตอนยังเป็นลูกม้า" ม้าพูด "ฉันชอบ ดู ดัม ดู ดัม ดู ดัม..." เขาส่ายหัวอันใหญ่โตไปด้วย

บริบทดังกล่าวเป็นบทพูดที่ม้าฮัมเสียงเพลงตามจังหวะการวิ่งบนพื้น ดังนั้นผู้แปลจึงต้องการแปลเสียงฮัมเพลงของม้าด้วยการสร้างคำเลียนเสียงธรรมชาติจากการแปลทับศัพท์ เพื่อให้ผู้อ่านจินตนาการเสียงฮัมได้เหมือนต้นฉบับ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติโดยการทับศัพท์

5.2 การแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) ในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals*

คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องจำนวน 28 คำ ใช้กลวิธีการแปลดังต่อไปนี้

5.2.1 การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ

คือการแปลด้วยความเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia) ซึ่งเป็นคำที่มีเสียงอ่านเลียนแบบเสียงธรรมชาติ หรือคำที่มีความหมายสื่อถึงการส่งเสียงเลียนแบบ โดยพบว่าในบริบทมี

การส่งเสียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) มากกว่าการพูด (saying) จำนวนทั้งหมด 19 คำ ดังต่อไปนี้

5.2.1.1 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

คือ คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เป็นศัพท์บัญญัติในพจนานุกรม และศัพท์ที่พบได้ในการสืบค้นจากเอกสารไม่เป็นทางการ เช่น อินเทอร์เน็ต พบทั้งหมดจำนวน 3 คำ โดยเรียงคำตามลำดับหน้าที่พบในนวนิยาย ได้แก่

1) *buzz* และ 2) *click* พบในหน้า 170

ต้นฉบับ	บทแปล
A <i>buzzing, clicking</i> tide.	คลื่นเสียงหึ่ง ๆ และกริ๊ก ๆ

ในบริบทแมลงทุกชนิดที่อยู่ในถ้ำต่างบินเข้ามาหาหมา หมี่ และเอ็ดการ์ เพื่อช่วยยกทั้งสามให้บินขึ้นจากถ้ำได้ดินไปข้างบนได้ ซึ่งแมลงต่าง ๆ นี้มีจำนวนมหาศาลเป็นพันล้านตัว จึงเกิดเป็นคลื่นเสียงของแมลงที่มีปีกและมีก้ามหนีบทั้งหลายนั้นบินและเดินเข้ามาหา

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *buzz* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a low continuous humming sound like that of a bee’ และคำว่า *click* หมายถึง ‘to strike, move, or produce with a *click*’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย คือ หึ่ง ๆ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงฆ้อง เสียงผิงหรือแมลงภู่เป็นต้นบิน และ กริ๊ก ๆ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงของแข็งเช่นแก้ว โลหะ กระแทกกันซึ่งนำมาใช้เป็นตัวแทนของเสียงแมลงที่มีก้าม และเพราะแมลงทั้งหมดมีจำนวนมากมหาศาลจึงเลือกใช้การซ้ำคำเพื่อบ่งบอกว่าเป็นเสียงที่ดังหลายครั้ง ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

5.2.1.2 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) และตามด้วยคำกริยา คือ การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติในประโยคผสมกับคำกริยา เพื่อทำให้เกิดเป็นคำกริยาที่มีองค์ประกอบทางเสียงในประโยคขึ้น พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *squeak* พบในหน้า 94

ต้นฉบับ	บทแปล
A work of both legal theory and anthropology, <u>squeaked</u> by a distinguished, multidisciplinary bat, and translated into grak.	งานเกี่ยวกับทั้งทฤษฎีกฎหมายและมานุษยวิทยา <u>จืดคั่น</u> โดยคางคกสทริชาซีฟที่มีชื่อเสียงและแปลออกมาเป็นภาษากร่ากอีกที่

ในบริบทนี้ผู้บรรยายแทรกเกร็ดความรู้เกี่ยวกับคางคก ว่ามีคางคกเก่ง ๆ คิดคั่นทฤษฎีต่าง ๆ ออกมาได้ แต่อยู่ในภาษา *squeak* ซึ่งเป็นภาษาคางคกที่แปลมาเป็นภาษา grak ซึ่งเป็นภาษาที่สัตว์ชนิดอื่น ๆ ใช้สื่อสารกัน

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *squeak* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter or make a short shrill cry or noise’ และ ‘a sharp shrill cry or sound’

ผู้แปลจึงเลือกแปลตามบริบทให้เป็นคำกริยาโดยรักษารูปประกอบทางเสียงไว้ จึงใช้ จืดคั่น มาผสมรวมกับคำกริยา ‘คั่น’ เกิดเป็น ‘จืดคั่น’ ที่เป็นการแปรเสียงมาจากคำว่า ‘คิดคั่น’ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) และตามด้วยคำกริยา

5.2.1.3 คำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) คือ การใช้คำกริยาเพื่อบอกอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติในประโยค พบทั้งหมดจำนวน 14 คำ ได้แก่

1) *purr* พบในหน้า 3

ต้นฉบับ	บทแปล
<u>Purring</u> , she rubbed along the horse's great hooves, then nodded respectfully at the bear and found herself a perch in the crashed helicopter, upon one of its soft, upholstered seats.	นางแมว <u>ครางครืด</u> ๆ พลางไถตัวกับกีบเท้าขนาดใหญ่ของม้า จากนั้นจึงพยักหน้าทักทายหม้อย่างสุภาพ ก่อนจะหาที่นั่งสูงบนเก้าอี้บุนวมนิ่ม ๆ ในซากเฮลิคอปเตอร์ได้

ในบริบทแมวกำลังไถตัวกับกีบเท้าม้าเพื่ออ่อนซึ่งเป็นธรรมชาติของแมวที่ชอบไถตัวกับสิ่งต่าง ๆ เมื่ออารมณ์ดี แมวจึงร้องครางออกมาด้วยความพึงพอใจ

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *purr* ในภาษาอังกฤษว่า 'low vibratory murmur typical of an apparently contented or pleased cat or to make a purr or a sound like a *purr*.'

ผู้แปลใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เมื่อเปล่งเสียงออกมาแล้วมีการสั่นสะเทือนในลำคอ และใกล้เคียงกับเสียงจริง ๆ ของแมว พบเทียบเคียงในภาษาไทย ได้แก่ 'ครางครืด ๆ' 'ส่งเสียงบรี้อ ๆ คล้ายเสียงเฮลิคอปเตอร์' และ 'กรนครี้อ ๆ' เป็นต้น ดังนั้นจึงเลือกใช้ คำว่า 'ครืด' ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ มีความหมายว่าเสียงลากสิ่งของครูดไป หรือเสียงกรน และเหตุที่ใส่คำว่า 'คราง' ซึ่งเป็นกริยาเพิ่มเติม เพื่อขยายอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นซึ่งเป็นการครางอย่างพึงพอใจ ในที่นี้จึงถือเป็นกริยาแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

2) *whinnied* พบในหน้า 4

ต้นฉบับ	บทแปล
"This dog must still be sleeping," said the cat in the cockpit, and the horse <u>whinnied</u> with laughter.	"เจ้าหมาตัวนี้ยังหลับอยู่แน่เลย" แมวส่งเสียงพูดจากในห้องคนขับเฮลิคอปเตอร์ ม้าได้ยิ้มนึกหัวเราะฮึ ๆ

ในบริบทม้าหัวเราะออกมาเพราะได้ยินสิ่งที่แมวพูดล้อเลียนหมาว่า มัวแต่หลับอยู่ถึงไม่รู้ว่าสัตว์ตัวอื่นเขาพูดถึงเรื่องอะไรกันแล้ว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *whinny* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to neigh especially in a low or gentle way or to utter with or as if with a *whinny*’

ผู้แปลใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ฮี ๆ ที่พบในบทแปล แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพสัตว์ (ปัญญา สุวรรณานนท์, 2555, หน้า 19) เหตุที่ใส่คำว่า ‘หัวเราะ’ เพิ่มเติมจากต้นฉบับเพื่อขยายอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้น **ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)**

3) *caw* พบในหน้า 7

ต้นฉบับ	บทแปล
The crow <u>cawed</u> out, in his powerful voice: “Animal council in ORDER!”	อิก้าร้องกา ๆ ออกมาด้วยน้ำเสียงอันทรงพลังว่า "สภาแห่งสรรพสัตว์จงอยู่ในความสงบ!"

ในบริบทอิก้ากำลังออกคำสั่งสัตว์ทุกตัวอยู่ ซึ่งเป็นการพูดส่งด้วยเสียงกา ๆ ของอิก้าในภาษา *grak*

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *caw* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter the harsh raucous natural call of the crow or a similar cry’

ผู้แปลเลือกใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘กา ๆ’ ซึ่งในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ มีความหมายว่า เสียงร้องหรือเสียงเรียกของอิก้า และมีการใช้คำซ้ำเพื่อบ่งบอกว่าเป็นเสียงที่ดังหลายครั้ง เนื่องจากอิก้าพูดออกคำสั่งหลายคำเป็นประโยค เหตุที่ใส่คำว่า ‘ร้อง’ ซึ่งเป็นกริยาเพิ่มเติม เพื่อขยายอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติ **ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)**

4) *mutter* พบในหน้า 8

ต้นฉบับ	บทแปล
"Takes a minute to get going, doesn't he?" <u>muttered</u> the dog to the bear.	"ใช้เวลาานกว่าจะได้ เธอว่าไหม" หมา <u>บ่น</u> <u>จิม</u> งำให้หมีฟัง

ในบริบทหมาบ่นอีกาให้หมีฟังเรื่องที่อีกาออกคำสั่งซ้ำ เพราะมัวแต่ร้องเพลงประจำตัว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *mutter* ในภาษาอังกฤษ ว่า ‘to utter sounds or words indistinctly or with a low voice and with the lips partly closed’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘จิมงำ’ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงพูดหรือบ่นพึมพำ ซึ่งในบริบทหมากำลังบ่นแมวให้หมีฟังอยู่ ด้วยการใช้เสียงเบา ๆ เพราะจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ทำให้อีกาที่เป็นเหมือนหัวหน้าสำหรับหมาได้ยิน และเหตุที่ใส่คำว่า ‘บ่น’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

5) *hiss* พบในหน้า 15

ต้นฉบับ	บทแปล
Surprised by the bear's anger, the baboon bared his teeth and rang his bell, and so the cat <u>hissed</u> and arched her back, and the horse whinnied and stamped his feet, and the crow cawed, and the dog barked angrily.	เหล่าสัตว์ต่างตื่นตกใจเมื่อเห็นหมีโกรธเกรี้ยว ลิงบาบูนแยกเขี้ยวพลางสั่นกระดิ่ง ส่วนแมว <u>ฮูฟ</u> พลางโก่งตัว ม้าร้องฮือ ๆ พลงย่ำเท้ากับ พื้น อีการ้องกา ๆ และหมาเห่าอย่างฉุนเฉียว

ในบริบทขณะที่หมากำลังให้เหตุผลในการลงคะแนนเสียงได้กล่าวถึงเบคอน อาหารที่มนุษย์เคยให้กินว่าตนนั้นชื่นชอบมากและหมีพูดเห็นด้วย เมื่อได้ลิงได้ยินเช่นนั้นก็เกิดโมโหเพราะสัตว์ตัวอื่นพูดถึงมนุษย์ในแง่ดี จึงตำหนิว่าเป็นสัตว์ที่ถูกทำให้เชื่อง หมีจึงแย้งว่าตนเองเป็นสัตว์ป่าและตั้งท่าเตรียมต่อสู้เพราะโกรธที่ถูกลิงกล่าวหา เมื่อสัตว์ตัวอื่น ๆ เห็นหมีตั้งท่าโจมตีก็ส่งเสียงตกใจ

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *hiss* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter or whisper angrily or threateningly and with a *hiss*’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘แฟ’ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงดังเช่นนั้นอย่างเสียงจุดไม้ขีดไฟติด และพบใช้แทนเสียงแมวขูได้เช่นกัน และเหตุที่ใส่คำว่า ‘ขู’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้นเพื่อขู่เตือนมิให้ทำร้ายตน ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

6) *whimper* พบในหน้า 55

ต้นฉบับ	บทแปล
The dog was still barking. The horse <u>whimpering</u> . The crow cawing. The baboon furiously slapped the ground and gnashed his teeth and rang his bell.	หมายังคงเห่าไม่หยุด ม้าครางอี้อ้อ อีกร้องกา ๆ ลิงบาบูนตบพื้นอย่างเกรี้ยวกราด รู้สึกโกรธจัดเต็มทีจากนั้นจึงสั่นกระดิ่ง

ในบริบทนั้นเป็นเสียงร้องแสดงอารมณ์ของสัตว์ต่าง ๆ หลังจากที่แมวหักหลังลิงบาบูนทำให้ลิงโกรธจนพยายามจะทำร้ายแมว แต่หมาเข้ามาช่วยไว้ได้ทัน เหตุการณ์นี้ทำให้สัตว์ตัวอื่น ๆ มีความรู้สึกแตกต่างกันไปดังนี้ หมาตื่นตัว ม้าตกใจกลัว และอีกาตกใจ

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *whimper* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a low whining plaintive or broken sound’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘อี้อ้อ’ เหตุที่ใส่คำว่า ‘คราง’ เพิ่มเติม เพื่อขยายอาการส่งเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ในบริบทเป็นการครางแสดงความตกใจกลัว ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

7) *hoot* พบในหน้า 70

ต้นฉบับ	บทแปล
The baboon, triumphant, threw a hairy arm into the air and <u>hooted</u> with pleasure.	ลิงบาบูนรู้สึกได้รับชัยชนะ ชูมือปุกปุยขึ้นแล้ว ก็ร้องวู้ว ๆ ด้วยความดีใจ

ในบริบทโกด้าซึ่งเป็นสัตว์ตัวสุดท้ายลงคะแนนโหวตให้ฆ่านุชย์ และได้มีตัวฝั่งฆ่านุชย์
ชนะ ถึงจึงกูร้องออกมาด้วยความดีใจที่ฝ่ายตนเองชนะ

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *hoot* ในภาษาอังกฤษว่า
'to shout or laugh usually derisively'

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ 'วู้'
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงกูเรียกหรือขานรับอย่างดัง
และเหตุที่ใส่คำว่า 'กูร้อง' เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้นซึ่งในบริบทลิงยกไม้ยกมือแสดง
อาการดีใจ กูร้องส่งเสียงดังวู้ ๆ ซึ่งเป็นไปตามอุปนิสัยของลิงบาบูนที่มีความมั่นใจคิดว่าตนเองฉลาด
กว่าผู้อื่น จึงแสดงความรู้สึกออกมาให้ตรง ๆ มิได้สำรวมกริยาเหมือนสัตว์บางชนิด **ในที่นี้จึงถือเป็น
การแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย
(equivalent)**

8) *swish* พบในหน้า 79

ต้นฉบับ	บทแปล
The cat seemed suddenly very tired. Then she gathered herself, <u>swishing</u> her tail.	จู่ ๆ แมวก็เหมือนหมดแรงขึ้นมาคือ ๆ จึงดึง สติพลางส่ายหางวืด ๆ ไปมา

ในบริบทแมวกำลังพูดถึงเรื่องที่ฝ่ายตนแพ้ที่ประชุมสภาจึงรู้สึกเศร้าใจ แต่สุดท้ายก็
ฮึดสู้และพยายามตั้งสติโดยการส่ายหางผ่านอากาศจนทำให้เกิดเสียงลมขึ้น

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *swish* ในภาษาอังกฤษว่า
'to move, pass, swing, or whirl with the sound of a swish'

เนื่องจากคำแปลในภาษาอังกฤษมีการกล่าวคือเสียงของ *swish* ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้
การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยตาม ได้แก่ 'วืด' ในพจนานุกรมฉบับมติ
ชน หมายถึง เสียงลมผ่านไป และใช้การซ้ำคำให้เป็น 2 พยางค์เพื่อให้เสียงยาวใกล้เคียงกับต้นฉบับ ได้
เป็นคำว่า 'วืด ๆ' และเหตุที่ใส่คำว่า 'ส่ายไปมา' เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น**ในที่นี้จึงถือ
เป็นการแปลด้วยคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย
(equivalent)**

9) *Squeak* พบในหน้า 91

ต้นฉบับ	บทแปล
“WE ARE BATSI!” roared the lizard. “ <u>SQUEAK</u> ON!” “ <u>Squeak</u> on,” echoed the bear, trying to get in the swing of things	“พวกเราคือค้างคาว” กิ้งก่ายักษ์คำราม “ <u>ร้องจ๊ิต ๆ ลี</u> ” “ <u>ร้องจ๊ิต ๆ ลี</u> ” หมิตะโกนก้องตาม พยายามจะ เข้าพวกด้วย

ในบริบทนี้สมาชิกสภาที่ลงคะแนนเสียงให้ช่วยมนุษย์เจอกับกิ้งก่ายักษ์ระหว่างทาง ซึ่งกิ้งก่ายักษ์นั้นบอกว่าตนคือค้างคาวที่เฝ้าถ้ำนี้อยู่ หมายจึงสับสนถามออกไปว่าเป็นค้างคาวประเภทไหน กิ้งก่าเลยตอบกลับพร้อมพูดคำสั้งที่เป็นสโลแกนประจำตัวซึ่งพยายามเลียนแบบเสียงร้องแหลมเล็กของค้างคาว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *squeak* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter or make a short shrill cry or noise’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘จ๊ิต ๆ’ ซึ่งเป็นเสียงที่คนไทยเลียนแบบจากเสียงค้างคาวร้องจริง ๆ ตามธรรมชาติ และใช้การซ้ำคำเพื่อบ่งบอกว่าเสียงที่ดังหลายครั้งเหมือนให้ฝูงค้างคาวตัวอื่น ๆ ร้องจ๊ิตตาม และเหตุที่ใส่คำว่า ‘ร้องลี’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น เป็นคำสั้งติดปากที่ทำให้ตัวเองรู้สึกที่กำลังพูดภาษาค้างคาวในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

10) *huff* พบในหน้า 102

ต้นฉบับ	บทแปล
The dog <u>huffed</u> but was mollified.	หมาส่งเสียงพุดพาดแต่ก็สงบลงแล้ว

ในบริบทนี้หมาไม่พอใจที่แมวเรียกตนเองด้วยคำที่ไม่สุภาพ แต่สุดท้ายแมวก็กัดตสันใจใจเพราะต้องการความร่วมมือจากหมา สุดท้ายหมาจึงค่อยใจเย็นลงเมื่อแมวสัญญาว่าจะไม่ใช้คำนั้นอีก

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *huff* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to emit puffs (as of breath or steam)’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘พืดพาด’ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงอย่างเสียงหายใจแรง ๆ เวลาเหนื่อยมาก ๆ และเหตุที่ใส่คำว่า ‘ส่งเสียง’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้นโดยบริบทมาตั้งใจส่งเสียงออกมา เพื่อแสดงความไม่พอใจ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

11) *creak* พบในหน้า 111

ต้นฉบับ	บทแปล
The tunnel <u>creaked</u> .	อุโมงค์ลั่นเอี้ยด

ในบริบทอุโมงค์ใกล้จะถล่มปิดทางลงมาแล้วเนื่องจากมีคนเดินเคลื่อนไหวยู่ด้านบนเป็นเวลานาน ดังนั้นอุโมงค์จึงลั่นเสียงแหลมลากยาวขึ้น

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *creak* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a prolonged grating or squeaking sound often as a result of being worn-out’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทย ได้แก่ เอี้ยด ในพจนานุกรมมติชน หมายถึง เสียงดังอย่างเสียงเสียดสี โดยเสียงนี้เป็นเสียงแหลมสูง เหตุที่ใส่คำว่า ‘ลั่น’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

12) *zoom* พบในหน้า 157

ต้นฉบับ	บทแปล
Edgar, experimenting with the controls, pushed the throttle ahead and SCREEAFWOOSH! They <u>zoomed</u> down the tunnel.	เอ็ดการ์ทดลองกดปุ่มควบคุมรถ ก่อนจะเหยียบคันเร่งเดินหน้า และ กรีฟบู๊ด! พวกเขาพุ่งปรี๊ดลงอุโมงค์ไป

ในบริบทนี้เกิดขึ้นระหว่างที่กลุ่มของแมวกำลังเดินตามทางรถไฟไปเจอกับรถยนต์ราง เอ็ดการ์ที่สนใจเรื่องเครื่องยนต์จึงขึ้นรถและติดเครื่องยนต์ เขาชวนสัตว์ทั้งหมดขึ้นรถไปด้วยกันโดยตัวเองเป็นคนขับ รถที่ทั้งหมดนั่งเคลื่อนตัวตามทางใต้อุโมงค์ได้เร็วมาก เกิดเสียงการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *zoom* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to move with a loud low hum or buzz or to go speedily’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย คือ *ปรวด* เหตุที่ใช้คำว่า ‘พุง’ เพื่อเป็นคำกริยาในประโยคที่ใช้บรรยายอาการส่งเสียงเลียนแบบความเร็วของการเคลื่อนไหวลงไปในอุโมงค์ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

13) *click* พบในหน้า 167

ต้นฉบับ	บทแปล
The scorpion hopped off his leg, pincers clicking.	แมงป่องกระโดดขาเดียว <u>หนีบ</u> <u>ก้ามกรีก</u> ๆ

ในบริบทเอ็ดการ์เฟลดยีนบนรูของแมงป่อง แมงป่องจึงไปยืนบนเท้าของเขาเพื่อบอกว่าเอ็ดการ์กำลังยื่นปิดทางเข้ารังมันอยู่ พอเอ็ดการ์รู้แล้วจึงยกเท้าออก แมงป่องจึงลงจากเท้าและหนีบก้ามตัวเองเกิดเสียงดังขึ้น

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *click* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to strike, move, or produce with a *click*’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย คือ *กรีก* ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงของแข็งเช่นแก้ว โลหะกระทบกัน เหตุที่ใช้คำว่า ‘หนีบ’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบตามบริบทที่แมงป่องหนีบก้ามกระทบกันจนเกิดเสียงดัง ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

14) *whoop* พบในหน้า 177

ต้นฉบับ	บทแปล
This stretch of seaside woodland was thick with them, a great <u>whooping</u> , hacking, arguing, feces throwing, fur-rending maelstrom, much engaged in lovemaking and arguing and pounding of the earth as they waited for ... the signal.	มีลิงบาบูนอยู่เต็มไปหมดเห็นได้ตั้งแต่ริมทะเลไปจนถึงป่า พวกมัน <u>กู๊ร้องวู้</u> ๆ ตีอกชกหัวทะเลาะเบาะแว้ง โยนอีและดึงขน กันอลหม่านไปหมด บ้างก็ผสมพันธุ์กันมั่วทะเลาะตบพื้นปึงปึง ขณะที่รอฟัง... สัญญาณ

ในบริบทฝูงลิงกำลังตีอกชกหัวแสดงอาการคึกคัก กู๊ร้องส่งเสียงดังวู้ ๆ เตรียมพร้อมรอไปฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *whoop* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter a whoop in expression of eagerness, enthusiasm, or enjoyment’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘วู้’ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง เสียงกู่เรียกหรือขานรับอย่างดัง และเหตุที่ใส่คำว่า ‘กู๊ร้อง’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น โดยบ่งบอกถึงความกระหายอยาก ตั้งตนขึ้นแทนมนุษย์จึงได้กู๊ร้องเตรียมพร้อมลงมือฆ่ามนุษย์ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

15) *shush* พบในหน้า 187

ต้นฉบับ	บทแปล
Others took longer, but then they crowded in, <u>shushing</u> each other.	ตัวอื่นใช้เวลาานกว่าจะได้ยิน แต่แล้วพวกมันก็รุมเข้ามาแน่น <u>ส่งเสียงจู้</u> ๆ ให้คนอื่นเงียบ ๆ

ในบริบทนี้เอ็ดการ์พูดภาษา *grak* ในดงลิงบาบูนและสัตว์ตัวอื่น ๆ ที่ต้องการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ เอ็ดการ์กลัวมากจึงพูดเสียงเบา ลิงบาบูนตัวอื่น ๆ จึงส่งเสียงให้สัตว์แถวนั้นเบาเสียงเพื่อจะฟังเอ็ดการ์พูดให้ชัด ๆ

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *shush* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to urge to be quiet’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘จู้’ พจนานุกรมมติชน หมายถึง เสียงเช่นนั้น ทำเพื่อกำราบหรือบอกให้เงียบ หรือเบาเสียงลง และเหตุที่ใส่คำว่า ‘ส่งเสียง’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้น ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลเป็นคำกริยา และตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

5.2.1.4 คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับการถอดความ คือ การใช้การตีความของคำในประโยคจนได้คำแปลที่มีความยาวมากกว่าต้นฉบับ และใส่องค์ประกอบทางเสียงซึ่งก็คือคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทยลงในประโยคด้วย พบทั้งหมดจำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *clatter* พบในหน้า 77

ต้นฉบับ	บทแปล
He was just leaning in for a long flat one, perhaps some kind of scapula, when the pile exploded outward, bones <u>clattering</u> .	เขากำลังก้มลงคาบกระดูกแบนยาวอันหนึ่งซึ่งน่าจะเป็นกระดูกสะบัก ก่อนที่กองกระดูกจะระเบิดพุ่งกระจัดจาย <u>เสียงกระดูกกระทบกันดังก๊อ๊กแก็กๆ</u>

ในบริบทหมากำลังมองหากระดูกที่ตัวเองอยากแตะ พอเลือกได้แล้วและกำลังโน้มตัวลงไปคาบขึ้นมา ตัวตุ่น 3 ตัวก็พุ่งออกมาจากกองกระดูก ทำให้กระดูกกระจัดกระจายส่งเสียงกระทบกัน

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *clatter* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a rattling sound’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงกับภาษาไทยได้แก่ ‘ก๊อ๊กแก็กๆ’ พจนานุกรมมติชน หมายถึง เสียงอย่างของแข็งกระทบกันเบา ๆ และใช้การซ้ำคำเพื่อบ่งบอกว่ากระดูกกองนั้นที่กระทบกันมีหลายชิ้นตามบริบท เหตุที่ใส่คำว่า ‘เสียงกระทบกันดัง’ เพื่อแสดงอาการส่งเสียงเลียนแบบนั้นซึ่งเป็นการตีความว่าเป็นเสียงที่กระดูกกระทบกันเอง ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับการถอดความ (paraphrase)

5.2.2 การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ

คือ การใช้คำชนิดอื่น ๆ เช่น คำกริยา และคำนาม ที่ไม่มีเสียงอ่านและความหมายสื่อถึงการเลียนแบบ โดยพบว่าในบริบทเน้นการแสดงกริยามากกว่าองค์ประกอบทางเสียง ดังนั้นคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้องด้านล่างนี้จึงมีองค์ประกอบด้านการพูด (saying) มากกว่าการแสดง (showing) จำนวนทั้งหมด 9 คำ ดังต่อไปนี้

5.2.2.1 คำชนิดเดิม จำนวน 8 คำ ได้แก่

1) *puff* พบในหน้า 5

ต้นฉบับ	บทแปล
The dog, <u>puffing</u> out his chest, was pleased to be consulted.	หมา <u>ยืดอก</u> ขึ้นเพราะรู้สึกยินดีที่มีผู้มาปรึกษา

ในบริบทนั้นหมากำลังหาพวกเข้าฝั่งตน เพราะไม่อยากให้ใครรับลงคะแนนเสียงส่ง ๆ จึงคุยเหมือนปรึกษากับหมา เมื่อมีสัตว์มาปรึกษาหมาก็รู้สึกดีใจ แสดงท่าทางยืดอกเพราะรู้สึกภูมิใจคิดว่าตัวเองฉลาดพอให้คำปรึกษาสัตว์ตัวอื่นได้

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *puff out* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make (something) larger and rounder by filling it with air’

ผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำกริยายืดอกตามการตีความว่าหมากำลังแสดงท่าทางโอ้อวด ภูมิใจ แสดงให้เห็นถึงนิสัยซื่อ ๆ ของหมาที่รู้สึกอย่างไรก็แสดงออกมาเช่นกัน ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมจึงอาจถูกชักจูงได้ง่าย ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

2) *coo* พบในหน้า 18

ต้นฉบับ	บทแปล
“I can get some, soon,” <u>cooed</u> the baboon.	"เดี๋ยวไปเอามาเพิ่มให้อีก" ลิงบาบูน <u>กล่อมเสียงนุ่ม</u>

ในบริบทนี้ลิงบาบูนกำลังพูดกล่อมให้มาลงคะแนนเสียงข้างตนเอง

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *coo* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make the low soft cry of a dove or pigeon or a similar sound.’

ผู้แปลจึงใช้คำกริยาเพื่อบรรยายกริยานั้นให้ตรงตามบริบทที่ลิงบาบูนพยายามจะกล่อม
ม้าให้ลงเสียงคะแนนข้างตัวเองโดยการติดสินบน ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียน
เสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

3) *purr* พบในหน้า 23

ต้นฉบับ	บทแปล
“Horse,” <u>purred</u> the cat, “please continue.”	"ม้า" แมวพูด "เชิญพูดต่อเถอะ"

ในบริบทแมวบอกให้ม้าแสดงความเห็นในที่ประชุมต่อ เนื่องจากก่อนหน้านี้โดนสัตว์ตัว
อื่นขัดม้าจึงหยุดพูดไป

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายของคำว่า *purr* ในภาษาอังกฤษ
ว่า ‘low vibratory murmur typical of an apparently contented or pleased cat or to
make a purr or a sound like a purr.’

บริบทดังกล่าวเป็นกริยาที่แมวพูดเป็นเสียงแมวธรรมดา ไม่ได้ครางหรือใส่อารมณ์ร่วมใด
ๆ ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้คำกริยา ‘พูด’ เท่านั้น ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียง
ธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

4) *boom* พบในหน้า 89

ต้นฉบับ	บทแปล
“APOLOGIZE!” echoed the <u>booming</u> voice.	"โทษที!" มีเสียงพูดดังกระหึ่มขึ้น

ในบริบทนี้กิ้งก่ายักษ์ที่อาศัยอยู่ในถ้ำต้องการไล่หมา หมี แมว และตัวอื่นที่เข้ามาใน
อาณาเขต แต่ประโยคแรกที่มีนพทเกิดเสียงดังจนสัตว์ตัวอื่นตกใจ กิ้งก่ายักษ์จึงขอโทษแต่ก็ยังคงทำให้
เกิดเสียงดังก้องถ้ำเหมือนเดิม ก่อนจะค่อยไถลมาจากแอ่งน้ำในถ้ำปรากฏตัวให้สัตว์ตัวอื่นเห็นใน
ภายหลัง

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *boom* ในภาษาอังกฤษ
ว่า ‘to make a deep hollow sound’

ผู้แปลเลือกใช้คำว่า ‘ดัง’ เนื่องจากมีว่า ‘กระหึ่ม’ ซึ่งเป็นคำแปลจากคำว่า echo บอกลักษณะเสียงดังท่วมท้นเช่นคำนิยามในภาษาอังกฤษต่อท้ายแล้ว ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

5) *squeak* พบในหน้า 91

ต้นฉบับ	บทแปล
“Who gave you the right to <u>squeak</u> on?” he demanded.	"ใครอนุญาตให้แกพูดตาม?" กิ่งก่ายักษ์ถาม

ในบริบทนี้กิ่งก่ายักษ์ไม่พอใจที่หมีพูดเสียงคางคกตามตนเอง

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *squeak* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter or make a short shrill cry or noise’

ผู้แปลจึงเลือกแปลตามบริบทด้วยคำกริยาให้ตรงกับบริบท ไม่ได้ใส่องค์ประกอบทางเสียงที่เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ เนื่องจากจะทำให้คำในประโยคแปลกแปร่ง และไม่เป็นที่ยอมรับใช้ในภาษาไทย ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

6) *bump* พบในหน้า 104

ต้นฉบับ	บทแปล
The bear's nose <u>bumped</u> against ... a train track.	จมูกหมีชนเข้ากับ...รางรถไฟ

ในบริบทพวกแมวกำลังเดินไปในถ้ำที่มีตีสนิท จึงเดินไปคลำทางไป หมีที่กำลังกำลังเดินอย่างระมัดระวัง ก็ตามทางไปด้วยแล้วจมูกไปชนเข้ากับรางรถไฟพอดี

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *bump* ในภาษาอังกฤษว่า ‘a sudden forceful blow, impact, or jolt’

ผู้แปลจึงเลือกใช้คำกริยา ‘ชน’ ที่ให้ความหมายตามคำแปลในภาษาอังกฤษ และตรงตามบริบท ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

7) *zip* พบในหน้า 145

ต้นฉบับ	บทแปล
Together he and the cat <u>zipped</u> through the aunt's legs and escaped.	เขากับแมว <u>วิ่งจืด</u> ลอดหว่างขาป้าหนีไปพร้อมกัน

ในบริบทหมากับแมวกำลังวิ่งหนีป้าของเอ็ดการ์อย่างรวดเร็วสุดแรง เนื่องจากป้าต้องการนำสัตว์ทั้งสองไปกิน

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *zip* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to move, act, or function with speed and vigor or to travel with a sharp hissing or humming sound’

ผู้แปลเลือกการแปลด้วยคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย คือ ‘วิ่งจืด’ ซึ่งคำว่า ‘จืด’ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง อาการที่พุ่งตัวออกไปโดยเร็ว เช่น วิ่งจืด พุ่งจืด ซึ่งตรงกับบริบทที่หมาและแม่วิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

8) *croak* พบในหน้า 149

ต้นฉบับ	บทแปล
“Greetins,” he <u>croaked</u> . “Lovely day, innit?”	"สวัสดี" คางคก <u>พูดเสียงต่ำ</u> “วันนี้วันดีนะ ว่ามะ”

ในบริบทคางคกที่รับสารจากปลามาส่งให้กลุ่มของแมว พูดทักทายด้วยเสียงต่ำเป็นอีกลักษณะเฉพาะตัว

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *croak* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to make a deep harsh sound or to speak in a hoarse throaty voice’

ผู้แปลเลือกแปลด้วยคำกริยาที่ขยายลักษณะของเสียงแทนการใส่องค์ประกอบทางเสียง เนื่องจากไม่พบคำเทียบเคียงในภาษาไทย ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดเดิม

5.2.2.2 คำชนิดอื่น จำนวน 1 คำ ได้แก่

1) *grunt* พบในหน้า 3

ต้นฉบับ	บทแปล
But the bear only <u>grunted</u> .	แต่หมีตอบกลับแค่ฮื

ในบริบทเป็นตอนที่สมาชิกสภาทยอยกันเดินทางมาถึงสถานที่นัดหมาย ในตอนนั้นน้ำบอกแก่หมีว่าแมวจะมาสาย หมาเลยพยายามตีสนิทด้วยการพูดเสียดสีแมว แต่หมีแค่ส่งเสียง *grunt* ตอบกลับหมา

Merriam-Webster Online Dictionary ให้ความหมายคำว่า *grunt* ในภาษาอังกฤษว่า ‘to utter a grunt’ และใน Cambridge online Dictionary ให้ความหมายคำว่า ‘to make a short, low sound instead of speaking, usually because of anger or pain’

ผู้แปลเลือกใช้คำอุทาน ‘ฮื’ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ออนไลน์ หมายถึง คำที่เปล่งออกมาแสดงความไม่พอใจหรือแปลกใจ และในคลังคำ (นววรรณ พันธุเมธา, 353) หมายถึง ทำเสียงทางจมูกแสดงความไม่พอใจ, ทำเสียงฮืดฮัด คำรามเสียงออกจมูก และในบริบทนี้หมีไม่ได้รู้สึกชอบหมา หรืออยากคบค้าสมาคมด้วย จึงตอบกลับเพียงคำว่า ฮื ด้วยเสียงต่ำในลำคอของหมี แสดงอาการทะนงตน เนื่องจากคิดว่าตนเองเป็นสัตว์ที่เหนือกว่าหมาในทุกด้าน เพราะตนเองเคยเป็นนักแสดงหมีในวงการฮอลลีวูดมาก่อน และหมาเป็นแค่หมาทหารธรรมดา ๆ และใช้กลุ่มคำกริยา ‘ตอบกลับแค่’ เพื่อเติมเต็มประโยคให้สมบูรณ์ ในที่นี้จึงถือเป็นการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติแบบการใช้คำชนิดอื่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยทบทวนวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย รายงานและอภิปรายผลการวิจัย เพื่อหาข้อสรุป และให้ข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

6.1 การทบทวนวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยหัวข้อ “การศึกษาแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) และการนำไปใช้ในการแปลนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell” มุ่งศึกษาทฤษฎี และกลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติของคู่ภาษาต่าง ๆ และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้แปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง *The Council of Animals* ของ Nick McDonell จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

6.1.1 ทบทวนวัตถุประสงค์การวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับไว้ กล่าวคือ ศึกษาทฤษฎีและแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ ได้แก่ คำนิยามของคำเลียนเสียงธรรมชาติ หน้าที่ของคำเลียนเสียงธรรมชาติ ศึกษาคำเลียนเสียงธรรมชาติในด้านต่าง ๆ รวมทั้งประเภทของคำเลียนเสียงธรรมชาติ คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย และคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ทำให้เข้าใจคำเลียนเสียงธรรมชาติมากขึ้น และพบว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) เป็นคำที่เลียนแบบเสียงที่อ้างถึงโดยตรง และ 2) คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) เป็นคำกริยาที่ทำให้เกิดเสียงเลียนแบบ ขณะที่คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยเป็นคำวิเศษณ์ที่ใช้ขยายคำนามและคำกริยา การนำคำวิเศษณ์มาแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษที่เป็นคำนามและคำกริยาโดยตรง จะทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์

การศึกษาแนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวโกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) ทำให้เข้าใจวัตถุประสงค์การสื่อสารของคำเลียนเสียงธรรมชาติในแง่ของการแสดง (showing) และการพูด (saying) โดยการแสดงในบริบทนี้หมายถึงการเน้นแสดง

องค์ประกอบทางเสียง และการพูดหมายถึงการเน้นบรรยายอากัปกริยาเป็นศัพท์บัญญัติ ความรู้นี้สามารถนำไปใช้วิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทที่คัดสรรได้

วัตถุประสงค์ถัดมาคือ การวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อนำมาใช้แปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทที่คัดสรร ซึ่งผู้วิจัยใช้กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากคู่ภาษาต่าง ๆ และกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในตัวบทนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ ทั้งหมด 4 เรื่อง มาเป็นกลวิธีหลักในการแปลตัวบทคัดสรรจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวบทที่คัดสรรจากการศึกษานวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) และมนุษยสมัย (Anthropocene) การเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) และการวิเคราะห์ตัวบทตามทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) เพื่อแปลตัวบทโดยยึดการแปลตัวบทตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) และนำความรู้ด้านการใช้วรรณยุกต์เพื่อแสดงระดับเสียงมาใช้แก้ปัญหาในการแปลตัวบทที่คัดสรรด้วย

6.1.2 ทบทวนสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาปลายทางมากที่สุด ตามด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ การถอดความ (paraphrase) และการละไม่แปล (omission) ตามลำดับ

จากผลการวิจัยแล้วพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมากที่สุด และตามด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม ส่วนที่ไม่ตรงตามสมมติฐานคือ ในผลการวิจัยไม่พบกลวิธีการแปลด้วยการถอดความและการละไม่แปล อาจเนื่องมาจากคำเลียนเสียงธรรมชาติมีจุดเด่นที่องค์ประกอบทางเสียง ดังนั้นจึงไม่ใช้การถอดความและการละไม่แปลซึ่งเป็นการแปลแบบผลจากต้นฉบับมากเกินไป

จากผลการศึกษาที่ได้จากการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) และคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) พบว่าสอดคล้องกับทฤษฎีและแนวคิด

ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความสำคัญขององค์ประกอบทางเสียงของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาต้นทาง เช่น งานวิจัยของ Helena Casas-Tost (2014, p. 42) ที่ศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากภาษาจีนเป็นภาษาสเปน กล่าวว่าคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นองค์ประกอบทางเสียงที่สำคัญที่สุด และควรนำมาถ่ายทอดลงในบทแปล และนิยมใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Razieh Azari และ Masoud Sharififar (2017) ที่ศึกษากลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ พบว่าการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทางเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

6.2 รายงานและอภิปรายผลการวิจัย

สารนิพนธ์เล่มนี้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่ การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจากกรณีศึกษา และการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวอย่างที่คัดสรร ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปนี้

6.2.1 การศึกษาการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในกรณีศึกษา

เป็นการนำแนวทางการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในคู่ภาษาต่าง ๆ มาปรับใช้เป็นเกณฑ์ในการระบุลักษณะการแปลที่พบในกรณีศึกษา ได้กลวิธีการแปลที่เหมาะสมทั้งหมด 4 กลวิธี ดังต่อไปนี้

- 1) การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ
 - 1.1) คำที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง (equivalent)
 - 1.2) คำยืม (loan word)
- 2) การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) เช่น คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ซึ่งไม่มีความหมายอ้างอิงเสียง
 - 2.1) คำชนิดเดิม
 - 2.2) คำชนิดอื่น
 - 2.3) สำนวน (idioms)
- 3) การละไม่แปล (omission)
- 4) การถอดความ (paraphrase) เป็นการแปลที่ใช้คำอธิบายที่ยาวกว่าต้นฉบับ

ผู้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบต้นฉบับและบทแปลของนวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ *Alice's adventures in Wonderland*, *Animal farm*, *Watership down*, และ *A dog's purpose* มี 2 ส่วน มีข้อค้นพบสรุปได้ดังนี้

1) การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeia words) พบว่านิยมใช้กลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69 โดยกลวิธีการย่อยที่ใช้มากที่สุดคือ ใช้คำที่เทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง (equivalent) มีการแปลด้วยคำซ้ำซึ่งเป็นลักษณะที่พบบ่อยในคำเลียนเสียงธรรมชาติภาษาไทยบ่งบอกว่าเป็นเสียงที่ดังหลายครั้ง และบางคำแปลด้วยคำกริยาก่อนจึงตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย เพราะคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทยเป็นคำวิเศษณ์ จึงต้องใช้คำกริยาเป็นส่วนบอกอาการส่งเสียงเลียนแบบตามบริบท

2) การแปลคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง (onomatopoeic verbs) พบว่านิยมใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 45 เหตุเพราะคำแสดงอาการส่งเสียงมีทั้งองค์ประกอบด้านการพูด (saying) และการแสดง (showing) ดังนั้นการเลือกใช้กลวิธีการแปลจึงขึ้นอยู่กับบริบทเป็นหลัก และถ้าแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมักแปลร่วมกับคำกริยา และถ้าแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติพบว่าแปลด้วยคำชนิดเดิม

ผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับแนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) ดังต่อไปนี้

- 1) คำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในบริบทมีองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) มากกว่าการพูด (saying) ใช้วิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงชาติในภาษาปลายทางมาเป็นอันดับแรก
- 2) คำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในบริบทมีองค์ประกอบด้านการพูด (saying) มากกว่าการแสดง (showing) ใช้วิธีการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word) และคำเลียนเสียงชาติในภาษาปลายทางมาเป็นอันดับแรก โดยให้ความสำคัญกับบริบทในการเลือกกลวิธีการแปล

6.2.2 การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทที่คัดสรร

เมื่อวางแผนการดำเนินงานตามที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ตัวบทที่ตั้งนำเสนอในบทที่ 4 โดยการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับตามหลักการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) ควบคู่ไปกับการใช้ความรู้เกี่ยวกับนวนิยายแนวดิสโทเปีย (Dystopia) ในมนุษยสมัย (Anthropocene) และการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละครสัตว์ที่เสนอผ่านมุมมองมนุษย์ (Anthropomorphism) ในนวนิยายแนวแฟนตาซีที่ใช้ตัวละครสัตว์ (Animal Fantasy) เพื่อจะได้เลือกคำที่ตรงกับลักษณะของตัวละครสัตว์ และลักษณะการดำเนินเรื่องที่หลุดพ้นของดิสโทเปียและมนุษยสมัย

จากนั้นจึงวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่พบในการแปลโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำเลียนเสียงธรรมชาติ ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) เป็นเกณฑ์ในการเลือกกลวิธีการแปลที่เหมาะสมตามผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยในบทที่ 3 จากนั้นจึงแปลประโยคในตัวบทที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และแก้ปัญหาการแปลที่พบนอกเหนือจากการศึกษาในกรณีศึกษาด้วยการทับศัพท์และกลวิธีทางเสียง ได้แก่ การผันวรรณยุกต์ของคำเลียนเสียงธรรมชาติเพื่อแสดงระดับเสียงให้สื่อความหมายได้ตรงตามบริบท การเพิ่มพยัญชนะในคำเพื่อแสดงเสียงลากยาว และการเปลี่ยนพยัญชนะหรือสระของคำเพื่อให้การออกเสียงคล้ายคลึงกับต้นฉบับแต่ยังมีความหมายคล้ายเดิมอยู่

ผลการวิจัยแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ ทั้งหมด 47 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1) การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) จำนวน 19 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) พบว่าใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ ทั้งหมดร้อยละ 100 และผลที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาในบทที่ 3 คือ แปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีองค์ประกอบด้านการแสดง (showing) ด้วยกลวิธีการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมากที่สุด ทั้งนี้ในตัวบทคัดสรร พบกลวิธีย่อยแบบอื่น ๆ เช่น

- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับกลวิธีทางเสียง ซึ่งกลวิธีทางเสียงช่วยให้คำเลียนเสียงธรรมชาติสื่อความหมายได้ตรงกับบริบทของตัวละครมากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น *crow* แปลเป็น *ก๊ว* สื่อถึงเสียงแหลมสูงและลากยาวของอีกา ที่ต้องการเรียกร้องความสนใจจากสัตว์ตัวอื่น ๆ

- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติที่สร้างใหม่จากกลวิธีทางเสียง ซึ่งเป็นกลวิธีที่แปลคำเลียนเสียงธรรมชาติที่ไม่เคยพบที่ไหนมาก่อน ยกตัวอย่างเช่น *SCREEAFWOOSH* ผู้แปลเลือกใช้กลวิธีการสร้างคำใหม่ โดยอิงความหมายตามบริบทเป็นสำคัญ ซึ่งเสียงดังกล่าวตามบริบทเป็นเสียงเสียดสีของล้อรถยนต์ร่างกับรางรถไฟซึ่งทำมาจากเหล็กทำให้เกิดเสียงแสบแก้วหู การแปลคำสร้างใหม่เช่นนี้ควรศึกษาว่าเป็นคำประสมที่แปรมาจากศัพท์บัญญัติหรือไม่ พบว่า *SCREEAF* อาจมาจาก *screech* และ *WOOSH* มาจาก *WHOOSH* และเมื่อนำสองคำมารวมกันจึงเกิดเป็นเสียงต่อเนื่องของล้อเสียดสีและการเคลื่อนที่ฉับพลัน ผู้แปลเลือกคำที่มีความหมายเทียบเคียงกับภาษาไทย มาสร้างคำใหม่ให้ตรงตามบริบทของต้นฉบับ โดยนำคำว่า *กร๊าก* และ *เอี้ยด* มาปรับรวมกัน โดยใช้กลวิธีทางเสียงเปลี่ยนสระของคำ จึงได้เป็น ‘กร๊าก’ แสดงความหมายการเสียดสี แต่เนื่องจากคำในต้นฉบับลงท้ายด้วย *af* จึงเลือกใช้ตัวสะกดที่ทำให้เสียงล่อไ่พ่น ได้แก่ ฟ ดังนั้นจึงได้คำใหม่เป็น ‘กร๊ฟ’ ส่วนคำหลังใช้ *ปู้ด* โดยนำมาปรับพยัญชนะต้นไม่ให้เป็นคำควบกล้ำ เนื่องจากต้นฉบับไม่มีเสียงควบกล้ำ ได้เป็นคำว่า ‘ปู้ด’ เพื่อแสดงความรวดเร็ว

2) การแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ (onomatopoeic words) จำนวน 28 คำ (รวมคำที่พบมากกว่า 1 ครั้ง) พบว่าใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นอันดับแรก คือ ร้อยละ 68 และการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นอันดับสุดท้าย คือ ร้อยละ 32 และผลที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาในบทที่ 3 คือ การเลือกใช้กลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ ตามองค์ประกอบด้านการพูด (saying) และการแสดง (saying) ในบริบท คำส่วนใหญ่แปลเป็นคำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อคงหน้าที่ของคำในประโยคให้เหมือนกับต้นฉบับที่แสดงอาการส่งเสียง ทั้งนี้ที่พบสัดส่วนการแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติมากกว่าการแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียง-ธรรมชาติ เนื่องจากตัวบทคัดสรรให้ความสำคัญกับลักษณะการพูดของสัตว์แต่ละชนิด ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกใช้คำเทียบเคียงของการออกเสียงสัตว์แต่ละชนิดที่เป็นที่คุ้นเคยในภาษาไทย รวมถึงตัวบทมักจะบรรยายลักษณะการเคลื่อนไหว และเสียงการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่น *bones clattering* แปลเป็นเสียงกระดูกกระทบกันดัง *ก๊อกแก๊กๆ* ซึ่งผู้แปลเลือกใช้การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียง

กับภาษาไทยได้แก่ ‘ก๊อกรักๆ’ เป็นการซ้ำคำเพื่อบ่งบอกว่ากระตุกของนั้นที่กระทบกันมีหลายชิ้นตามบริบท และตีความว่าเป็นเสียงที่กระตุกกระทบกันเองโดยบรรยายว่าเป็น ‘เสียงกระทบกันดัง’ ดังนั้นการนำคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มีความหมายเทียบเคียงมาแปลจึงเหมาะกับการแปลด้วยทแบบสร้างสรรค์ตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) ในการแปลรูปภาษาให้ตรงกับสถานการณ์ของต้นฉบับ

ทั้งนี้ในกระบวนการวิเคราะห์และแปลด้วยทแบบมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1) ประเด็นเกี่ยวกับตัวบท

ถึงแม้ตัวบทใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการบรรยาย แต่ในบริบทที่มีการกล่าวถึงการใช้ภาษากวัก (grak) ซึ่งเป็นภาษาสัตว์ (เป็นการสมมติในเรื่อง) และเมื่อมีบทพูดที่เป็นภาษากวัก ผู้ประพันธ์ใช้ภาษาฝรั่งเศสในการบรรยายบริบทนั้น การใช้ภาษาฝรั่งเศสในตัวบทนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ประพันธ์ให้ความสำคัญกับภาษาสมมติของสัตว์ และเน้นการออกเสียงของสัตว์ จากตัวบ่งชี้คือตัวหนา ตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เอียง ดังนั้นการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติจึงมีความสำคัญเพื่อเน้นองค์ประกอบทางเสียงที่ผู้ประพันธ์ตั้งใจใส่ลงในต้นฉบับ

ลักษณะการดำเนินเรื่องของตัวบทถือเป็นอีกประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาประกอบการแปล เพราะตัวบทที่คัดสรรเป็นนวนิยายแนวดิสโทเปียที่มีเนื้อหาเรื่องมนุษย์สมัย ดังนั้นจึงควรเลือกคำให้เหมาะกับสัตว์แต่ละตัว เพื่อสื่อถึงความหดหู่ หรือโหดร้ายแบบดิสโทเปียและมนุษย์สมัย และสะท้อนการใช้อำนาจของมนุษย์ผ่านตัวละครสัตว์ที่สวมบทบาทเป็นมนุษย์ที่มีลักษณะอุปนิสัยต่าง ๆ เช่น ในบริบทผู้ลึงกำลังตีกอกหัวแสดงอาการคึกคัก และส่งเสียงดัง เตรียมพร้อมรื้อไปฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ ผู้แปลใช้คำกริยา กูร์อง ร่วมกับคำเลียนเสียงธรรมชาติ วู้ ๆ เพื่อบ่งบอกว่าลิงบาบูนความกระหายอยากกรูมข่มามนุษย์และตั้งตนขึ้นเป็นใหญ่แทนจึงได้กูร์อง ไม่ใช่แค่ร้องธรรมดา

2) ประเด็นเกี่ยวกับการแปล

การแปลด้วยทที่คัดสรรนี้ดูบริบทว่าคำเลียนเสียงธรรมชาตินั้นมีองค์ประกอบการพูด (saying) หรือ การแสดง (showing) ตามเกณฑ์ทางการวิเคราะห์คำเลียนเสียงธรรมชาติโดยใช้ทฤษฎีการตรงประเด็น (Relevance-Theoretic Analysis) ของเรียวกะ ซาซาโมโตะและรีเบคก้า แจ็คสัน (Ryoko Sasamoto and Rebecca Jackson) ก่อนเลือกกลวิธีการแปลที่เหมาะสม ให้ภาพที่ได้ในภาษาปลายทางใกล้เคียงกับต้นฉบับตามแนวทางการแปลตามหลัก Scenes-and-Frames Semantics ของชาร์ลส์ ฟิลล์มอร์ (Charles J. Fillmore) ที่ใช้สำหรับงานแปลที่สร้างสรรค์ ดังนั้นจึง

พบกลวิธีย่อยอื่น ๆ ที่ไม่พบในการศึกษากรณีตัวอย่าง เช่น การใช้กลวิธีทางเสียง ได้แก่ การเพิ่มตัวสะกดท้าย และการผันวรรณยุกต์ในระบบภาษาไทยให้ไต่ระดับเสียงสูงขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงภาพและเสียงได้ใกล้เคียงกับเจตนาของผู้แต่ง และในบางบริบทคำนึงถึงลักษณะของตัวละครสัตว์และการดำเนินเรื่อง เช่น หมิตอบรับว่า ฮี เป็นคำอุทานในลำคอที่มีเสียงต่ำกว่า หี การเลือกใช้ระดับเสียงนั้นดูตามบริบทที่หมิตแสดงอาการหยิ่งใส่หมา แต่ไม่ถึงกับใส่อารมณ์จนขึ้นเสียงสูง

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยเพื่อหากลวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำแสดงอาการ-ส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง ชี้ให้เห็นว่าแนวทางจากการแปลจากคู่มือภาษาอื่นและการวิจัยจากกรณีศึกษาทั้ง 4 เรื่อง ช่วยให้ผู้แปลมีหลักเกณฑ์ในการแปลให้สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งบทแปล และช่วยให้จุดประสงค์ของต้นฉบับซึ่งเขียนขึ้นเพื่อความบันเทิง พร้อมสอดแทรกเกร็ดสาระด้านการเมืองและสังคมเพื่อตั้งคำถามกับอำนาจมนุษย์ และที่มีจุดเด่นในการจินตนาการภาพและเสียงตามเนื้อเรื่องได้บรรลุจุดหมาย

การแปลในงานวิจัยเป็นการแปลที่อิงตามบริบทเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้แปลจึงแนะนำขั้นตอนการแปลดังนี้

1. ศึกษาบริบทว่าเน้นองค์ประกอบทางเสียงซึ่งเป็นส่วนของการแสดง (showing) มากกว่าการบรรยายอากัปกิริยาซึ่งเป็นส่วนของการพูด (saying) หรือกลับกัน และเลือกกลวิธีการแปลที่เหมาะสม
2. ถ้าเป็นการแปลที่เน้นองค์ประกอบทางเสียงให้ศึกษาหาความหมายของ คำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับบริบท ในกรณีที่หาความหมายของคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาต้นทางไม่ได้ เช่น คำว่า *SCHRUMPF* ให้ยึดความหมายตามบริบทเป็นสำคัญ ซึ่งในบริบทนี้แสดงถึงเสียงอันดังเหมือนอุโมงค์ถล่ม
3. ค้นหาคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทยก่อนนำไปสร้างคำใหม่เพื่อที่จะได้คำแปลที่ไม่แปลกประหลาดในระบบภาษาไทยมากเกินไป หรือถ้าต้องสร้างคำใหม่ให้ยึดเสียงพยัญชนะและสระของต้นฉบับมาปรับใช้กับคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย เช่น การแปลคำว่า *SCHRUMPF* ใช้เสียงที่สื่อความหมายตามบริบทในภาษาไทย ได้แก่ *ตูม* แล้วเปลี่ยนพยัญชนะต้นให้เป็นคำควบกล้ำ *ตร* ให้คล้ายกับต้นฉบับที่มีตัว *r* ได้เป็น *‘ตรู่ม’* ทั้งนี้ยังใช้สระและพยัญชนะเดิมของคำว่า *ตูม* เพราะ

เสียงดูม สื่อความหมายระเบิดในระบบภาษาไทยได้ดีกว่าเสียงที่ใช้พยัญชนะอื่น เช่น ชุม วม

4. ถ้าเป็นคำที่เน้นองค์ประกอบด้านการพูด (saying) มากกว่ากันการแสดง (showing) ให้พิจารณาว่าเหมาะสมที่จะใส่องค์ประกอบทางเสียงรวมกับคำกริยาหรือไม่ ถ้าเหมาะสมให้แปลด้วยคำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ ถ้าไม่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงให้แปลด้วยคำกริยาหรือคำชนิดอื่นที่ตรงกับบริบทต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะ

กระบวนการดำเนินงานแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในนวนิยายเล่มนี้เป็นเพียงจุดแรกเริ่มที่ทำให้ผู้ศึกษาตระหนักถึงรูปคำที่อ้างถึงเสียงได้โดยตรง อย่างไรก็ตามวิธีการที่ได้จากงานวิจัยนี้เหมาะกับตัวบทที่เน้นองค์ประกอบทางเสียงเท่านั้น สำหรับการแปลตัวบทประเภทอื่น ๆ ให้ได้ประสิทธิภาพเทียบเคียงต้นฉบับผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่ามีส่วนที่ศึกษาเพื่อสามารถต่อยอดพัฒนาการแปลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทวิวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในตัวบทประเภทอื่นที่พบคำเลียนเสียงธรรมชาติจำนวนมาก เช่น วรรณกรรมเด็ก
2. ศึกษาทวิวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติในหมวดคำที่เฉพาะเจาะจงเพียงอย่างเดียว เช่น คำนาม คำกริยา และคำสร้างใหม่ เพื่อพิจารณาหาทวิวิธีที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบในแต่ละหมวดคำ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เสาวลักษณ์ แซ่ลี้. (2556). การออกเสียงวรรณยุกต์ในคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทย. *วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 13(1), (น. 17-32).
- แครร์รอล, ล. (2552). *Alice's Adventure in Wonderland* [อลิซในดินแดนพิศวง] (จิระนันท์ พิตรปรีชา, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 1). พรีเมียม.
- ไพบูลย์ ดวงจันทร์. (2523). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู*. ยะลา : ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูยะลา
- คาเมรอน, ด. บ. (2559). *A Dog's Purpose* [หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม] (โสภณา เขาวีวัฒน์กุล, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 1). a book.
- ณัฐริรา ทับทิม. (2556). การศึกษาวิธีการและประเภทการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำบอกอาการ หรือสภาพจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย. *วารสารญี่ปุ่นศึกษาธรรมศาสตร์*, 30(1), (น. 41-57). <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/japanese/article/view/13578>
- ธนานันท์ ตรงดี และพุทธชาติ โปธิบาล. (2544). *การแปรของเสียงวรรณยุกต์ในคำพูดต่อเนื่องภาษาตากใบ*. ปัตตานี : สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2549). การใช้เครื่องหมายหรืออักษรบอกเสียงสูงต่ำในคำทับศัพท์จากภาษาอังกฤษ. *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*, 31(1 (มกราคม-มีนาคม 2549)), (น. 261-268).
- พจนานุกรมแปล ไทย-อังกฤษ อ. สอ เสถบุตร ออนไลน์. (n.d.). พจนานุกรมแปล ไทย-อังกฤษ อ. สอ เสถบุตร <https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-en-th-sedthabut/>
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ออนไลน์. (n.d.). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. <https://dictionary.orst.go.th/>
- มาลีษา ยอดประดิษฐ์ และจอมขวัญ สุทธินนท์. (2563, 20-21 สิงหาคม 2561). คำเลียนเสียงธรรมชาติในชุดนิทานปอแปง ของสองขา การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 1, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. <http://human.skru.ac.th/husoconference/conf1/po42.pdf>
- ลลิตา โชติรังสียากุล. (2545). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ลีลาวนต์ สุทธิต. (2557). *การศึกษาเปรียบเทียบคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาจีนและภาษาไทย*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University

Intellectual Repository (CUIR).

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/56052>

วรรณา แสงอร่ามเรือง. (2563). *ทฤษฎีและหลักการแปล (THEORIES OF TRANSLATION)* (พิมพ์ครั้งที่ 1).

1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วสินธุ์ นวลศิริ. (2563). การสอนวรรณกรรมแนวนิเวศ. *Manutsayasat Wichakan*, 27(1), 324-353.

วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2553). *ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล : หลักการและการใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2564). *ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ๑ : พัฒนาการของภาษาศาสตร์*. ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

<https://www.arts.chula.ac.th/~ling/contents/File/Ling%20Theo%20I.pdf>

วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติ เชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ [สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

<http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/11628>

สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ. (2550). *โครงการคำเลียนเสียงธรรมชาติในภาษาไทย : รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สิริกร จิเจริญ. (2554). *แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อดัมส์, ร. (2548). *Watership down* [ยุทธการทุ่งวอเตอร์ชิป] (สุดจิต ภิญโญยิ่ง, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 1). แพรวเยาวชน.

ออร์เวลล์, จ. (2556). *Animal farm* [แอนิมอล ฟาร์ม สงครามกบฏของสรรพสัตว์] (บัญชา สุวรรณานนท์, ผู้แปล; พิมพ์ครั้งที่ 1). หนังสือไต้ฝุ่น.

ภาษาอังกฤษ

Adams, R. (1974). *Watership Down*. Harmondsworth : Penguin.

Akita, K. (2013). Constraints on the semantic extension of onomatopoeia. *Public Journal of Semiotics*, 5(1), 21-37.

<https://doi.org/https://doi.org/10.37693/pjos.2013.5.9646>

- Alameer, A. (2019). The Linguistic Features of Onomatopoeia Words in Arabic- English: Contrastive Study. *International Journal of Humanities and Social Science Invention (IJHSSI)*, 8(9), 6-12.
- Amazon.com, I. (25 July 2021). Nick McDonell. Webpage
https://www.amazon.com/stores/Nick-McDonell/author/B001KHH3F2?ref=ap_rdr&store_ref=ap_rdr&isDramIntegrated=true&shoppingPortalEnabled=true
- Assaneo, M. F., & Nichols, J. I. (2011). The anatomy of onomatopoeia. *PLoS One*, 6(12), 1-11. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0028317>
- Azari, R., & Sharififar, M. (2017). Translating onomatopoeia: An attempt toward translation strategies. *Review of Applied Linguistics Research*, 3(3), 72-92.
- Baccolini, R. (2004). The Persistence of Hope in Dystopian Science Fiction. *PMLA*, 119(3), 518-521. <https://www.jstor.org/stable/25486067>
- Bailey, C. M. (2015). *Anthropomorphic narrative: humanizing animals in factual writing and filmmaking* [Master dissertation, Montana State University]. Bozeman, Montana Database. <https://scholarworks.montana.edu/xmlui/handle/1/9428>
- Baker, M. (2011). *In other words: A coursebook on translation* (2 ed.). Routledge.
- Birjandi, P., & Parham, F. (2015). Translation and Hybridity in Scenes and Frames Semantics. *Iranian Journal of Applied Language Studies*, 7(1), 1-16.
<https://doi.org/10.22111/ijals.2015.2383>
- Cameron, W. (2010). *A Dog's Purpose*. New York : Forge.
- Carroll, L. (2016). *Alice's adventures in Wonderland*. Wisehouse Classics.
- Casas-Tost, H. (2014). Translating onomatopoeia from Chinese into Spanish: a corpus-based analysis. *Perspectives*, 22(1), 16.
<https://doi.org/10.1080/0907676X.2012.712144>
- Chang, A., & Rufinus, A. (2018). THE ANALYSIS OF ONOMATOPOEIA IN “THE ADVENTURE OF TINTIN AND THE BLUE LOTUS”. *Journal of Equatorial Education and Learning*, 7(1). <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.26418/jppk.v7i1.23799>

De Cristofaro, D., & Cordle, D. (2018). Introduction: the literature of the Anthropocene. *C21 Literature: Journal of 21st-century Writings*, 6(1), 6.

<https://doi.org/https://doi.org/10.16995/c21.73>

Dictionary, C. E. O. (n.d.). Collins English Dictionary.

<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english>

Dijk, K. v. (2012). TROUBLE IN DYSTOPIA. Translating Matched, Crossed and Reached by Ally Condie [Master dissertation, Utrecht University].

https://studenttheses.uu.nl/bitstream/handle/20.500.12932/20988/KimvanDijk_T_hesisMA.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Dofs, E. (2008). Onomatopoeia and iconicity: A comparative study of English and Swedish animal sound [Bachelor research, Karlstad University].

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:kau:diva-1746>

Duan, S.-J. (1994). *A tale of animals: the changing images of animals in animal fantasy for children from Aesop's fables through 1986*. The Ohio State University.

Fillmore, C. J. (1977). *Scenes-and-frames semantics*. in Zampolli, A. (Ed.). *Linguistic Structures Processing*. Amsterdam, New York and Oxford: North Holland Publishing Company.

Firdaus, M. R., Hardiah, M., & Damayanti, I. (2021). An Analysis of Onomatopoeia in Peanut Comic By Charles M. Schulz. *Journal of English Education and Teaching*, 5(2), 248-256.

Flyxe, M. (2002). Translation of Japanese onomatopoeia into Swedish (with focus on lexicalization). *Africa & Asia*(2), 54-73.

Fox, C. (2005). Longman dictionary of contemporary English. Pearson Education India.

Fromkin, V. R., Robert Hyams, Nina (2010). *An Introduction to Language* (9 ed.). Wadsworth Cengage Learning.

Grice, H. P. (1957). Meaning. *The Philosophical Review*, 66(3), 377-388.

<https://doi.org/10.2307/2182440>

Harju, M.-L. (2006). Anthropomorphism and the necessity of animal fantasy. *Towards or Back to Human Values? Spiritual and Moral Dimensions of Contemporary Fantasy*, 173-184.

Heller, J. (2021). *'The Council Of Animals' Holds Humanity's Fate In Its ... Paws.*

Retrieved 11 September 2021 from

<https://www.npr.org/2021/07/24/1019825529/the-council-of-animals-review>

Hornby, A. S. (n.d.). The Oxford Advanced Learner's Dictionary. In *The Oxford Advanced Learner's Dictionary*. <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/>

Idema, T. (2015). Review of Anthropocene Fictions: The Novel in a Time of Climate Change. *Artistic Ways of Understanding and Interacting with Nature* 6(2).

<https://doi.org/https://doi.org/10.37536/ECOZONA.2015.6.2.680>

Inose, H. (2008). Translating Japanese onomatopoeia and mimetic words. In A. Pym & A. Perekrestenko (Eds.), *Translation project 1* (pp. 97-116). Tarragona: Intercultural Studies Group.

https://www.intercultural.urv.cat/media/upload/domain_317/arxiu/TP1/InoseOnomatopoeia.pdf

Joseph, B. D., Hinton, L., Nichols, J., & Ohala, J. (1994). Modern Greek ts: beyond sound symbolism. *Sound symbolism*, 222-236.

Karwacka, W. (2016). Anthropomorphism in translation: human/animal binary, distance and proximity. *Księga_skład_cz. II.indd*, 359-375.

Leatherland, D. (2020). The Capacities and Limitations of Language in Animal Fantasies. *Humanimalia*, 11(2), 101-130.

<https://doi.org/https://doi.org/10.52537/humanimalia.9455>

LRB. Nick McDonell. Webpage. Retrieved 11 September 2021 from

<https://www.lrb.co.uk/contributors/nick-mcdonell>

Macmillan. Nick McDonell. Macmillan Publishers. Retrieved 11 September 2021 from

<https://us.macmillan.com/author/nickmcdonell>

Mahida, C. (2013). Dystopian Future in Contemporary Science Fiction. *Golden Research Thoughts*, 1(1), 1-4.

Mascarell, A. B. (2020). Dystopian fiction in English: a corpus-driven analysis of esteem in Veronica Roth's "Divergent" trilogy. *Cuadernos De Investigación Filológica*, 48,

15-36. <https://doi.org/https://doi.org/10.18172/cif.4475>

McDonell, N. (2021). *The Council of Animals*. Henry Holt and Co.

Merriam-Webster Online Dictionary. (n.d.). Merriam-Webster.com dictionary.

<https://www.merriam-webster.com/dictionary>

Millet, L. (2021). In 'The Council of Animals,' the Fate of Humanity Comes Down to a Vote. The New York Times. Retrieved 11 September 2021 from <https://www.nytimes.com/2021/07/20/books/review/the-council-of-animals-nick-mcdonell.html>

Munoz-Luna, R. (2019). The translation of onomatopoeias in comics: linguistic and pedagogical implications. *Lingua Posnaniensis*, 61(1), 75-88.
<https://doi.org/https://doi.org/10.2478/linpo-2019-0005>

Nord, C. (2005). *Text analysis in translation: Theory, methodology, and didactic application of a model for translation-oriented text analysis*. Rodopi.

Orwell, G. (1946). *Animal Farm*. New York : New American Library.

Pinker, S. (1994). *The Language Instinct*. W. Morrow and Co.,.

Pischedda, P. S. (2011). A Corpus-Based Study on the Translation of English Ideophones in Italian Picture Books: The Case of the Diary of a Wimpy Kid. *Languages*, 7(3), 224.

Sasamoto, R. (2019). *Onomatopoeia and Relevance*. Palgrave Macmillan Cham.

Sasamoto, R., & Jackson, R. (2016). Onomatopoeia – Showing-word or Saying-word? Relevance Theory, lexis, and the communication of impressions. *Lingua*, 175-176, 36-53. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.lingua.2015.11.003>

Saussure, F. d. (1959). *Course in general linguistics*. Philosophical Library.

Savi, M. P. (2017). The Anthropocene (and) (in) the Humanities: Possibilities for Literary Studies. *Revista Estudos Feministas*, 25(2), 945-959.

Simpson, P. (2014). *Stylistics: a resource book for students* (2 ed.). Routledge.

Snell-Hornby, M. (2011). Of catfish and blue bananas: Scenes-and-Frames semantics as a contrastive “knowledge system” for translation. In *Knowledge systems and translation* (pp. 193-206). De Gruyter Mouton.

Sperber, D., & Wilson, D. (1986). *Relevance: Communication and cognition* (Vol. 142). Citeseer.

- Sugahara, T. (2011). *Onomatopoeia in Spoken and Written English : Corpus- and Usage-based Analysis* [Doctoral dissertation, Hokkaido University].
10.14943/doctoral.k9777
- Tiwiyanti, L. (2017). An Analysis on Onomatopoeic Words and their Translation Procedures in Harry Potter and The Prisoner of Azkaban and Its Translation Version. *Scope Journal of English Language Teaching*, 1(1), 39-48.
<https://doi.org/10.30998/scope.v1i01.870>
- Trexler, A. (2015). *Anthropocene Fictions: The Novel in a Time of Climate Change*. University of Virginia Press. <http://www.jstor.org/stable/j.ctt13x1r99>
- Wharton, T. (2003). Interjections, language, and the 'showing/saying' continuum. *Pragmatics & Cognition*, 11(1), 39-91.
- Whyte, K. P. (2018). Indigenous science (fiction) for the Anthropocene: Ancestral dystopias and fantasies of climate change crises. *Environment and Planning E: Nature and Space*, 1(1-2), 224-242.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1177/2514848618777621>
- You, C. (2021). The Necessity of an Anthropomorphic Approach to Children's Literature. *Children's Literature in Education* 52, 16.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1007/s10583-020-09409-6>
- Zanetic, F. (2015). *Scenes-and-Frames Semantics* [Seminar, University of Zadar].
https://www.academia.edu/21459510/Scenes_and_Frames_Semantics

ภาคผนวก ก

คำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ 32 คำ

Alice's adventures in Wonderland					
Chapter 1 Down the Rabbit-Hole บทที่ 1 ในโพรงกระต่าย					
คำที่	หน้า	ต้นฉบับ	หน้า	คำแปล	กลวิธีการแปล
1	11	She felt that she was dozing off, and had just begun to dream that she was walking hand in hand with Dinah, and saying to her very earnestly, 'Now, Dinah, tell me the truth: did you ever eat a bat?' when suddenly, <u>thump!</u> down she came upon a heap of sticks and dry leaves, and the fall was over.	19	อลิซเริ่มหลับหงกแล้วฝันว่า เธอกำลังเดินเกี่ยวกับเจ้าไดนาห์แล้วหันไปถามมันอย่างจริงจังว่า "ไดนาห์...บอกความจริงกับฉันสิว่าเจ้าเคยกินค้างคาวบ้างหรือเปล่า?" แล้วทันใดนั้น <u>โครม...โครม...โครม</u> ร่างเธอก็หล่นลงกลางกองกิ่งไม้และใบไม้แห้ง การตกพรingsิ้นสุดลงแล้ว	การแปลด้วยคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ
Chapter 2 The Pool of Tears บทที่ 2 แอ่งน้ำตา					

2	20	As she said these words her foot slipped, and in another moment, <u>splash</u> ! she was up to her chin in salt water.	29	อลิซพูดจบก็ลื่นเสียหลัก แล้ว...โครม! ร่างเธอจมอยู่ในน้ำเต็มๆ ระดับสูงถึงคาง	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
Chapter 3 A Caucus-Race and a Long Tale บทที่ 3 การแข่งขันทิ้งวง กับเรื่องยาวๆ						
3	26	'Ahem!' said the Mouse with an important air, 'are you all ready?'	36	"ฮะแอม!" เจ้าหนูวางท่าฝั่งฝ่าย "พวกท่านพร้อมรึยัง?"	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำยืม (loan word)
Chapter 5 Advice from a Caterpillar บทที่ 5 คำแนะนำจากหนอน						
4	46	She had just succeeded in curving it down into a graceful zigzag, and was going to dive in among the leaves, which she found to be nothing but the tops of the trees under which she had been wandering, when a sharp <u>biss</u> made her draw back in a hurry: a large pigeon had flown into her face, and was beating her violently with its wings.	65	ตัวเองสามารถบิดเลื้อยคองไปได้ทุกทิศทางเหมือนงูตัวใหญ่ๆ เธอจึงลอสอดสายคอไปทางนั้นทิศทางนี้ที แล้วตั้งท่าจะมุดลงไปในพื้นที่ชุ่มชื้น ซึ่งตอนนี้เธอรู้แล้วว่ามันคือยอดไม้โน่นป่าใหญ่ที่เธอหลงเข้าไปนั่นเอง ทันใดนั้น เสียงเพียวๆ ทำให้เธอตกใจรีบหดหัวกลับ นกพิราบตัวใหญ่ตัวหนึ่งบินเข้ามา ตวัดปีกตบหน้าเธออย่างสุดแรง	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนามและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
Chapter 7 Pig and Pepper บทที่ 7 หมูใส่พริกไทย						

5	53	CHORUS (In which the cook and the baby joined): ' <u>Wow!</u> wow! wow!'	76	ลูกคู่ประสานเสียงรับ (แม่ครัวและทารก ร่วมกันร้องโยเยทวน):--- " <u>Wow! Wow! Wow!</u> "	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	คำยืม (loan word)
Chapter 9 The Mock Turtle's Story บทที่ 9 เรื่องเล่าของเต่าปลอม						
6	84	These words were followed by a very long silence, broken only by an occasional exclamation of 'Hickrrrh!' from the Gryphon, and the constant heavy sobbing of the Mock Turtle.	118	มันเงยไปเบื้องบนที่เดียว มีเพียงเสียงอุทาน " <u>ฮิกกรรร์ร!</u> " ของเจ้ากริฟฟอน สลับกับเสียงสะอื้นอึกๆ ของเจ้าเต่าปลอม	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	การสร้างคำใหม่
<i>Animal Farm</i>						
III บทที่ 3						
7	35	Boxer and Clover would harness themselves to the cutter or the horse-rake (no bits or reins were needed in these days, of course) and tramp steadily round and round the field with a pig walking behind and calling out "Gee up, comrade!" or " <u>Whoa</u> back, comrade!" as the case might be.	33	บ็อกเซอร์และโคลเวอร์จะเข้าเทียมรถตัดหรือรถคราด (แต่แน่นอนว่ายุคนั้นไม่จำเป็นต้องใช้บังเหียนปากหรือสายบังเหียนอีกต่อไป) และเดินย่ำไปไม่หยุดรอบทุ่ง โดยมีสุกรตัวหนึ่งเดินไล่หลัง ร้องแรง "เอ้า เร้วเข้า สหาย" หรือ " <u>วู้</u> ถอยก่อนสหาย" ตามแต่กรณี	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent)
IV บทที่ 4						

8	47	But once again the men, with their sticks and their hob-nailed boots, were too strong for them; and suddenly, at a <u>squeal</u> from Snowball, which was the signal for retreat, all the animals turned and fled through the gateway into the yard.	46	แต่ก็อีกนั่นะ มนุษย์มีไม้เรียวและรองเท้าหุ้มข้อฟันติดหมุด ทำให้สัตว์ไม่อาจต้านทานได้ในทันใด เมื่อสัตว์บอกลมรึดเสียงร้องเป็นสัญญาณให้ถอย สัตว์ก็พากันหันหลังวิ่งผ่านช่องประตูวิ่งเข้าไปสู่ลาน	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) และตามด้วยคำนาม
V บทที่ 5						
9	54	With his books held open by a stone, and with a piece of chalk gripped between the knuckles of his trotter, he would move rapidly to and fro, drawing in line after line and uttering little <u>whimpers</u> of excitement.	54	มันกางหนังสือและใช้ก้อนหินวางทับให้เปิดคา ใช้ชอล์กจับคิ่บข้อลักและเคลื่อนไหวร่างกายไปมาอย่างรวดเร็ว เพื่อลากเส้นลากสายต่างๆ พลาทั้งนี้ไปด้วยความตื่นเต้น	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	เปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยา
VII บทที่ 7						
10	84	Only Boxer remained on his feet. He fidgeted to and fro, swishing his long black tail against his sides and occasionally uttering a little <u>whinny</u> of surprise.	86	มีบ็อกเซอร์ตัวเดียวที่ยืนอยู่ ทำพยุทพิกตัวดชนหางยาวสิดำปัดสีข้าง และบางครั้งก็แปลงเสียงร้องครางอย่างแปลกใจ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนาม
VIII บทที่ 8						

11	89	When he did appear, he was attended not only by his retinue of dogs but by a black cockerel who marched in front of him and acted as a kind of trumpeter, letting out a loud " <u>cock-a-doodle-doo</u> " before Napoleon spoke.	92	เมื่อมันปรากฏกาย ไม่ได้มีเพียงเหล่าสุนัข อารักขาติดตามเท่านั้น แต่ยังไม่มีเกณีสัตว์ หุ่นเงินและทำหน้าที่เป็นแตร คอยโอง คอซันเสียงดังว่า " <u>เอ็ก-อี-เอ็ก-เอ็ก</u> " ก่อนน ไปเปลี่ยนกล่าวสุนทรพจน์	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent)
12	91	Yes, his first <u>squeak</u> should be	94	คือนามควรแซ่ซ้อง	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเลียนเสียงธรรมชาติ	เปลี่ยนจากคำนามเป็น คำกริยา
<i>Watership down</i>						
5. In The Woods ๕. ในป่า						
13	34	There was a smell of damp leaves and moss, and everywhere the <u>splash</u> of water went whispering about.	39	มีกลิ่นใบไม้และหญ้าแฉะ ๆ มีเสียงน้ำหยด <u>เปาะแปะ</u> ๆ ดังทั่วไปหมด	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent)
10. The Road and the Common ๑๐. ถนนและทุ่งสาธารณะ						
14	59	Then it was gone; and Bigwig's fur was blowing in the <u>whack</u> of wind that followed it down the hedges.	67	แล้วมันก็หายลับไป ขนตามตัวของบิกวิกปลิวหือฮือ ๆ ไปทางแนวรั้วต้นไม้ ตามกระแสน ลงที่ตามมาเรื่อย ๆ	การละไม่แปล (omission)	

15	60-61	A little owl called 'Kee-wik, kee-wik' and something - a vole or a shrew - gave a sudden squeal.	69	นกฮูกร้อง "ฮู-ฮู" และตัวอะไรบางอย่าง-- อาจเป็นหนูก็ได้--ร้องแหลมขึ้นมา	การแปลด้วยคำเสีย เสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent)
14. 'Like Trees in November' ๑๔. เฌกเซ่นต้นไม้แห่งเดือนพฤศจิกายน						
16	94	Upon this clear stillness, like feathers on the surface of a pool, fell the calling of a cuckoo.	107	ในความเงียบสงบนี้เอง ก็ได้ยินเสียงนก กาเหว่าร้องแหวกความเงียบขึ้นราวกับชน นกที่หลบกระพือพินผินน้ำในสระ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนามเช่นเดิม
22. The Story of the Trial of El-ahrairah ๒๒. เรื่องการไต่สวนเอล-ฮเรราห์						
17	180	As they approached it they heard a squawking and splashing and then they saw Hawock the pheasant scuttering about in the water, with his long tail feathers floating out behind him.	204	ขณะที่เข้าไปใกล้ก็ได้ยินเสียงร้องแควกๆ และเสียงน้ำแตกกระเจายดังลั่น แล้วก็เห็น ฮาร์อกเจ้าไก่ฟ้ากำลังว่ายวนไปมาอยู่ในน้ำ ขนหางยาวเพื่อลอยฟ่องอยู่ข้างหลัง	การแปลด้วยคำเสีย เสียงธรรมชาติ	คำนามและตามด้วย คำเลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ใน ภาษาไทย (equivalent)
23. Kehaar ๒๓. เคฮาร์						

18	188	As they squatted, looking at the bird - for they both sensed intuitively that it would not rise - it suddenly burst into loud, raucous cries - 'Yark! Yark! Yark!' - a tremendous sound at close quarters - that split the morning and carried far across the down.	214	ระหว่างที่ลงนั่งยองๆเพื่ององดูนก--เพราะ ทั้งสองต่างก็รู้สึกว่ามันคงลุกขึ้นไม่ได้--นก นั้นอ้าปากร้องออกมาดังลั่น--"แก๊บ! แก๊บ! แก๊บ!" ดังสนั่นทีเดียวเวลาอยู่ใกล้ๆ ได้ยินไป ทั่วในยามเช้าตู่เช่นนั้น	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	การสร้างคำใหม่
19	189	Come keel - kahl kahl - you come keel - yark! - t'ink me finish - me no finish - 'urt you dam' plenty - ' The dark brown head flickered from side to side.	215	"มาฆา--ก๊ว!-ก๊ว!-แกมาฆา--แก๊บ! คีตว่าคา จนมุมแล้ว--ยังไม่จนมุม--ยังเล่นงานแกได อีก--" หัวสีน้ำตาลแก้มงเงนงเงน	การแปลด้วยคำเลียน เสียงธรรมชาติ	คำทับศัพท์
24. Nuthanger Farm ๒๔. ไร่นาแองเกอร์						
20	209	A chaffinch gave its little falling song and farther off, high in an elm, a chaff- began to call.	237	นกพิราบฟ้าร้องเพลงสั้นๆและไถ่ออกไป สูงขึ้นไปในต้นเอลม์ นกพิราบฟ้าเริ่มส่งเสียง ร้องเรียกกัน	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนาม
25. The Raid ๒๕. เข้าโจมตี						

21	219	They reached the sheds in the twilight after sunset, The summer nightfall was unbroken by owls and so quiet that they could plainly hear the intermittent, monotonous ' <u>Chug chug chug</u> ' of a nightingale in the distant woods.	248	ทั้งหมดเดินทางไปถึงโรงนาท่ามกลางแสงยามสนธยา หลังจากดวงอาทิตย์ลับฟ้าไปแล้ว ความเงียบยามกลางคืนของฤดูร้อนยังไม่มีความคึกคักมาดังจังหวะ มนักร้องได้ยินเสียงนกในตึ๋งเกิดหัวหนึ่ในป่า ไกลๆร้องเป็นจังหวะๆซ้ำๆๆว่า " <u>ชัค ชัค ชัค</u> "	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำทับศัพท์
26. Fiver Beyond ๒๖. ไฟเวอร์ออกไป						
22	233	The only sound was the ' <u>Zip, zip</u> ' of the grasshoppers, the only scent that of the warm thyme.	264	เสียงเดียวที่ได้ยินเป็นเสียง " <u>ซิป ซิป</u> " ของตั๊กแตน กลิ่นเดียวที่ลอยมาก็คือกลิ่นต้นโธม์อันหอมอบอุ่น	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำทับศัพท์
38. The Thunder Breaks ๓๘. พายุมาแล้ว						
23	359	He was well out into the great field and looking for a sight of the distant arch when he felt along the ground the first stamping <u>thuds</u> of the alarm.	402	เขาออกไปเกือบกลางทุ่งนา และกำลังสายตามองไปตรงเค้งเงินที่เห็นอยู่ไกลๆ ก็พอดีได้ยินเสียงกระแทบหนักๆ ลงบนดินเป็นสัญญาณบอกอันตราย	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	เปลี่ยนจากคำนามเป็นคำวิเศษณ์
A dog's purpose						
FOUR สี่						

24	53	With a groan, I slid down to lie on the floor. A loud <u>hiss</u> filled my ears, and the young male began to whine.	68	ผมครางออกมาเบา ๆ จากนั้นเลื่อนตัวลงไปนอนกับพื้น หูได้ยินเสียง <u>ผู้ดัง</u> งั้น และเจ้าหมาหูกำลังเริ่มครางหึ่ง	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
FIVE ห้า						
25	61	I sat and barked at it in frustration, my voice a tiny <u>yip</u> .	78-79	ผมยืนตัวขี้นิ่งและเห่าไ้สั้นอย่างฉุนเฉียวเสียงเห่าของผมแหลมเล็กและเบาตุ๋	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)	
NINE เก้า						
26	97	Ethan sailed off the end of the dock and made a huge <u>splash</u> , which the ducks complained about to each other, bobbing in the waves.	125	อีธานพุ่งตัวออกจากท่าเรือและ <u>โด่น้ำตูม</u> ผู้เป็ดหันไปบ่นกันขมขมขณะลอยตัวบ่บ่จากระลอกคลื่นที่เกิดขึ้น	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
SEVENTEEN สิบเจ็ด						
27	172	" <u>Shhh</u> ," he told me.	224	" <u>ซู่</u> " เขาบอกผม	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำยืม (loan word)
TWENTY ยี่สิบ						

28	204	I could hear in the distance the <u>wap-wap</u> of a helicopter blade beating the air, and the sound of footsteps running down the road behind us.	264	ผมได้ยินเสียง <u>ท๊ป ท๊ป</u> ของใบพัด เฮลิคอปเตอร์ที่ปะทะกับอากาศดังอยู่ไกล ๆ และได้ยินเสียงฝีเท้าวิ่งมาด้านหลังเรา	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
29	206	I felt the life go out of him in a <u>whoosh</u> , the black, angry sickness unclenching its hold on him and letting him slide away peacefully.	267	ผมรู้สึกได้ว่าชีวิต <u>ไหลทะลัก</u> ออกจากร่างของเขา พืชภัยที่มีสีดำและเกรี้ยวกราดคลายอุ้งมือที่บีบรัดและปล่อยเขาไปอย่างสงบ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	เปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยา
30	213	" <u>Whew!</u> " she panted.	277	" <u>วู้!</u> " เธอหอบ	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
TWENTY-SEVEN ยี่สิบเจ็ด						
31	270	It reminded me a little of when Mom and Dad would get angry and shout, except that at this house I'd sometimes hear a thud and a cry of pain, usually accompanied by the sound of bottles knocking together and falling to the floor.	354	ทำให้ผมนึกถึงตอนที่แม่กับพ่อของเด็กชายโกรธและตะโกนใส่กันขึ้นมาดิ้นรนอยู่ แต่ที่บ้านหลังนี้ บางครั้งผมจะได้ยินเสียง <u>โครมโครม</u> และเสียงร้องอย่างเจ็บปวดแทรกขึ้นมาด้วย บ่อยครั้งก็มีเสียงขวดกระแทกกันและร่วงลงกับพื้น	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนามและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
THIRTY-TWO สามสิบสอง						

32	314	Sometimes he used his cane to smack the ball down the driveway and I would joyously tear after it, chewing it a little before dropping it at his feet for another <u>whack</u> .	413	บางครั้งเขาจะใช้ไม้ทำหวดลูกบอลไปตามถนน และผมก็จะวิ่งไล่มันสุดฝีเท้าอย่างมีความสุข แอบทะเล่เล็กน้อยก่อนจะคายมันลงเท้าอิธานเพื่อให้เขาตีลูกให้ผมอีก	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเสียธรรมเนียมชาติ	เปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยา
----	-----	--	-----	---	--	----------------------------

ภาคผนวก ข
คำแสดงอาการส่งเสียงที่เกี่ยวข้อง 58 คำ

Alice's adventures in Wonderland						
Chapter 2 The Pool of Tears บทที่ 2 แอ่งน้ำตา						
คำที่	หน้า	ต้นฉบับ	หน้า	คำแปล	กลวิธีการแปล	หมายเหตุ
1	18	It was the White Rabbit returning, splendidly dressed, with a pair of white kid gloves in one hand and a large fan in the other: he came trotting along in a great hurry, <u>muttering</u> to himself as he came, ‘Oh! the Duchess, the Duchess! Oh! won’t she be savage if I’ve kept her waiting!’	26	เจ้ากระต่ายขาวนั่นเอง มันกลับมาในชุดเครื่องแต่งกายสุดอลังการ มือข้างหนึ่งถือถุงมือเด็กสีขาวคู่เล็กๆ อีกข้างถือพัดขนาดใหญ่ มันวิ่งกระซิบตกระหอบเข้ามา ปากก็บ่นว่า "โอ้ย...นายหญิง! โอ้ยๆ นายหญิงจะไม่ห่มเยเย...ที่ต้อรอนานขนาดนี้!"	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ (non-onomatopoeic word)	คำกริยา

2	22	She is such a dear quiet thing,' Alice went on, half to herself, as she swam lazily about in the pool, 'and she sits <u>purring</u> so nicely by the fire, licking her paws and washing her face – and she is such a nice soft thing to nurse – and she's such a capital one for catching mice – oh, I beg your pardon!' cried Alice again, for this time the Mouse was bristling all over, and she felt certain it must be really offended.	31	ไฉนที่สงบเสียงมาว่ารักมากจะ" อลิซพูดเหมือนคุยกับตัวเองระหว่างที่พายวน้ำไปเรื่อย ๆ ในบ่อน้ำตาของตัวเอง "มันชอบนอนเล่นใกล้กองไฟ เลียอุ้งมือเสริมสวยให้ตัวเองไปด้วย ขนมันนุ่มน่าอุ้มมากเลย - จับหนูก็เก่งด้วย ... อ้าว อ้วยตาย... เหลอพูดอีกแล้ว!" อลิซพูดทวน คราวนี้เจ้าหนูยักษ์ขนพองตั้งขึ้นไปทั้งตัว จนเธอเชื่อแน่ว่ามันโกรธจริงๆ	การละไม่แปล (omission)	
Chapter 3 A Caucus-Race and a Long Tale บทที่ 3 การแข่งวิ่งงู กับเรื่องยาวๆ						
3	26	And the Eaglet bent down its head to hide a smile: some of the other birds <u>tittered</u> audibly.	37	แล้วเจ้าลูกนกอินทรีก็ก้มหน้าซ่อนยิ้ม นกอีกหลายตัวส่งเสียงหัวเราะระคิกคัก	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
Chapter 5 Advice from a Caterpillar บทที่ 5 คำแนะนำจากหนอน						
4	40	For some minutes it puffed away without speaking, but at last it unfolded its arms, took the hookah out of its mouth again, and said, 'So you think you're changed, do you?'	57	แต่เจ้าหนอนยักษ์ก็นั่งสูบบุหรี่พ่นควันเงินเย็บๆ ต่อไปอีกพักใหญ่ จนในที่สุดมันก็เลิกทอดอก ตีงกล่อยาสูบออกจากปาก แล้วเอ่ยว่า "เธอคิดว่าตัวเองเปลี่ยนไปจริงๆ?"	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)	

Chapter 7 Pig and Pepper บทที่ 7 หมูใส่พริกไทย						
5	54	She said the last words out loud, and the little thing <u>grunted</u> in reply (it had left off sneezing by this time).	77-78	เธอพูดประโยคดังออกมาดังๆ เจ้าตัวเล็กคำรามตอบ(ตอนนั้นมันหยุดจามแล้ว)	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
Chapter 11 Who Stole the Tarts? บทที่ 11 ใครขโมยทาร์ตไป						
6	100	One of the jurors had a pencil that <u>squeaked</u> .	143	ลูกขุนรายหนึ่งกดดินสอกับกระดานจนส่งเสียงเอี๊ยดๆ ขวนเสียวฟัน	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) รวมกับการถอดความ (paraphrase)
Chapter 12 Alice's Evidence บทที่ 12 หลักฐานของอลิซ						
7	108	At this moment the King, who had been for some time busily writing in his notebook, <u>cackled</u> out 'Silence!' and read out from his book, 'Rule Forty-two. All persons more than a mile high to leave the court.'	157	ทันใดนั้น พระราชาซึ่งกำลังยุ่งอยู่กับการจดบันทึกกลงไปในสมุดของพระองค์เองก็หัวเราะก๊อแงว่า "เงียบบนะ!" แล้วทรงอ่านข้อความจากสมุดของพระองค์ว่า "กฎข้อที่สี่สิบสอง ผู้ใดตัวสูงเป็นไมล์ จะต้องออกจากศาลไปทันที"	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา

8	114	So she sat on, with closed eyes, and half believed herself in Wonderland, though she knew she had but to open them again, and all would change to dull reality – the grass would be only rustling in the wind, and the pool rippling to the waving of the reeds – the rattling teacups would change to tinkling sheep-bells, and the Queen’s shrill cries to the voice of the shepherd boy – and the sneeze of the baby, the shriek of the Gryphon, and all the other queer noises, would change (she knew) to the confused clamour of the busy farm-yard – while the lowing of the cattle in the distance would take the place of the Mock Turtle’s heavy sobs.	165	เธอยืนกายนั่งทั้งที่ยังหลับตา ปล่อยใจให้ถลึงเข้าไปในแดนมหัศจรรย์ แม้จะรู้ว่าแค่ลืมตาขึ้นก็จะได้กลับคืนสู่โลกแห่งความจริงอันไร้รสชาติ - พงพญ้าไทรก็เพราะแรงลม น้ำกระเพื่อมเป็นระลอกเพราะต้นกกไหวเอน - เสียงกระทบของถ้วยชาจะเป็นเพียงเสียง <i>กรุ๊งกริ๊ง</i> ของกระดิ่งผูกคอแกะ และเสียงแหลมปริ๊ดของพระราชินีจะกลายเป็นเสียงกู่ร้องของเด็กเสียงแกะ - เสียงจามของทารกน้อย เสียงร้องของตัวกิริพพอนและสรรพสำเนียงพิลึกกึกกือทั้งหลายก็จะกลายเป็น (อย่างที่เราอยู่คุ้นเคย) เสียงสับสนอลหม่านในไร่ปศุสัตว์ -- เสียงร้องมอๆ เบาะๆ ที่แว่วมาไกลๆ จะดังขึ้นแทนที่เสียงสะอื้นคร่ำครวญของเจ้าเต่าปลอม	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนามและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
---	-----	--	-----	---	--------------------------------	---

Animal Farm						
I บทที่ 1						
9	17	The two horses had just lain down when a brood of ducklings, which had lost their mother, fled into the barn, <u>cheeping</u> feebly and wandering from side to side to find some place where they would not be trodden on.	11	ม้าทั้งสองตัวเพิ่งจะนั่งลงเมื่อลูกเป็ดฝูงหนึ่งที่เพิ่งเสียแม่ไปเดินเรียงหนึ่งเข้ามาในโรงนา พร้อมส่งเสียงก๊วกก๊วแว่วเบา และเร่ไปทางโน้นทีทางนี้ทีเพื่อหาทำเลสักแห่งที่จะไม่โดนเหยียบ	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
10	17	Last of all came the cat, who looked round, as usual, for the warmest place, and finally squeezed herself in between Boxer and Clover; there she <u>purred</u> contentedly throughout Major's speech without listening to a word of what he was saying.	11	สัตว์ตัวสุดท้ายที่เข้ามาคือนางแมว มันกวาดสายตาไปโดยรอบเหมือนเคยทำเสมอเพื่อมองหาทำเลอุ่นที่สุด สูดหายใจมาเบียดกายอยู่ระหว่างบ็อกเซอร์และโคลเวอร์ แล้วนอนกรนอย่างสุขใจตลอดสุนทรพจน์ของผู้ฟังโดยไม่ใส่ใจสนใจฟังสิ่งที่ผู้พูดเลยแม้แต่คำเดียว	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)	
11, 12	24	The cows lowed it, the dogs whined it, the sheep bleated it, the horses <u>whinnied</u> it, the ducks <u>quacked</u> it.	19	วัวร้องเสียงครวญท่ม สุนัขหอนโหยหวน แกะร้องเสียงแหลม ม้าร้องฮือๆ เป็ดร้องเสียงก๊วกก๊ว	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
II บทที่ 2						

13	29	Moses sprang off his perch and flapped after her, <u>croaking</u> loudly.	25	โมเสสโผนาคคอง บินตามเธอไป พลง <u>ร้อง</u> เสียงดัง	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียชื่อเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
III บทที่ 3						
14	42	At this some of the other animals <u>murmured</u> , but it was no use.	40	เมื่อได้ยินดังนั้น สัตว์อื่น <u>บ่น</u> พึมพำ แต่ก็ไม่ ประโยชน์	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียชื่อเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
15	48	And so within five minutes of their invasion they were in ignominious retreat by the same way as they had come, with a flock of geese <u>hissing</u> after them and pecking at their calves all the way.	47	ภายในเวลาห้านาทีหลังจากยกพวกมากบุก มนุษย์ก็ต้องถอยหลังทำไม่เป็นขบวน กลับไปตามทางเดิม โดยมีห่านฝูงหนึ่ง <u>ฮือ</u> ไล่ จิกน่องตามหลังไปตลอดทาง	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียชื่อเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
VI บทที่ 6						
16	71	The hens woke up <u>squawking</u> with terror because they had all dreamed simultaneously of hearing a gun go off in the distance.	72	แม่ไก่ตื่นขึ้นมา <u>ร้อง</u> ด้วยความตระหนก เพราะต่างฝันตรงกันว่าได้ยินเสียงปืนดังอยู่ไกลๆ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียชื่อเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
VII บทที่ 7						
17	84	Only Boxer remained on his feet. He fidgeted to and fro, <u>swishing</u> his long black tail against his sides and occasionally uttering a little whinny of surprise.	86	มีบ็อกเซอร์ตัวเดียวที่ยังยืนอยู่ ทำหยุกหยิก <u>ตัว</u> ขย่งหางยาวสัดำปัดสัดำ และบางครั้งก็เปล่งเสียงร้องครางอย่างแปลกใจ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียชื่อเสียงธรรมชาติ	คำกริยา

Watership down					
1. The Notice Board ๑.ป้ายประกาศ					
18	19	He began to <u>whimper</u> with fear.	22	เขาเริ่มครางหึ่ง ๆ ด้วยความกลัว	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ
19	20	All colour had faded from the sky: and although the big board by the gate <u>creaked</u> slightly in the night wind (as though to insist that it had not disappeared in the darkness, but was still firmly where it had been put), there was no passer-by to read the sharp, hard letters that cut straight as black knives across its white surface.	23	ดวงอาทิตย์ลับหลังเนินดินนั้นแล้ว ลมพัดขึ้นมาเย็นจัดขึ้น และไม้เชิงชั้วมีเสียงสั่นหือสั่นต่าง ๆ ลับหายไปจากท้องฟ้า และถึงแม้ป้ายใหญ่ที่ติดไว้ที่ประตูจะ <u>อื้อออด</u> <u>แอ่</u> เมื่อต้องลม (ราวกับจะประกาศว่าไม่ได้หายไปกับความมืด แต่ยังอยู่ตรงที่มีคนเอามันมาติดไว้) ก็ไม่มีผู้ใดผ่านมาอ่านข้อความบนป้ายนั้นเห็นได้ชัดบนพื้นสีขาวตัดด้วยอักษรดำ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
20	26	Dandelion <u>muttered</u> , 'Leave the warren, Frithrah!' while Blackberry twitched his ears and looked very intently, first at Bigwig and then at Hazel.	31	แดนดีเลออนพึมพำว่า "ทิ้งทุ่งนี้ไปเสียหรือ ฟริธราห์!" ส่วนแบล็คเบอร์รี่กระตุกหูตักพละางจ้องดูบิกวิกที่เฮเซลที่ตาเขม็ง	คำกริยา
3. Hazel's Decision ๓. เฮเซลตัดสินใจ					
				การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	

6. The Story of the Blessing of El-ahrairah ๖. นิทานเรื่องพรของเอล-ฮะรราห์					
21	40	And as he spoke, El-ahrairah's tail grew shining white and flashed like a star: and his back legs grew long and powerful and he <u>thumped</u> the hillside until the very beetles fell off the grass-stems.	46	ขณะที่ฟริห์พร ทางของเอล-ฮะรราห์ก็เปลี่ยนเป็นสีขาวโพลน มีประกายคล้ายดวงดาว ขาหลังก็ยืนยาวออกไป และมีเสียงแรงขึ้นมา และเอล-ฮะรราห์ก็ใช้ขวานนั้น ตะกุยเนินดินจนกระทั่งแมลงตัวเล็กตัวน้อย หล่นออกมาจากใบหญ้า	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)
8. The Crossing ๘. ข้ามแม่น้ำ					
22	44	In a short time one returned with his beak full, and they could hear the nestlings <u>squeaking</u> as he flew out of sight beneath their feet.	50	ไม่นานเข้าตัวหนึ่งก็บินกลับมา ในปากมีอาหารเต็ม และพวกที่เฝ้าอยู่ก็ได้ยินเสียงลูกนกร้อง ขณะที่มีมันบินหายเข้าไปในรังที่อยู่ต่ำลงไปจากที่ที่กระต่ายนั่งดูอยู่	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ
23	48	Pipkin <u>squealed</u> and Fiver lowered his head and played his claws.	55	บีบคีนร้องกรีด ไฟเวอร์ก็หัวลงต่ำและกางอุ้งเท้าออก	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
24	49	'Behind you,' answered Blackberry, his teeth <u>chattering</u> .	56	"อยู่ข้างหลังเธอแหละ" แบ็คเบอรี่ตอบ ฟันกระแทกกันกึกกั	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

9. The Crow and the Beanfield ๙.กาและทุ่งถั่ว						
25	53	It was just about to stab when Bigwig ran straight into it from behind and knocked it sideways, so that it staggered across the turf with a harsh, raucous <u>cawing</u> of rage.	60	มันกำลังจะจิกอยู่พอดีตอนที่บิกวิงตรงเข้าใส่มันจากด้านหลังและชนมันล้มตะแคงข้าง จนกระทั่งมันต้องโยกเขยยกข้ามพื้นหญ้าไป พลางส่งเสียงร้องด้วยความโกรธแค้น	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
10. The Road and the Common ๑๐. ถนนและทุ่งสาธารณะ						
26	56	The echoes came back in waves, like a pebble rolling round a box, and from the wood across the river came the <u>clattering</u> of wood-pigeons' wings among the branches.	64	เสียงสะท้อนก้องกลับไปมาเป็นระลอก ๆ เหมือนก้อนกรวดกลิ้งอยู่ในกล่องและจากป่าอีกฟากลำน้ำ มีเสียงนกพิราบกระพือปีกที่ <u>พิบพิบ</u> กระแทกกันไม่	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
27	69	But now - who would have dreamt it? - the thaw is <u>trickling</u> , the great tit is ringing his bell from the top of a bare lime tree, the earth is scented; and the hares bound and skip in the warm wind.	78	แต่แล้วขณะนี้--ใครบ้างจะเคยนึกฝัน--หิมะกำลังละลาย นกตัวเล็ก ๆ ส่งเสียงร้องไพเราะมาจากต้นมะนาวใบโกธรัน พื้นดินหอมกรุ่น กระต่ายกระโดดโลดเต้นอยู่ท่ามกลางสายลมอุ่น	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
14. 'Like Trees in November' ๑๔. เฌกเช่นต้นไม้แห่งเดือนพฤศจิกายน						

28	92	Pipkin stirred and turned in his sleep, <u>mur-mur-ing</u> , Sayn lay narn, marli? ('Is groundsel nice, mother?') and Hazel, touched to think that he must be dreaming of old days, rolled over on his side to give him room to settle again.	105	ปีปคินพลิกตัวกลับไปกลิ้งมาทั้งๆ หลับ พึมพำว่าเซม เล นาร์น มาร์ลลี? ('ลูกกราวนด์ เซลอร์อย่เหมแม่') และเฮเซลก็เกิดใจอ่อน ขึ้นมาว่า ปีปคินคงฝันถึงวันเก่า ๆ จึงกลิ้งตัว ตะแคงข้างเพื่อปีปคินได้มีที่เล่าสำหรับพลิก กลับมานอนต่อให้สบายๆอีก	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียเปรียบธรรมชาติ	คำกริยา
17. The Shining Wire ๑๗. ลวดที่เป็นมันปลาบ						
29	122	Blackberry thrust at it angrily and it flew up, <u>buzzing</u> , into the sunshine.	138	แบล็คเบอร์รี่ปีนมาอย่างแฉะฉิว มันไต่ขึ้น ส่งเสียงร้องซึ่งขลุ่ยเป็นไปเป็นลำแสงแดด	การแปลด้วยคำเสียเปรียบธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำ เลียนเสียงธรรมชาติที่ เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
30	124	He growled and <u>gibbered</u> at them like a witch-hare and those nearest to him fell back in fear.	140	เขาคำรามพ้อๆและขลุ่ยเสียงเดียวฟังไม่ได้ พรรคพวกกราวกับเป็นกระต่ายแม่เมด กระต่ายตัวที่อยู่ใกล้เขากถึงกับผะงะหนึด้วย ความตกใจกลัว	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียเปรียบธรรมชาติ	คำกริยา
19. Fear in the Dark ๑๙. ความกลัวในความมืด						
31	143	That'll be good enough at a pinch,' said Bigwig, <u>munching</u> clover and sniffing at the fallen bloom from a wayfaring tree.	164	"ตรงนั้นดีพอแล้วเวลาเราจวนตัว" บิ๊กวิกพูด พลางค่อยๆไต่เลเวลอร์และดมดอกไม้บานที่ หล่นลงมาจากต้นไม้ไกลออกไป	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่ คำเสียเปรียบธรรมชาติ	คำกริยา
22. The Story of the Trial of El-ahrairah ๒๒. เรื่องการไต่สวนเอล-ฮเรราห์						

32	179	His prickles were stuck all over with dog-rose petals and he was making an extraordinary squeaking, <u>grunting</u> noise and waving his black paws.	204	จนเข้ซู่ซู่รอบตัวเขามีกลีบกุหลาบป่าดอกเล็ก ๆ ติดอยู่เต็ม เขากำลังส่งเสียงร้องแหลม <u>กร๊อกรู</u> อยู่ดังกว่าปกติ และโบกอุ้งเท้าสีดำของเขาไปมา	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
23. Kehaar ๒๓. เคฮาร์						
33	187	At that moment they both heard a low, breathy <u>hissing</u> from the hollow. It lasted for a few moments.	213	ขณะนั้นเอง ทั้งสองก็ได้ยินเสียงซัดปาก กระซิกกระหอบเบา ๆ ดังมาจากหลุมนาน ประมาดสองสามนาที	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent) ร่วมกับ การถอดความ (paraphrase)
34	189	The answer was a harsh <u>gubbling</u> which they all felt immediately to be exotic.	215	คำตอบคือเสียงร้อง <u>เกียะ</u> แสบหัว ซึ่งฟังสามรู้สึกว่ามันแปลกดี	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำนามและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
32. Across the Iron Road ๓๒. อีคฟากหนึ่งของถนนเหล็ก						

35	295	In the fields, nothing moved except the constantly- <u>swishing</u> tails of the cows gathered flank to flank in the shade.	332	ในท้องทุ่งไม่มีอะไรขยับเขยื้อน นอกจากหางของวัวในโรงวัวที่ไป <u>พัด</u> ข้างโน้นที่ข้างนี้ที่	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเสียชื่อเสียงชาติ	คำกริยา
33. The Great River ๓๓. แม่น้ำใหญ่						
36	299	As he did so there came a shrill, vibrant cry and he caught sight, between the plants, of a brilliant, azure bird <u>flashing</u> past over the open water.	336	ขณะทำดังนั้นก็มีเสียงร้องแหลมสั้นกังวานขึ้นมาและปีกนั้นก็มอลอดหูไม่ออกไปเห็นนกตัวหนึ่งสีน้ำทะเลสดใสบิน <u>รวดเร็ว</u> ไปบนพื้นน้ำโล่ง	การแปลด้วยคำเสียชื่อเสียงชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
A dog's purpose						
ONE หนึ่ง						
37	14	The other one I mentally called Hungry, because he <u>whimpered</u> whenever Mother was gone and would suckle her with an odd desperation, as if it were never enough.	14	ส่วนตัวน้องชายนั้นผมให้ชื่อว่า 'เจ้าโหย' เพราะเขา <u>คราง</u> ทุกครั้งทีแม่เลิกเดินไปที่อื่น และจะดูดนมแม่ด้วยอาการตายอดตายอยากเหมือนกินเท่าไรก็ไม่เคยพอ	การแปลด้วยคำเสียชื่อเสียงชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

38	16	More and more frequently, Mother would growl softly when we approached, and the day she <u>clicked</u> her teeth together in warning when we came at her in a greedy tumble I despaired that my siblings had ruined everything.	17	บ่อยครั้งขึ้นเรื่อย ๆ ที่แม่ส่งเสียงขู่เบา ๆ เมื่อเราเข้าไปใกล้และในวันที่แม่กัดฟันกรอด ๆ เป็นการเตือนตอนที่เรามาเข้าหาอย่างหิวโหย ผมรู้สึกหงุดหงิดขึ้นมาทันทีด้วยนิกรู้ว่าพี่น้องของผมทำลายทุกสิ่งทุกอย่างไปแล้ว	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
39	20	The engine <u>clanked</u> and went quiet, and then we heard the sounds of boots on gravel.	22	เครื่องยนต์ของรถก่อให้เกิดแรงสั่นเบา ๆ ก่อนจะส่งเสียงออกมาแว่บหนึ่งแล้วเงียบไป จากนั้นเราก็ได้ยินเสียงรองเท้าบูตย่ำตามพื้นกรวด	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
40	22	The man showed it to the woman, who <u>clucked</u> mournfully.	24	เขานำมาให้ผู้หญิงแหว่ดู เธอส่งเสียงสั้นเครือในลำคอด้วยความเศร้าสลด	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)	
FIVE ห้า						
41	63	We <u>bumped</u> along for a while, and then the man stopped the truck.	81	เรานั่งกระดกกระดอยกันไปครู่หนึ่ง จากนั้นรถก็จอด	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
SIX หก						
42	66	"Oh, puppy," the woman <u>murmured</u> .	86	"โอ้ หนูน้อย" เธอพึมพำ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา

43	66	Yes, I could be Puppy, I could be Fella, I could be whatever they wanted, and when the woman swept me up in her arms, heedless of the wet splat I made against her blouse, I kissed her until she closed her eyes and <u>giggled</u> .	86	ได้เลย ผมชื่อหมาน้อยก็ได้ ชื่อเจ้าเล่ก็ได้ ผมชื่ออะไรก็ได้ทั้งนั้นสุดแต่พวกเขาต้องการ และเมื่อเธอรวบตัวผมขึ้นไปได้วิน้อ่มแขนโดยไม่สนใจว่าเสื้อจะเปียก ผมก็ระดมจูบจนเธอต้องหลุดตาและหัวเราะ <u>คิกคักออกมา</u>	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
NINE เก้า						
44	97	Their praise pleased me so much I took off after the ducks, who <u>quacked</u> stupidly as they swam away.	126	คำชมของทั้งคู่มั้ทำผมปลื้มจนต้องว่ายออกไปไล่ฝูงเป็ดแก่จีน พวกมันส่งเสียง <u>ควาก ๆ</u> อย่างโง่งมและว่ายหนี	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
45	109	Ethan <u>muttered</u> something, kicking at the dirt.	141	อีธานพึมพำอะไรบางอย่างและเตะฝุ่นฟุ้งกราย	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
46	124	The girl came over to see the boy, and the two of them sat on the porch and didn't talk much, just sort of <u>mumbled</u> and looked away from each other.	158-159	เด็กหญิงคนนั้นแะมาหาอีธานด้วย ทั้งคู่นั่งอยู่ด้วยกันที่เฉลียงหน้าบ้าน แต่ไม่ได้พูดจากันมากมาย แค่พึมพำอะไรบางอย่างและไม่ยอมมองหน้าอีกฝ่าย	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
THIRTEEN สิบสาม						

47	136	There was more hugging at the car, and then we drove away, Ethan <u>honking</u> .	175	ทั้งคู่ออกันอีกเมื่อเรามาที่รถ จากนั้นเราก็กู้บรถออกมา อีธานบีบแตร	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
TWENTY-ONE ยี่สิบเอ็ด						
48	213	Before long she was <u>huffing</u> , and I could smell her sweat break out from her pores.	277	ไม่นานเธอก็หอบ ผมได้กลิ่นเหงื่อผุดจากรูขุมขนของเธอ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
TWENTY-THREE ยี่สิบสาม						
49	234	She came out of wherever she'd been hiding and sniffed at the cream and then rubbed her head against mine, <u>purring</u> .	306	เธอยื่นน้อยจะออกมาที่ซ่อนและดมครีม พุดพิ๊ด จากนั้นก็เอาหัวมาถูเถหัวผมและส่งเสียงครางเบา ๆ	การแปลด้วยการถอดความ (paraphrase)	
TWENTY-FOUR ยี่สิบสี่						
50	241	She snatched her hand back, <u>squealing</u> , no longer frightened.	317	ปรากฏว่าเธอกระตุกมือกลับ ร้องวิ๊ดออกมา และหายกลัวผมเป็นปลิดทิ้ง	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
51	247	In the street, water rushed down in a steady stream by the curb, <u>gurgling</u> into a storm drain.	325	ตรงขอบถนนมีน้ำไหลลงมาไม่ขาดสายและไหลลงสู่ท่อระบายน้ำ	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา

TWENTY-FIVE ยี่สิบห้า						
52	249	<u>Grunting</u> , Maya pushed in as far as she could, but she couldn't reach the boy.	327	มายา <u>คำรามกรอด</u> และพยายาม <u>เอื้อมแขน</u> ไปให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ไม่สามารถเข้าถึงตัวเขา	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
53	254	I <u>thumped</u> my tail once in recognition of all the hilarity.	334	ผม <u>ฟาด</u> หางลงกับพื้น <u>ครั้งหนึ่ง</u> เพื่อแสดงตัวว่าเข้าใจความสนุกสนานที่เกิดขึ้น	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่คำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยา
TWENTY-SEVEN ยี่สิบเจ็ด						
54	270	The flies <u>buzzing</u> around my stools landed on my lips and eyes, driving me a little crazy, but mostly I didn't mind lying in the backyard as long as I could be away from Victor.	354	ฝูงแมลงวันที่ <u>บินขี้รอบ</u> กองอึของผม <u>กรุกัน</u> มา <u>รู้มุดอม</u> ที่ริมฝีปากและดวงตา <u>นั่นทำให้</u> ผมรำคาญเป็นบ้า แต่ส่วนใหญ่แล้วผมไม่รังเกียจที่จะนอนในสนามหลังบ้านตราบใดที่อยู่ห่างจากวิกเตอร์	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
55	273	After I spent a long, miserable time in that trunk, the car began to vibrate and <u>ping</u> and dust rose up in the air, a thick, choking cloud.	357-358	หลังจากอยู่ในกระโปรงท้ายรถอย่างทุลักทุเลมาเป็นเวลานาน รถก็เริ่มสั่นและมีเสียง <u>กริ๊กดังขึ้น</u> ตามมาด้วยฝุ่นหนาลอยคลุ้งที่ทำให้ผมหายใจไม่ออก	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)

56	274	So many cars were <u>whizzing</u> by, each one with smells similar to (though not exactly like) Victor's.	359	มีรถวิ่งโฉบไปมามากมายเหลือเกิน และทุกคนมีกลิ่นเหมือนรถของวิกเตอร์ (แม้จะไม่เหมือนกันเปี๊ยะ)	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่	คำกริยา
57	275	The river filled my nose with its wonderful damp smell, and along with the gurgle of the waters I could hear, very faintly, a duck <u>squawking</u> over some imagined outrage.	360	ผมได้กลิ่นขึ้น ๆ ที่แสนวิเศษของแม่น้ำเต็มจุก นอกจากเสียงน้ำไหลแล้ว ผมยังได้ยินเสียงเบา ๆ ของเป็ดตัวหนึ่งที่กำลังร้องก๊วบ ๆ เพราะโกรธอะไรบางอย่างที่คิดว่าคุกคามมันอยู่	การแปลด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติ	คำกริยาและตามด้วยคำเลียนเสียงธรรมชาติที่เทียบเคียงได้ในภาษาไทย (equivalent)
TWENTY-EIGHT ยี่สิบแปด						
58	280	When it was gone I licked the metal, and the clang of the bowl against the side of the house alerted the dog inside, who <u>woofed</u> warningly.	367	ผมเสียผิวโลหะของชามต่อหลังจากอาหารหมด และเสียงแคว้นเมื่อชามกระทบผนังด้านข้างของบ้านก็ทำให้เจ้าหมาที่อยู่ข้างในตื่นตัวและเห่าเตือน	การแปลด้วยคำที่ไม่ใช่	คำกริยา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ปภาดา แก้วก่อง
วัน เดือน ปี เกิด	21 มีนาคม 2538
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

